

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A IV-A CIVILĂ

Dosar nr. 8983/3/2013

DECIZIA CIVILĂ NR. 319A

Ședința publică din data de 17 iunie 2015

CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
 PREȘEDINTE - MARIA DALINA OANCEA
 JUDECĂTOR - LIVIU EUGEN FĂGET
 GREFIER - LUCICA DITU

Pe rol se află pronunțarea cererilor de apel formulate de apelanta -reclamantă -pârâtă Schmidt Hăineală Oana Andrea cu domiciliul ales la SCPA „Badea Popa și Asociații” cu sediul în București, str. Bibescu Vodă nr.2, bl.P5, sc.2, ap.25, sector 4, și de apelanții - pârâți -reclamânți Savaliuc Răzvan Ovidiu, S.C. Jurindex Media S.R.L. și Stancu (fostă Anghelescu) Adina, toți cu domiciliul procesual ales la SCPA „Racoviteanu și Asociații” cu sediul în București, Bd. Mircea Vodă nr. 44, bl.M17/1, et.l, ap. 104, sector 3, împotriva sentinței civile nr. 1454/30.10.2014, pronunțată de Tribunalul București - Secția a III-a civilă, în dosarul nr. 8983/3/2013, cauza având ca obiect: reparare prejudicii erori judiciare.

Dezbaterele în fond și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din data de 27.05.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, pentru a oferi părților posibilitatea depunerii concluziilor scrise și având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 03.06.2015, 10.06.2015 și apoi la data de 17.06.2015, când a decis următoarele:

CURTEA

Deliberând asupra apelului civil de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a III-a Civilă, la data de 01.03.2013, sub nr.8983/3/2013, reclamanta OANA SCHMIDT HAINÉALA i-a chemat în judecată pe pârâții ADINA ANGELESCU STANCU, RĂZVAN OVIDIU SAVALIUC și JURINDEX MEDIA S.R.L., solicitând instanței următoarele:

1) constatarea încălcării drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei constând în onoare, demnitate, reputație și imagine prin campania minicinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul condițianului online "Lumea Justiției", 2) obligarea pârâților în solidar la plata despăgubirilor în valoare de 60.000 Euro, pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei constând în onoare, demnitate, reputație și imagine prin campania minicinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul condițianului online "Lumea Justiției",

3) obligarea pârâților să publice hotărârea pronunțată în cadrul cotidianului online "Lumea Justiției", precum și să publice, pe cheltuiulă proprie, conținutul acesteia în cadrul Jurnalului

Național, Ziarul financiar, Evenimentul Zilei.

4)obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În susținerea motivarea cererii reclamanta a arătat următoarele :

1.Prezentarea situației de fapt : În contextul determinat de alegerea reclamantei ca Președintele al Consiliului Superior al Magistraturii, pârâții au desfășurat o virulentă campanie de denigrare și defăimare a reclamantei prin publicarea în cadrul coditianului online "Lumea Justiției., disponibil la paginile de internet www.luju.ro și www.lumeajustitiei.ro a 36 de articole, al căror conținut lezează în mod grav onoarea, demnitatea, reputația și imaginea reclamantei.Alegerea ca Președinte al Consiliul Superior al Magistraturii a reclamantei (Anexa nr. 1) a fost dezbătută de către întreaga mass-media, reprezentând în mod evident un subiect de interes public, dar care trebuie să se încadreze în limitele libertății de exprimare jurnalistice și nu să denatureze în susținerea unor acuzații minicioase, nefondate, fără fundament real.

Analiza afirmațiilor și acuzațiilor transmise de către pârâți opiniei publice determină conturarea unei campanii denigratoare, defăimătoare desfășurată împotriva reclamantei prin care s-a urmărit, în principal, prezentarea acesteia într-o lumină negativă în percepția opiniei publice, atât din perspectiva imaginii personale, cât și a imaginii profesionale în special în contextul alegerilor desfășurate în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii (Anexa nr. 2) Consiliul Superior al Magistraturii înființat în anul 1909 reprezintă garantul independenței justiției conform dispozițiilor art. 132 din Constituție (Anexa nr.3), ceea ce determină obligații și îndatoriri fundamentale pentru jurnaliști, de prezentare corectă a informațiilor și de a nu transmite opiniei publice informații în concordanță cu propriile interese sau susțineri.

Importanța respectării acestor obligații de către jurnaliști este identificată și în cadrul Raportului Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul Mecanismului de cooperare și de verificare din data de 30.01.20131 (Anexa nr. 4)Analiza contextului factual conturează încălcarea gravă a dispozițiilor constituționale,legale și deontologice aplicabile responsabililor de răspândire a informațiilor, precum și reau-credință cu care aceștia au acționat prin transmiterea unor acuzații mincioase, care nu prezintă nici un interes public general în condițiile în care informațiile redade sunt nu sunt adevărate.

Gravitatea afirmațiilor formulate și a acuzațiilor transmise este cu atât mai puternică cu cât cotidianul "Lumea Justiției" se prezintă a fi o sursă de informare corectă asupra aspectelor din domeniul Justiției și care tratează problemele reale ale sistemului judiciar românesc. De altfel cum se menționează și în pagina de prezentare a cotidianului acesta reprezintă cel mai citit site de profil (Anexa nr.5), ceea ce determină că informațiile publicate prezintă credibilitate în rândul opiniei publice.

Modalitatea de exprimare, limbajul utilizat, afirmațiile și declarațiile preluate și comentariile publicate conturează elementele răspunderii civile delictuale a pârâților, demonstrând în mod evident că s-a adus o gravă atingere drepturilor nepatrimoniale aparținând reclamantei.

Dispozițiile legale aplicabile. dispozițiile art. 30 din Constituția României prevăd că "libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine";dispozițiile art. 31 din Constituție care prevăd ca "Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.";dispozițiile art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului: "Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare (...)

Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești": dispozițiile din Codul Deontologic al Ziaristului, adoptat de Clubul Roman de Presa; art. 1 "ziaristul are datoria primordială de a relata adevărul, indiferent de consecințele ce le-ar putea avea asupra sa, obligație ce decurge din dreptul constituțional al publicului de a fi corect informat";art. 2 "Ziaristul poate da

publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce în prealabil le-a verificat, de regula, din cel puțin 2 surse credibile" Art. 4 "ziaristul este obligat sa respecte viata privata a cetățenilor (...)"; Art. 9 "Ziaristul care distorsioneaza intenționat informația, face acuzații nefondate, plagiază, folosește neautorizat fotografii sau imagini tv si surse ori calomniază săvârșește abateri profesionale de maxima gravitate" dispozițiile art. 252 C.civ "orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, întimitatea vieții private, libertatea de conștiință (...)" dispozițiile art. 253 Cod Civil "(1) Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței: interzicerea săvârșirii faptei ilicite, dacă aceasta este iminentă; încetarea încălcării și interzicerea pentru viitor, dacă aceasta durează încă; constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subzistă.

III. Analiza campaniei mincinoase, denigratoare și defăimătoare desfășurată de pârâți prin raportare la depășirea limitelor libertății de exprimare și încălcarea dispozițiilor constituționale, legale și deontologice - aplicabilitatea dispozițiilor privind răspunderea civilă delictuală

Pârâții Adina Angelescu Stancu, Răzvan Savaliuc și Jurindex Media SRL au formulat, publicat și menținut în cadrul platformei de internet "Lumea Justiției" 36 de articole în cadrul cărora au fost depășite limitele libertății de exprimare jurnalistice, fiind transmise informații mincinoase, nesuținute reprezentate de acuzații lipsite de fundament real care au avut ca efect modificarea imaginii și distrugerea reputației și credibilității reclamantei.

În cadrul analizei consideră că trebuie efectuată o distincție clară între informațiile de interes public și informațiile transmise în mod mincinos, manipulativ opiniei publice prin care se urmărește lezarea gravă atât a drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei, cât și a imaginii și credibilității Consiliului Superior al Magistraturii, informații care exced protecției libertății de exprimare și nu prezintă nici un interes public.

Prezintă în acest sens articolele principale care conțin acuzații mincinoase, false, lipsite de fundament real și afirmații denigratoare și defăimătoare.

VICEPREȘEDINTELE CSM, Oana Haineala, nu da explicații pentru grava sa eroare judiciara - Haineala și procurorul Pavel Vasile au trimis în judecata un student, pentru omor, care a stat 13 luni în arest, dar a fost achitat pentru ca nu era autorul crimei. Aflați abuzurile acuzării, reținute de judecători în acest caz - 2 august 2012 (Anexa nr. 7)

CUM L-A LUCRAT HĂINEALA PE COLEGUL BĂLAN - Procurorul George Bălan a fost suspendat din CSM pe „suspiciuni” de Secția de procurori condusa de Oana Haineala. Precedentul constituie un atentat la independența magistraților. Folosind arma „bunei reputații”, CSM poate zbura din funcție orice magistrat atunci când un parchet îi pune sub invinuire. George Bălan a cerut Curții de Apel București anularea hotărârii CSM (Acțiunea) - Luni, 27 august 2012 (Anexa nr. 8)

LUCRĂTURA LUI HĂINEALA - CSM își bate joc de procurorul George Bălan după ce l-a suspendat abuziv pe interceptările DNA servite presei. În procesul în care Bălan a cerut Curții de Apel București ridicarea măsurii suspendării sale, CSM a cerut termen pentru pregătirea apărării. Acesta e exemplul de celeritate oferit națiunii de CSM - Marți, 4 septembrie 2012 (Anexa nr. 9)

CSM ATACA PRESA - Inspekția Judiciara a spălat reputația șefelor CSM Alina Ghica și Oana Haineala, dar și pe cea a lui Vasilica Danilet, fara ca cei trei sa indice in cerere ce afirmații i-au lezat! Aflați cum a fost "albit" Danilet în cazul procesului pe care i l-au intentat părinții sai. Inspekția a instrumentat un adevărat rechizitoriu Antenei 3, acreditând ideea ca daca un membru CSM e criticat, tot sistemul judiciar e discreditat (Raportul) - Duminică, 23 septembrie 2012 (Anexa nr. 10)

RĂZBOIUL ROZELOR ÎNTRE "CASELE" RIVALE DIN CSM - Judecătorii Dumbrava, Neacsu și Șerban au cerut șefelor CSM, Ghica și Haineala, sa renunțe urgent la SPP-isti, sa explice pe ce au tocat banii CSM la Hong Kong și de ce ședințele CSM nu sunt transparente. În replica, tandemul Ghica-Haineala da cu firma-n cap celor trei colegi, arătând cu degetul ce au făcut ei în mandatul de președinte CSM al lui Dumbrava și considera „tardiva,, reacția lor! - Joi, 4 octombrie 2012 (Anexa nr. 11)

ROCADA MARE - Pe 4 ianuarie 2013, in CSM se preconizează o lovitura de sistem! Oana Haieala vrea sa ajungă primul procuror preşedinte al CSM, iar vicepreşedinte vrea sa ajungă Alina Ghica! Procurorul Haieala are specializări impresionante pe munca specifica serviciilor de informaţii- Duminică, 23 decembrie 2012 (Anexa nr. 12)

"SUCCESURILE" NOII ŞEFE A CSM - Oana Haieala vrea sa conducă Justiţia, deşi are pe conştiinţa tinerea in arest a unui student vreme de 13 luni, care a fost achitat definitiv. Plângerea penala impotriva Oanei Haieala publicata in premiera de [Lumeajustitiei.ro](#) este ţinuta la sertar de procurorii PICCJ - Vineri, 4 ianuarie 2013 (Anexa nr. 13)

LOVITURA DE SISTEM S-A PRODUS - Un procuror a ajuns şeful CSM. Oana Schmith-Haieala a fost aleasa contra naturii preşedinte al Consiliului. Judecatoarea Alina Ghica si-a depus candidatura pentru vicepresedintia CSM, exact cum a prezis [Lumeajustitiei.ro!](#) La plecarea sa din CSM, la usa liftului, inaintea votului pentru alegerea şefului CSM, Traian Basescu a dat mana cu Haieala, in stil militaresc, razandu-si ca doi buni prieteni - Vineri, 4 ianuarie 2013 (Anexa nr. 14)

Lovitura de palat de la CSM, un atentat la independenta Justiţiei - Duminică, 6 ianuarie 2013 (Anexa nr. 15)

MINCIUNA MARCA HAINEALA CONTINUA - Consiliul Superior al Magistraturii spune ca şedinţa in care a fost respinsa solicitarea Secţiei pentru judecatori de revocare a procuroarei Oana Haieala din funcţia de preşedinte al CSM s-a ţinut. A existat si dezbateri si vot. Judecătorii susţin contrariul precum si faptul ca nu a existat cvorum ca sa existe vot! - Luni, 7 ianuarie 2013 (Anexa nr. 16)

SABOTAREA JUDECĂTORILOR - Preşedinta CSM, Oana Haieala, a instaurat dictatura si refuza sa publice pe site-ul instituţiei un comunicat al Secţiei de judecatori. Şapte judecatori din CSM au fost nevoiţi sa-si publice comunicatul pe site-ul [membriems.ro!](#) Judecătorii din CSM nu sunt de acord ca Alina Ghica si Danilet sa candideze pentru vicepresedintia Consiliului si au informat curţile de apel din tara despre procedurile de revocare pornite impotriva celor doi - Marţi, 8 ianuarie 2013 (Anexa nr. 17)

STATUL DAT IN JUDECATA PENTRU ÎNSCENAREA OANEI HAINEALA - Nicolae Tigaret, care a făcut 13 luni de Închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel si Oana Haieala, a dat statul in judecata si cere daune de 38 milioane lei. Tribunalul Bucureşti va judeca dosarul la 15.03.2013. Tigaret: „Am avut tentative de suicid pe durata detenţiei... După patru ani de la eliberarea din penitenciar am coşmaruri... fac tratament” - Miercuri, 9 ianuarie 2013 (Anexa nr. 18)

HAINEALA SE DA NEPRIHÂNITA- Şefa CSM Oana Haieala nu vede de ce i s-ar imputa arestarea nejustificata a lui Nicolae Tigaret timp de 13 luni. Deşi a confirmat rechizitoriul, Haieala arunca pisica la procurorul de caz: "Urmărirea penala a fost instrumentata de un coleg de-a meu, un procuror din cadrul Parchetului de pe langa Tribunalul Bacău. Nu a fost dosarul meu!" - Marţi, 15 ianuarie 2013 (Anexa nr. 19)

SUBIT, DUMBRAVA ARE PROBLEME CU ANI -Judecătorul Horatius Dumbrava, unul dintre cei mai vehemenţi contestatari ai Oanei Haieala, a devenit brusc suspectat de ANI de conflict de interese, după ce a cerut demisia de onoare şefei CSM. Dosarul e vechi de câteva luni si vizează faptul ca judecătorul Dumbrava ar fi soluţionat favorabil un dosar al fostului sau sef de la Universitatea "Petru Maior", unde a fost asistent universitar - Joi, 17 ianuarie 2013 (Anexa nr. 20)

CRIMA DE LEZMAIESTATE - DNA a spart biroul de la CSM al judecătorului Adrian Toni Neacsu, pentru o percheziţie de week-end. Mobilul dosarului: o presupusa falsificare a unor declaraţii cu prejudiciu de 10.000 euro. Capii Secţiei de judecatori a CSM, care au cutezat sa ceara demisia Oanei Haieala de la şefia Consiliului, adică Dumbrava si Neacsu, s-au ales, ca un făcut, cu dosare la DNA si ANI - Sâmbătă, 19 ianuarie 2013 (Anexa nr. 21)

STRÂNŞI CU USA? - După cirul din ultimele săptămâni, judecătorii din CSM fac stânga împrejurii si sar din nou la presa. Ei se victimizeaza ca le este atacata independenta, deşi sunt suspendaţi din funcţiile de magistraţi! Judecătorii din CSM par sa uite ca ei sunt cei care au cerut procuroarei Haieala sa demisioneze din funcţia de preşedinte a CSM si ca au lansat acuze de jocuri politice, care au inflammat comentariile din spaţiul public - Luni, 28 ianuarie 2013 (Anexa nr. 22)

22)

A LUAT-O PE URMELE LUI MACOVEI - Oana Haieala da ordin Parlamentului si Guvernului sa dea legi dure impotriva presei, dupa ce personal a reclamat institutiile de presa care i-au dezvaluit ispravile de procuror, care au culminat cu aruncarea dupa gratii timp de 13 luni a unui nevinovat! - Joi, 31 ianuarie 2013 (Anexa nr. 23)

ORDIN DE SUS? - Judecatorul Adrian Bordea a acceptat sa fie „sprijin” la greu președintei Oana Haieala si si-a depus candidatura pentru funcția de vicepreședinte al CSM. Judecatorul ICCJ Adrian Bordea conștințește egalitatea in „independenta” a procurorului cu judecatorul - Marți, 5 februarie 2013 (Anexa nr. 24)

ATENȚIE, TE URMĂRESC! - Ca sa nu fie nevoie de mandat de percheziție, șefa CSM Oana Haieala a dat OK-ul ca DNA sa ridice calculatorul din biroul de la CSM al judecatorului Adrian Toni Neacsu pe semnătura ei, pe procedura simpla de-ridicare de obiecte. Operațiunea de forța a avut loc duminica, in lipsa lui Neacsu, si miroase a intimidare - Vineri, 8 februarie 2013 (Anexa nr. 25)

ULUITOR - Cum si-a atras DNA competenta urmării penale a judecatorului Adrian Toni Neacsu! Fosta șefa a CSM Alina Ghica este cercetata de DNA pentru abuz in serviciu, pentru ca judecatorul Neacsu sa poată fi invinuit. Alina Ghica va primi NUP si va deveni martor, pe motiv ca nu a știut ca ordonator de credite când a girat decontările lui Neacsu. Dosarul e instrumentat de vestita procuratoare DNA Mariana Alexandru -Duminică, 10 februarie 2013 (Anexa nr. 26)

GRUPAREA HAINEALA I-A SCĂPAT IAR PE GHICA SI DANILET DE REVOCARE - CSM a incalcat grav legea, depășind termenul limita de 15 zile pana la care trebuia sa dispună revocarea judecatorilor Ghica si Danilet. Horatius Dumbrava: "E vina CSM ca legea nu se respecta!" Asociațiile profesionale au bătut obrazul membrilor CSM: "Trimiterea la o comisie e o tergiversare!" Gruparea Haieala a câștigat la vot, cazul fiind trimis la Comisia 2 pentru o analiza pe săptămâna viitoare - Miercuri, 13 februarie 2013 (Anexa nr. 27)

LCRĂTURA CSM-ANI LA COMANDA? - In „cazul Dorina Danielescu”, președinta CSM Oana Haieala a sesizat ANI nelegal. Oana Haieala a făcut o șmecherie, punând semnul egal între un grad si o funcție. MAPN da mura-n gura ANI explicația erorii CSM. De ce Haieala nu a sesizat ANI si cu privire la „incompatibilitatea” dintre funcțiile procurorilor Selaru, Kovesi si Codruț Olaru si gradele luate pe șest la MAPN? - Sâmbătă, 16 februarie 2013 (Anexa nr. 28)

ALEA JACTA EST - DNA ii va trimite curând in judecata pe judecatorul Adrian Neacsu pentru pretinse acte de corupție, iar acesta va fi zburat din CSM, pe tiparul oribilei făcături din cazul procurorului George Balan, a cărei cariera de magistrat a fost distrusa doar pentru ca era in cărți sa preia șefia PICCJ. Urmează pe lista judecatorului Horatius Dumbrava, in cazul căruia sunt informații ca ANI va sesiza parchetul - Duminică, 17 februarie 2013 (Anexa nr. 29)

HAINEALA A INCASAT-0 - Curtea de Apel București a admis acțiunea Parchetului Curții de Apel Ploiești si a anulat si suspendat Hotărârea nr. 363/2012 a Secției de procurori a CSM, condusa de Oana Haieala, care detasat-o la MAPN pe procuroarea Andreia Dascalu de la PJ Ploiești. Dascalu e nimeni alta decât cea pe care ex-premierul Razvan Ungureanu o numise in 2012 vicepreședinta la ANRP (Minuta) - Marți, 19 februarie 2013 (Anexa nr. 30)

HAINEALA ACUZATA DE PARTIZANAT POLITIC - Judecatorul Adrian Toni Neacsu: "Judecătorii resping comportamentul abuziv si coleric al doamnei procuror Haieala... Avem opțiuni diferite in ceea ce privește amestecul politicului in activitatea CSM. Dosarul meu la DNA a apărut pe fondul conflictului din interiorul Consiliului, foarte probabil pentru a inclina balanța in favoarea celor care acum dețin conducerea" -Miercuri, 20 februarie 2013 (Anexa nr. 31)

POLITIE POLITICA ÎMPOTRIVA UNUI MEMBRU AL CSM -Judecatorul Adrian Neacsu a fost filmat săptămâni la rând dintr-o vila de vizavi de blocul in care locuia. Autorii acțiunii abuzive sunt agenți ai serviciilor de informații, care lucrează in slujba unui grup politic ce urmărește anihilarea in CSM a oricăror persoane care se opun grupării Haieala 22 februarie 2013 (Anexa nr. 32)

DENUȚ-Voturile sunt aranjate in CSM. Oana Haieala si Alina Ghica deconspirate cumsolicitant membrilor CSM sa voteze după cum poșteau! Fostul șofer al CSM Angel Gabriel

Rosca dezvăluie ce mesaje SMS a găsit într-un telefon primit pe inventar de la instituție, aparat care a aparținut procurorului Bogdan Gabor, întrucât ne aflăm în fata unui posibil trafic de influență, Lumeajustitiei.ro sesizează oficial DNA - 24 februarie 2013 (Anexa nr. 33)

SCUT PENTRU ȘEFELE CSM - La Bălan și Neascu DA, la Ghica și Haineala BA!
Purtătorul de cuvânt al DNA Livia Saplacan despre cazul SMS-urilor din telefonul procurorului Gabor semnalat de Lumeajustitiei.ro: „Am verificat. Nu s-a înregistrat nicio sesizare din oficiu pe cele semnalate de voi!” - Luni, 25 februarie 2013 (Anexa nr. 34)

1. Aspecte privind răspunderea solidară a părâților

Campania de denigrare și defăimare desfășurată de către părâți prin mijlocul de comunicare online "Lumea Justiției", determină faptele ilicite săvârșite de părâții Adina Anghelescu-Stancu și Razvan Savaliuc în calitate de autori ai articolelor și de editori seniori și fapta părâtei Jurindex Media SRL în calitate de editor al cotidianului online (Anexa nr.35) și de titular al numelui de domeniu luju.ro (Anexa nr. 36) întrucât faptele ilicite au fost săvârșite de mai mulți părâți, temeiul răspunderii este cel al răspunderii solidară a părâților pentru fapta proprie a părâților Adina Anghelescu-Stancu și Razvan Savaliuc în calitate de autori ai articolelor publicate și de editori seniori ai Cotidianului "Lumea Justiției". De asemenea trebuie subliniat că părâții Adina Anghelescu-Stancu și Razvan Savaliuc sunt și asociați în cadrul societății părâte care deține cotidianul "Lumea Justiției" (Anexa nr. 39) și numele de domeniu www.luju.ro.

Părâta Jurindex Media SRL în calitate de editor al cotidianului online "Lumea Justiției" a permis publicarea acestora în cadrul site-ului aferent numelui de domeniu www.luju.ro pe care îl deține, fără efectuarea de minime verificări privind adevărul și proba respectivei afirmații. Obligația de a efectua verificări jurnalistice și de nu permite exercitarea abuzivă a libertății de exprimare aparține organelor de conducere ale persoanei juridice, iar fapta omisivă a acestora este fapta persoanei juridice. Răspunderea Jurindex Media este de natură duală - răspundere pentru fapta proprie în raport de calitatea de titular a numelui de domeniu și răspundere pentru fapta altuia având în vedere raporturile dintre părâți.

În susținerea răspunderii părâtei Jurindex Media SRL sunt aplicabile dispozițiile art. 30 alin. 8 din Constituția României care prevăd în mod expres următoarele:

"Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege"

2. Faptele ilicite săvârșite de părâți

Reclamanta prezintă analiza declarațiilor și afirmațiilor susținute de către părâți în cadrul campaniei de denigrare și defăimare, care prin ușurința cu care au fost formulate, fără nicio verificare prealabilă și fără a fi depuse minime diligente, au lezât în mod grav onoarea, demnitatea, reputația personală și profesională a reclamantei, prejudicii transmise în mod direct imaginii și credibilității Consiliului Superior al Magistraturii, atât pe plan național cât și european.

Analiza articolelor publicate în cadrul cotidianului online "Lumea Justiției" determină împărțirea acestora în acuzații grave și afirmații denigratoare și defăimătoare prin care s-a urmărit distrugerea imaginii și reputației reclamantei, precum și lezarea imaginii și credibilității Consiliului Superior al Magistraturii. Acuzațiile mincinoase privesc săvârșirea unor erori judiciare de către reclamantă, exercitarea unei influențe nelegale asupra altor instituții ale statului în vederea obținerii unor beneficii personale, legăturile abuzive cu alte persoane din sfera politicului și în principal cu Președintele Traian Băsescu, "aranjarea voturilor în CSM", acuzații formulate, publicate, susținute și menținute în mod clar, concret ca informații adevărate.

În ziua desemnării reclamantei în funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii în cadrul cotidianului online "Lumea Justiției", aparținând părâtei Jurindex Media SRL este publicat articolul „SUCESURILE” NOII ȘEFE A CSM - Oana Haineala vrea sa conducă Justiția, deși are pe conștiința tinerea în arest a unui student vreme de 13 luni, care a fost achitat definitiv. Plângerea penală împotriva Oanei Haineala publicata in premiera de Lumeajustitiei.ro este ținută la sertar de procurorii PICCJ" (Anexa nr.13).

Articolul conține acuzații grave, transmise în mod mincinos opiniei publice prin care se urmărește distrugerea imaginii și reputației reclamantei, prin susținerea unei informații mincinoase privind o pretinsă eroare judiciară săvârșită de reclamantă. Modalitate de exprimare, termenii utilizați în cadrul articolului determină transferul opiniei publice într-un registru emoțional prin conturarea unui cadru care o prezintă pe reclamantă în postura de procuror care a acționat în mod nelegal prin trimiterea în închisoare a domnului Nicolae Țigaret.

În niciunul din aceste articole nu se prezintă opiniei publice în mod clar și concret atribuțiile și competențele pe care reclamanta le avea în calitate prim-procuror al Parchetului de pe langa Tribunalul Bacău și cel mai important au se menționează în mod clar că nu reclamanta a instrumentat dosarul, ci un alt procuror."prin care se demonstrează cine este Oana Haineala și ce profesionalism prezintă aceasta în sistemul judiciar. Noua președinta a CSM are pe conștiința distrugerea vieții unui student la arte, pe care l-a trimis în judecata pentru omor pe când era procuror șefa la Bacău. Tânărul a stat nevinovat 13 luni în arest, pentru ca în final să fie achitat definitiv"

"Lumeajustitiei.ro va prezintă cazul lui Nicolae Țigaret, de 32 de ani, din București, absolvent al Universității de Arte din București, care a stat 13 luni în închisoare, (acuzat ca a tamponat intenționat, pe fondul geloziei, mașina fostului prieten al iubitei sale, autoturism, ce în urma impactului, ar fi pierdut controlul și a plonjat într-un rau) din cauza procurorilor, Oana Schmidt Haineala și a lui Pavel Vasile"

"Povestea tragică a început în anul 2003 și s-a terminat în 2008 când, după nervi măcinați și viața distrusă, Nicolae Țigaret a fost achitat"

Deși reclamanta nu a instrumentat acest dosar, având calitatea de prim procuror al Tribunalului Bacău informația transmisă opiniei publice și preluată de întreaga mass-media nu conține o prezentare corectă și clară a situației și a procedurii aplicabile în cazul dosarelor penale, întrucât se urmărește dezinformarea opiniei publice și prezentarea într-o lumină conformă intereselor și susținerilor părții Jurindex Media a acestor acuzații.Reclamantă a răspuns în cadrul unui interviu acordat Realitatea TV tuturor acestor acuzații clarificând în mod evident informațiile mincinoase publicate în cadrul cotidianului "Lumea Justiției" și preluate de întreaga mass-media.

În primul rând, am fost procuror-șef, prim procuror de parchet de tribunal un număr bun de ani și am instrumentat și eu dosarele mele, dar acesta nu este un dosar instrumentat de mine (...) Ca și prim procuror, pentru articolul 264 din Codul de procedură penală trebuia să verific legalitatea și temeinicia rechizitoriului. Adică să vezi dacă s-au respectat procedurile penale și dacă acuzația este în concordanță cu probele"

Întrebată dacă nu a verificat rapoartele făcute de experți, președinta CSM a precizat: "Urmărirea penală a fost instrumentată de un coleg al meu. Am verificat legalitatea și temeinicia probelor. Atunci când am verificat eu, probele susțineau acuzele formulate. După care procurorul de caz, nu eu, s-a adresat și a cerut un mandat de arestare. Judecătorul l-g emis pentru că a considerat că sunt destule date și indicii că inculpatul respectiv a săvârșit fapta respectivă și că lăsarea în libertate este pericol public (...) Existau suficiente indicii că a săvârșit fapta respectivă" (declarație reclamantă - Realitatea Tv - anexa nr.38)

Imediat după această declarație a reclamantei în cadrul cotidianului "Lumea Justiției", aparținând părții este publicat articolul "HAINEALA SE DA NEPRIHĂNITA - Șefa CSM Oana Haineala nu vede de ce i s-ar imputa arestarea nejustificată a lui Nicolae Țigaret timp de 13 luni. Deși a confirmat rechizitoriul, Haineala arunca pisica la procurorul de caz: "Urmărirea penală a fost instrumentată de un coleg de-a meu, un procuror din cadrul Parchetului de pe langa Tribunalul Bacău. Nu a fost dosarul meu!" - Marți, 15 ianuarie 2013 (Anexa nr.19)

"La aproape o săptămână de la dezvăluirea făcută de Lumeajustitiei.ro procuror Oana Schmidt-Haineala a acordat un interviu pentru Realitatea.net în care se disculpa, afirmând că dosarul nu a fost instrumentat de ea, și că atare nu poate fi trasa la răspundere. Haineala omite însă că în calitate de prim-procuror avea obligația de verificare temeinicia rechizitoriului. Ceea ce, spune procuror Oana Haineala, a și făcut, însă din probleme administrate reieșea clar că exista suficiente indicii pentru trimiterea tânărului în închisoare"

Afirmațiile transmise reprezintă acuzații concrete și nu simple judecăți de valoare, prin care se urmărește conturarea în percepția opiniei publice a gravelor erori judiciare săvârșite de reclamantă, în condițiile în care aceasta nu a instrumentat dosarul domnului Nicolae Țigaret, în mod evident toate aceste afirmații denigratoare și defăimătoare conturează virulenta campanie pe care pârâții o desfășoară împotriva reclamantei, prin care urmăresc distrugerea imaginii și a credibilității reclamantei, dar și indirect a Consiliul Superior al Magistraturii.

Modalitatea de exprimare prin utilizarea unor termeni cu impact pentru opinia publică, precum "are pe conștiința distrugerea vieții unui student la arte", "a făcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Oana Haineala,, "lata ce drame umane produc magistrații care nu știu carte ori care sunt rau intenționați" sau "ce nenorociri comit anumiți magistrați când se joacă cu destinele oamenilor" determină caracterul denigrator și defăimător al afirmațiilor publicate.

Analiza acestor acuzații trebuie realizată cu exigență întrucât pe bază subiectului legat de arestarea domnului Nicolae Țigaret se conturează o adevărată campanie împotriva reclamantei, care este alcătuită din afirmații concrete, prin care identifică în mod clar obiectul și persoanele vizate, afirmații ce nu pot fi incluse în categoria judecăților de valoare.

Relevantă în acest sens este următoarea susținere din cadrul articolului "STATUL DAT ÎN JUDECATĂ PENTRU ÎNSCENAREA OANEI HAINEALA - Nicolae Țigaret, care a făcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Oana Haineala, a dat statul în judecată și cere daune de 38 milioane lei. Tribunalul București va judeca dosarul la 15.03.2013. Țigaret: „Am avut tentative de suicid pe durata detenției... După patru ani de la eliberarea din penitenciar am coșmaruri... fac tratament" - Miercuri, 9 ianuarie 2013 (Anexa nr. 18)

"În pofida acestei „erori judiciare", Oana Haineala a promovat amețitor în funcție, lucrând ani în sir detașată prin instituții guvernamentale, pentru ca recent să ajungă din vicepreședinte al CSM, primul procuror președinte al CSM, Cum poate conduce un asemenea om Justiția română, la cel mai înalt nivel? Cum poate o asemenea persoană să se pronunțe în materie disciplinară pe erorile altor colegi ai ei? Cum poate o persoană care a distrus destinul unui tânăr nevinovat să se cramponeze de cea mai malta funcție din CSM, știind ce dezastru a lăsat în urma, va lăsa pe dvs să judecați. Din ea (acțiunea publicată) veți înțelege pe deplin ce nenorociri comit anumiți magistrați când se joacă cu destinele oamenilor!"

Examinarea conținutului articolelor publicate determină că acestea reprezintă exclusive informații factuale, deoarece persoana reclamantei este identificată în mod concret în mai multe articole și în titlurile acestora, iar afirmația este clară, directă, în sensul că reclamanta a comis o "eroare judiciară" care a condus la "distrugerea destinului unui tânăr nevinovat".

Practica Curții Europene a Dreptului Omului este constatată în a reține că evaluarea eticii ziaristice are la bază principiul bunei-credințe și al distincției clare între informații și păreri, evitându-se orice confuzie între acestea. Reau-credință cu care pârâții au acționat în cadrul campaniei de denigrare și defăimare reiese în mod evident din modul de prezentare a informațiilor, care încă de la primul articol publicat urmăresc prezentarea reclamantei într-o imagine negativă, nefavorabilă.

În același registru al acuzațiilor minicioase formulate, publicate, susținute și menținute în cadrul cotidianului "Lumea Justiției", pârâții induc în percepția publică legăturile dintre reclamantă și Președintele Traian Băsescu. Susținerea acestor afirmații, fără nicio bază probatorie sau fundament real determină un grav prejudiciu reclamantei în calitate de demnitar, dar și Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul căruia a fost aleasă prin votul majorității membrilor Președintă.

În cadrul articolului publicat chiar în ziua alegerii reclamantei în funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii este publicat articolul „LOVITURA DE SISTEM S-A PRODUS -Un procuror a ajuns șeful CSM. Oana Schmith- Haineala a fost aleasa contra naturii președinte al Consiliului. Judecătoarea Alina Ghica si-a depus candidatura pentru vicepresedinția CSM, exact cum a prezis [Lumeajustitiei.ro!](http://Lumeajustitiei.ro) La plecarea sa din CSM, la usa liftului, înaintea votului pentru alegerea șefului CSM, Traian Basescu a dat mana cu Haineala, in stil militar, razandu-si ca doi buni prieteni" - Vineri, 4 ianuarie 2013 (Anexa nr. 14)

"Acum se explica de ce Traian Basescu a venit la CSM Asistăm, așadar, la o alegere contra naturii. Astfel, prin preluarea conducerii CSM de către Oana Haineala, președintele Traian Basescu poate sta liniștit ca în fruntea acestei instituții a fost postat omul potrivit pentru a da cu bârna în jurnaliștii care-si permit sa critice anumite derapaje ale puterii judecătorești sau atitudini nedemne ale magistraților. "Pe de alta parte, surse din interiorul CSM avertizează că va urma o perioada de un an de dictatura, intrucat se știe ca Oana Haineala are "intrări" acolo unde sunt si cele mai "calde"informatii. Dovada ca Haineala se înțelege perfect cu Președintele României este faptul ca atunci când a părăsit CSM-ului, Basescu și Haineala au dat mana militareste, la usa liftului. Ce si-or fi transmis, numai ei știu, dar e cert ca Oana Haineala a fost singurul candidat care l-a insotit pe Basescu pana la liftul prin care s-a efectuat ieșirea de pe etajul sălii unde s-a derulat ședința CSM. După care a ieșit, surprinzător, la vot, cu aportul decisiv al unor judecători din Consiliu"

Fapta ilicită a părților constă în desfășurarea unei virulente campanii împotriva reclamantei prin transmiterea repetată a informațiilor privind susținerea de care aceasta se bucură din partea Președintelui României, domnul Traian Bănescu. Susținerea acestor acuzații și afirmații denigratoare și defăimătoare, care nu au niciun fundament real și reprezintă simple speculații create pentru a obține lezarea drepturilor reclamantei și care vizează distrugerea imaginii și credibilității Consiliului Național al Magistraturii determină aplicabilitatea dispozițiilor privind răspunderea civilă delictuală.

Dovada evidentă a relei-credințe și a jurnalismului iresponsabil exercitat de către părți contrar normelor constituționale, legale și eticii ziaristice este reprezentată de transmiterea acestor informații în spațiul public, chiar în ziua alegerii reclamantei în calitate de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii. Cu atât mai mult cu cât contextul factual este unul tensionat și cu atât mai mult cu cât alegerea*reclamantei a reprezentat un subiect larg dezbătut în întreaga mass-media, părțile în calitate de jurnaliști specializați în domeniul justiției aveau obligația transmiterii unor informații adevărate, concrete în deplină concordanță cu interesul public.

Se redau instanței de judecată extrase din cuprinsuharticolelor publicate:

"Regia ședinței de plen a fost gândită în cel mai pur stil securistic. A apărut un Traian Basescu (președinte inculpat) care are interesul sa-si mențină procurori servili în funcții cheic și implicit șefi la CSM obedienți, care sa-i protejeze în funcții pe procurorii servili si anumiți judecători la Secția penală a înaltei Curți, pentru ca lui ii este teama de ziua când nu va mai fi președinte si dosarele sale penale ar putea fi reactivate. Fiți atenți la regia!

Ce blestem pentru România sa aibă în fruntea marilor parchete - pentru ca aceasta e miza bătăliei pentru aservirea politica a CSM si ICCJ - procurori obedienți poltic, care tin la sertar marile hoții din tara asta comise sub regimul Basescu! Este unul dintre motivele principale pentru care romanii trăiesc prost si pentru care sistemul judiciar este în continuare subfinantat". ("Lovitura de palat de la CSM, un atentat la independenta Justiției - Duminică" 6 ianuarie 2013, Anexa nr. 15)

"A cere demisia de la șefia CSM a procuroarei Pana Haineala (preferata lui Traian Basescu) devine o crima de lezmajestate pentru instituțiile care se fac preș în fata lui Traian Basescu. La doar câteva zile după ce Secția de judecători a CSM, avandu-i ca lideri pe Horatius Dumbrava si Adrian Toni Neacsu (vezi foto) a solicitat demisia de onoare a Oanei Haineala din funcția de președinte al CSM, precum si judecătorilor Alina Ghica și Cristi Vasilică Danilet să nu mai candideze la președinția Consiliului, cei doi protagoniști îi inițiativei Secției s-au ales cu dosare urate. Dumbrava cu un dosar la ANI, pentru un presupus conflict de interese, iar Adrian Toni Neacsu cu un dosar penal de corupție la DNA cu CSM-ul acaparat de Oana Haineala, cea care nu mai prididea în ziua când a fost aleasa sa-i strângă mana lui Traian Basescu (vezi foto 2) menține insa aceste evenimente sub tăcere, dovedind dispreț fata de opinia publica, fata de cetățeanul pe banii căruia aceasta instituție funcționează, chipurile, ca serviciu public. ("CRIMA DE LEZMAIESTATE - DNA a spart biroul de la CSM al judecătorului Adrian Toni" -Anexa nr. 21)

Instanța de judecată va constata că, în perioada 17.01.2013 - 17.02.2013, în cuprinsul unui

număr de 8 articole, pârața Jurindex Media a lansat un nou atac la adresa reclamantei, prin formularea unei serii de afirmații neverificate și mincinoase, cu le unicul scop de a crea grave prejudicii de imagine ale acesteia din urma.

În cuprinsul mai multor articole publicate în cadrul cotidianului "Lumea Justiției" se susține cu rea-credință, că reclamanta, prin preținse legături cu instituții ale statului (Agenția Națională de Integritate și Direcția Națională Anticorupție) a organizat și a condus o amplă campanie de intimidare la adresa unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, care se opun "grupării Hăineală".

Articolele "SUBIT, DUMBRAVA ARE PROBLEME CU ANI - Judecătorul Horatius Dumbrava, unul dintre cei mai vehemenți contestatari ai Oanei Hăineala, a devenit brusc suspectat de ANI de conflict de interese, după ce a cerut demisia de onoare șefei CSM. Dosarul e vechi de câteva luni și vizează faptul ca judecătorul Dumbrava ar fi soluționat favorabil un dosar al fostului sau șef de la Universitatea "Petru Maior", unde a fost asistent universitar" publicat în data de 17.01.2013, (Anexa nr. 20) - "CRIMA DE LEZMAIESTATE - DNA a spart biroul de la CSM al judecătorului Adrian Toni Neacsu, pentru o percheziție de week-end. Mobilul dosarului: o presupusa falsificare a unor declarații cu prejudiciu de 10.000 euro. Capii Secției de judecătoria a CSM, care au cutezat sa ceara demisia Oanei Hăineala de la șefia Consiliului, adica Dumbrava si Neacsu, s-au ales, ca un făcut, cu dosare la DNA si ANI" publicat în data de 19.01.2013 (Anexa nr. 21) și "STRÂNȘI CU USA? -După ciroul din ultimele săptămâni, judecătorii din CSM fac stânga împrejur și sar din nou la presa. Ei se victimizează ca le este atacata independenta, deși sunt suspendați din funcțiile de magistrați! Judecătorii din CSM par sa uite ca ei sunt cei care au cerut procurorii Hăineala sa demisioneze din funcția de președinte a CSM si ca au lansat acuze de jocuri politice, care au inflammat comentariile din spațiul public" publicat în data de 28.01.2013, (Anexa nr. 22) conțin o serie de grave acuzații privitoare la integritatea și moralitatea reclamantei și care aduc o gravă atingere Consiliului Superior al Magistraturii în calitate de garant al independenței Justiției.

Pârâții induc opiniei publice că reclamanta, nemulțumită de faptul că membrii Consiliului Superior al Magistraturii, Horatius Dumbravă și Adrian Toni Neacsu au solicitat demisia sa de onoare, ar fi condus cu ajutorul Agenției Naționale de Integritate și a Direcției Naționale Anticorupție, o amplă "campanie de intimidare" la adresa celor doi membri:

"Unul dintre cei mai aprigi contestatari ai noii președinte a CSM Oana Hăineala are dintr-o data probleme de integritate cu Agenția Națională de Integritate, la câteva zile după ce i-a solicitat acesteia demisia de onoare, în numele Secției de judecătoria a CSM."

"A cere demisia de la șefia CSM a procurorii Oana Hăineala (preferata lui Troian Basescu) devine o crima de lezmaiestate pentru instituțiile care se fac preș în fata lui Trăian Basescu."

"La doar câteva zile după ce Secția de judecătoria a CSM, avandu-i ca lideri pe Horatius Dumbrava si Adrian Toni Neacsu a solicitat demisia de onoare a Oanei Hăineala din funcția de președinte al CSM, (...), cei doi protagoniști ai inițiativei Secției s-au ales cu dosare urate. Dumbrava cu un dosar la ANI, pentru un presupus conflict de interese, iar Adrian Toni Neacsu cu un dosar penal de corupție la DNA"

"Nu spunem ca cei doi sunt vinovați de ceva ori nevinovați. Insa faptul ca sunt luați unul după celalalt la câteva zile după ce au cerut demisia procurorii Oana Hăineala din CSM releva fara puțință de tăgăda ca instituțiile președintelui Traian Basescu (ANI si DNA) au acționat, ca un făcut, ca la un ordin, impotriva celor doi, mai ales ca presupusele fapte sunt vechi de ani de zile!"

"(...) cert este ca brusc aceste "piste" au devenit interesante pentru ANI si DNA taman după ce Oana Hăineala e în pericol sa fie debarcata de la CSM (

Instanța de judecată va reține că, deși afirmațiile privitoare la anchetarea celor doi membri CSM de către Agenția Națională de Integritate și Direcția Națională Anticorupție sunt adevărate, acuzațiile publicate de pârâți prin care aceasta crează o falsă corelație între o serie de fapte reale și preținse acțiuni ilicite ale reclamantei, sunt de natură a distruge credibilitatea reclamantei în fața opiniei publice și pe cale de consecință, a afecta iremediabil imaginea acesteia, cu afectarea

imediată a încrederii opiniei publice în Consiliul Superior al Magistraturii.

în cuprinsul articolelor intitulat

- "ATENȚIE, TE URMĂRESC! - Ca sa nu fie nevoie de mandat de percheziție, șefa CSM Oana Haineala a dat OK-ul ca DNA sa ridice calculatorul din biroul de la CSM al judecătorului Adrian Toni Neacsu pe semnătura ei, pe procedura simpla de ridicare de obiecte. Operațiunea de forță a avut loc duminica, in lipsa lui Neacsu, si miroase a intimidare" publicat în data de 8.02.2013 (Anexa nr. 25),

"ULUITOR - Cum si-a atras DNA competenta urmării penale a judecătorului Adrian Toni Neacsu! Fosta șefa a CSM Alina Ghica este cercetata de DNA pentru abuz in serviciu, pentru ca judecătorul Neacsu sa poată fi învinuit. Alina Ghica va primi NUP si va deveni martor, pe motiv ca nu a știut ca ordonator de credite când a girat decontările lui Neacsu. Dosarul e instrumentat de vestita procuratoare DNA Mariana Alexandru" publicat în data de 10.02.2013 (Anexa nr. 26) și

"ALEA JACTA EST - DNA ii va trimite curând in judecata pe judecătorul Adrian Neacsu pentru pretinse acte de corupție, iar acesta va fi zburat din CSM, pe tiparul oribilei făcături din cazul procurorului George Bălan, a cărei cariera de magistrat a fost distrusa doar pentru ca era în cărți sa preia șefia PICCJ. Urmează pe lista judecătorul Horatius Dumbrava, în cazul căruia sunt informații ca ANI va sesiza parchetul" publicat în data de 17.02.2013 (Anexa nr. 29)

pârâții susțin in continuare, fără a efectua vreun demers jurnalistic în vederea aflării adevărului, că anchetele demarate de către ANI și DNA au fost "efectuate la comanda" reclamantei. Mai mult decât atât, pârâții susțin că reclamanta ar fi efectuat nenumărate abuzuri pentru a-și duce la îndeplinire operațiunea de intimidare și chiar de înlăturare a celor doi membri CSM:

"Practic, pentru a se evita avizul si autorizatia de percheziție, s-a dat un simplu accept de ridicare a bunului aflat in lista de inventar a CSM. Ce ziceți despre aceasta mișcare?"

"Independenta judecătorului, eludată din pix de un procuror ajuns șef ai CSM"

"Este limpede însă că Oana Haineala a preferat sa colaboreze direct cu procurorii DNA, astfel incat judecătorul Adrian Neacsu sa poată fi urmărit penal si, cine știe, poate chiar trimis in judecata cum se aude..."

"A fost ridicat doar un calculator vechi, pe care acesta nu-l folosea si care nici măcar nu era situat pe biroul sau, fapt ce te trimite cu gândul la faptul ca operațiunea ajost una de intimidare. Cu atât mai mult cu cat cu o săptămâna înainte, Adrian Neacsu si Horatius Dumbrava au cerut demisia de onoare a Oanei Haineala si au acuzat faptul ca aceasta a fost aleasa ilegal șefa CSM."

"Nu întâmplător DNA a început urmărirea penala a judecătorului Adrian Toni Neacsu din CSM, după ce acesta, alături de Horatius Dumbrava a solicitat demisia de onoare a noii șefe a Consiliului, procuratoarea Oana Haineala."

"Este însă fara putința de tăgada ca DNA a început urmărirea penala împotriva judecătorului Adrian Toni Neacsu, la câteva zile după ce acesta si alți judecători din Secția de judecatori a CSM au cerut demisia de onoare a noii șefe a Consiliului, procuratoarea Oana Haineala, acuzata ca a fost aleasa președinte in urma unui vot fraudat, precum si de antrenarea institutiei in acțiuni cu iz politic."

"Din momentul in care se va pune in mișcare acțiunea penala, Adrian Toni Neacsu va fi suspendat din CSM si astfel Oana Haineala va scapa de creierul grupării rivale ei din Secția de judecatori, care i-a cerut insistent demisia de onoare si a anunțat ca aceasta face jocuri politice străine intereselor Justiției."

"Surse judiciare anunța ca un al doilea membru al CSM va intra in curând pe fârașul eliminării din CSM. Este vorba de Horatius Dumbrava, liderul grupării ostile Oanei Haineala, preferata lui Traian Basescu."

Instanța de judecată va constata că aceste acuzații mincinoase, publicate cu rea-credință exced limitelor libertății de exprimare jurnalistice întrucât pârâții denaturează anumite situații de fapt și creează elemente componente necesare susținerii campaniei virulente pe care o desfășoară prin publicarea unor afirmații despre care știau sau cu minime diligente puteau să cunoască că nu sunt adevărate.

Publicarea acestor articole determină aplicabilitatea dispozițiilor art.1349 și 1357 C.civ care instituie răspunderea civilă delictuală în raport de campania de denigrare și defăimare a desfășurată de către părți.

Acest set de articole denigratoare culminează cu articolul intitulat "POLITIE POLITICA ÎMPOTRIVA UNUI MEMBRU AL CSM - Judecătorul Adrian Neacsu a fost filmat săptămâni la rând dintr-o vila de vizavi de blocul in care locuia. Autorii acțiunii abuzive sunt agenți ai serviciilor de informații, care lucrează în slujba unui grup politic ce urmărește anihilarea în CSM a oricăror persoane care se opun grupării Haineala" publicat în data de 22.02.2013 (Anexa nr. 32), prin care părțile lansează acuzația conform căreia reclamanta nu numai ca face poliție politică, ci a apelat chiar la doua servicii secrete de informații, în vederea anihilării oricărui membru CSM care i se opune:

"Judecătorul Adrian Toni Neacsu din CSM a fost filat de doua servicii secrete (...) de când împreuna cu alți membri ai CSM a criticat acțiunile partizane politice ale grupării Alina Ghica - Oana Haineala și a devenit ținta unui filaj permanent alături de alți membri ai CSM considerați „indezirabili”."

"Surse avizate (...) au confirmat ca în ziua în care judecătorii Neacsu și Dumbrava din CSM au cerut demisia de onoare a Oanei Haineala, și au acuzat faptul ca a fost aleasa președinte al Consiliului în urma unui vot fraudat, cele doua servicii secrete au sesizat DNA."

"fiind evident ca nu este deloc o coincidenta între data sesizării parchetului anticorupție și data în care s-a cerut demisia lui Haineala."

Astfel de grave acuzații formulate fără o verificare prealabilă pot determina foarte ușor chiar compromiterea carierei reclamantei, mai ales în condițiile în care aceasta deține funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii, funcție ce prin însăși natura sa presupune o conduită morală și profesională impecabilă.

Campania de denigrare și defăimare a culminat cu susținerea unor afirmații neverificate și mincinoase, afirmații de natura a crea grave prejudicii de imagine reclamantei, mai ales prin raportare la poziția deținută de aceasta în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii prin publicarea în data de 24.02.2013 a articolului intitulat "DENUNȚ - Voturile sunt aranjate în CSM. Oana Haineala și Alina Ghica deconspirate cum solicitau membrilor CSM sa voteze după cum pofteau! Fostul șofer al CSM Angel Gabriel Rosca dezvăluie ce mesaje SMS a găsit într-un telefon primit pe inventar de la instituție, aparat care a aparținut procurorului Bogdan Gabor. întrucât ne aflăm în fata unui posibil trafic de influență, Lumeajustitiei.ro sesizează oficial DNA" (Anexa nr. 33).

Exclusiv pe baza unei simple relatări din partea unui fost angajat al Consiliului Superior al Magistraturii - Angel Gabriel Rosca (fostul șofer al judecătorului Adrian Toni Neacsu, pus sub acuzare de procurorii Direcției Naționale Anticorupție) - părțile au înțeles să formuleze o serie de acuzații grave la adresa reclamantei, prin care susțin ca aceasta ar fi influențat membrii CSM cu privire la voturile în cadrul plenului.

În raport de relatările domnului Angel Gabriel Rosca, părțile nu a efectuat niciun demers jurnalistic în vederea aflării adevărului, nu au depus nicio diligentă în identificarea veridicității celor afirmate, publicând în cuprinsul articolului conținutul unor pretinse mesaje, inducând opiniei publice caracterul de informație adevărată.

Chiar titlul articolului "DENUNȚ - Voturile sunt aranjate în CSM. Oana Haineala și Alina Ghica deconspirate cum solicitau membrilor CSM sa voteze după cum pofteau!" constituie un atac virulent și grav atât la persoana reclamantei, din perspectiva funcției pe care o deține, cât și împotriva Consiliului Superior al Magistraturii. Acuzațiile formulate de părți sunt cu atât mai grave cu cât funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii presupune o conduită morală și profesională și o atitudine imparțială pentru a fi respectată calitatea Consiliului Superior al Magistraturii de garant al independenței justiției.

Toate aceste acuzații nefondate determină distrugerea imaginii și reputației reclamantei cu afectarea imediată a Consiliului Superior al Magistraturii, a cărei imagine și credibilitate sunt lezate prin susținerea unor afirmații și acuzații mincinoase, care nu beneficiază de protecția

interesului public justificat și nici de legitimitatea acordată libertății de exprimare.

Modalitatea de redactare a articolului demonstrează că pârâții au prezentat aceste afirmații ca informații concrete și factuale, nu ca simple judecăți de valoare sau preluări a unor relatări, ceea ce implica obligația pentru pârâți de a verifica informațiile și nu de a le transmite opiniei publice ca fiind adevărate. De asemenea, inducerea în opinia publică în mod fals a veridicității informației este reprezentată și de publicarea sesizării formulate de pârâți către Parchetul înaltei Curți de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție cu privire la existența unor fapte de corupție.

"Iata, așadar, ce ce semnaleză ca s-a vorbit pe telefoanele statului, pe banii contribuabililor, de către inalti demnitari, plătiți din bani publici si obligați sa voteze secret, fara nicio influenta."

Mai mult decât atât, în cuprinsul articolului "SCUT PENTRU ȘEFELE CSM - La Bălan și Neascu DA, la Ghica și Haineala BA! Purtătorul de cuvânt al DNA Livia Saplacan despre cazul SMS-urilor din telefonul procurorului Gabor semnalat de Lumeajustitiei.ro: „Am verificat. Nu s-a înregistrat nicio sesizare din oficiu pe cele semnalate de voi!" (Anexa nr. 34) publicat ulterior, în data de 25.02.2013, pârâții susțin noi afirmații mincinoase și prezentate într-o manieră denaturată cu privire la o presupusa protecție acordată de către Direcția Națională Anticorupție, reclamantei.

Deși, purtătorul de cuvânt al Direcției Naționale Anticorupție a susținut doar că nu se înregistrase până la acel moment vre o sesizare din oficiu față de acuzațiile formulate, pârâții au interpretat în mod vădit părtinitor această afirmație și au formulat noi acuzații nefondate la adresa reclamantei, conform cărora aceasta din urma ar fi protejată de Direcția Națională Anticorupție. Este evident ca astfel de afirmații neverificate si mincinoase sunt de natura a produce grave prejudicii imaginii și reputației reclamantei:

"Iata răspunsul oferit de purtătoarea de cuvânt a DNA Livia Saplacan (foto): „Am verificat. Nu s-a înregistrat nicio sesizare din oficiu pe cele semnalate de voi!"

"Ce poate fi mai clar decât scutul pus de DNA pentru protejarea procurorului Oana Haineala si a judecătoarei Alina Ghica de la CSM?"

Instanța de judecată va constata și existența în cadrul articolelor sus-mentionate, a unor afirmații denigratoare și defăimătoare, având ca unic scop diminuarea credibilității și încrederii opiniei publice și distrugerea imaginii reclamantei, afirmații prezentate de pârâți cu vădită rea-credință.

Protecția libertății de exprimare își găsește legitimitate când este exercitată cu bună-credință și cu respectarea prevederilor și normelor legale și deontologice. Toată campania desfășurată de către pârâți nu a reprezentat decât o dovada certă că sub pretinsa legitimitate a interesului public s-au săvârșit fapte grave incompatibile cu profesia de jurnalist și cu obligațiile și responsabilitățile pârâților. Numărul articolelor publicate, în special prin raportare la momentul alegerii reclamantei în funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii conturează campania virulentă desfășurată de către pârâți prin intermediul celui mai puternic mijloc de informare, mediul online, care permite accesarea și preluarea imediată a informațiilor mincinoase publicate.

2. Săvârșirea cu vinovăție a faptelor ilicite de către pârâți

Analiza de ansamblu a campaniei de denigare și defăimare determină în mod evident că pârâții au acționat cu intenție premeditată având în permanență reprezentarea gravității acuzațiile formulate, susținute și menținute în cadrul cotidianului "Lumea Justiției".

Calitatea pe care pârâții o dețin, prezentarea cotidianului "Lumea Justiției" ca cel mai citit cotidian online din domeniul justiției, credibilitatea și încrederea pe care încearcă să o transmită opiniei publice asupra informațiilor publicate, indică că aceștia aveau reprezentarea faptelor ilicite săvârșite și că au conștientizat și acceptat ca acestea să se producă. Analiza exigentă a faptelor ilicite săvârșite, precum și a vinovăției cu care au acționat pârâții reiese și din perspectiva dispozițiilor art. 1358 C.civ în cadrul căreia se reține că "pentru aprecierea vinovăției se va ține seama (...) și (...) de faptul că prejudiciul a fost cauzat de un profesionist în exploatarea unei întreprinderi".

Susținerea unor acuzații false, mincinoase de natură a aduce grave prejudicii drepturilor

nepatrimoniale ale reclamantei nu puteau să fie difuzate, furnizate opiniei publice fără efectuarea unor verificări prealabile sau fără efectuarea unor minime diligențe în acest sens. De asemenea instanța de judecată va constata că nu pot fi incluse în categoria dozei de exagerare sau de afirmații care deranjează sau șochează. Afirmațiile și acuzațiile formulate în cadrul campaniei de denigrare și defăimare desfășurate împotriva reclamantei care deține funcția de Președinte Consiliul Superior al Magistraturii reprezintă elemente cu un mare impact pentru public, cu atât mai mult cu cât alegerea reclamantei reprezintă un subiect de interes public, care trebuie prezentat cu respectarea obligațiilor și îndatoririlor fundamentale aplicabile jurnaliștilor.

3. Prejudiciul cauzat reclamantei prin campania de denigrare și defăimare desfășurată

Având în vedere calitatea reclamantei de demnitar, de Președinte ales al Consiliului Superior al Magistraturii se poate susține că a acceptat implicit și expunerea la criticile care se ivesc în legătură cu exercitarea funcției sale și care ar fi de interes public. Analiza de ansamblu a campaniei de denigrare și defăimare desfășurată virulent în special după momentul alegerii reclamantei ca Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii determină depășirea legitimității acordată libertății de exprimare și se transformă în fapte ilicite de natură a aduce grave prejudicii reclamantei.

Potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate considera că persoanele ce exercită funcții în cadrul unui stat de drept pot fi tratați pe poziție de egalitate cu oamenii politici, deoarece aceștia au nevoie să fie protejați de atacuri abuzive întrucât pentru exercitarea funcției pe care o dețin este necesară în mod imperios încrederea opiniei publice.

Virulența campaniei mincinoase, denigratoare și defăimătoare, atacurile continue exercitate prin transmiterea unor informații mincinoase, despre care pârâții știau că nu sunt adevărate sau cu minime diligențe putea să afle adevărul, precum și modalitatea de exprimare neclară utilizată în cadrul redării unor subiecte pentru a transmite informații false opiniei publice au lezat în mod grav drepturile nepatrimoniale ale reclamantei, constând în onoare, demnitate, reputație și imagine.

Efectul urmărit de către pârâți, care s-a și produs constă în crearea unui imaginii negative, false a reclamantei, în contextul unei sensibilizări a opiniei publice la subiecte ce privesc influența exercitată de unele instituții ale statului în activitatea Consiliului Superior al Magistraturii. Susținerea unor afirmații mincinoase, denigratoare și defăimătoare privind "Oana Hăineală, protejată lui Traian Băsescu", "s-a instaurat dictatura în CSM", "CSM-ul acaparat de Oana

Hăineală" reprezintă elemente cu impact semnificativ pentru opinia publică, care determină modificarea imaginii, distrugerea credibilității și reputației reclamantei, precum și în mod direct pierderea încrederii opiniei publice în Consiliul Superior al Magistraturii.

Demnitatea și onoarea sunt atribute ale personalității umane iar ocrotirea lor față de caracterul fundamental al acestor drepturi trebuie să fie efectivă, astfel ar deveni simple drepturi iluzorii, care nu ar putea fi valorificate de către persoanele care dețin calitatea de persoane publice, de demnitari prin invocarea abuzivă a libertății de exprimare și a interesului general. Acuzațiile grave de săvârșire a unor erori judiciare, într-un dosar care nu a fost instrumentat de reclamantă, de exercitarea unei influențe asupra altor instituții ale statului - DNA și ANI împotriva "persoanelor ostile grupării Hăineală", precum și acuzațiile de influență exercitate de către Președintele României asupra Consiliului sunt elemente constitutive ale faptei ilicite săvârșite de către pârâți care aduc o gravă atingere drepturilor fundamentale ale reclamantei.

Imaginea publică este esențială pentru orice persoană și cu atât mai mult pentru persoane publice care dețin calitatea de demnitari. Lezarea imaginii, reputației, credibilității și integrității reclamantei nu trebuie disociată funcției de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii pe care o deține. Acesta campanie mincinoasă desfășurată de pârâți a fost susținută de către pârâta Adina Anghelescu Stancu și în cadrul unor emisiuni televizate de postul de televiziune Antena 3, ceea ce determină un prejudiciu efectiv și cert pentru reclamantă, ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost grav lezate.

Practica Curții Europene a Drepturilor Omului este constantă în a reține că limitele criticii admisibile cu privire la comportamentul persoanelor care exercită funcții în cadrul aparatului de

stat pot fi mai largi decât în cazul unui simplu particular, fără a se ajunge însă la expunerea acestora la un control excesiv al faptelor și gesturilor precum în cazul oamenilor politici. Spre exemplu în cauza Janowski contra Poloniei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a prevăzut că funcționarii publici trebuie în exercițiul funcției lor să beneficieze de încrederea publicului fără a fi perturbați în mod nejustificat, astfel că poate să apară necesară protecția lor împotriva unor atacuri verbale ofensatoare, atunci când își exercită atribuțiile de serviciu ce le revin.

4. Legătura de cauzalitate

Legătura de cauzalitate dintre faptele ilicite și prejudiciul produs reclamantei reiese tocmai din natura drepturilor cărora li s-a adus atingere. Articolele publicate, numărul mare al acestora, gravitatea acuzațiilor formulate, fără prezentarea nici unei baze factuale suficiente și reale, afirmațiile denigratoare și defăimătoare, susținerea acestora chiar în cadrul titlurilor articolelor, contextul în care acestea au fost publicate reprezintă fapte ilicite de natură a aduce atingere drepturilor fundamentale ale reclamantei.

IV. Exercițarea unui jurnalism iresponsabil de către pârâți prin desfășurarea cu rea-credință a unei virulente campanii mincinoase, denigratoare și defăimătoare împotriva reclamantei

Exercițarea libertății de exprimare presupune îndatoriri și responsabilități, garanția oferită jurnaliștilor de prevederile constituționale și de art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului fiind supusă condiției ca aceștia să acționeze cu bună-credință, astfel încât să transmită informații exacte și demne de încredere cu respectarea deontologiei jurnalistice.

Relevant în susținerea jurnalismului iresponsabil exercitat de pârâți este articolul "CSM ATACA PRESA - Inspecția Judiciară a spălat reputația șefelor CSM Alina Ghica și Oana Haineala, dar și pe cea a lui Vasilica Danilet, fara ca cei trei sa indice in cerere ce afirmații i-au lezat! Aflați cum a fost "albit" Danilet in cazul procesului pe care i l-au intentat părinții sai. Inspecția a instrumentat un adevărat rechizitoriu Antenei 3, acreditând ideea ca daca un membru CSM e criticat, tot sistemul judiciar e discreditat.", - Duminică, 23 septembrie 2012 (Anexa nr. 10) în cadrul căruia pârâții discreditează Raportul Inspecției Judiciare (Anexa nr. 40), susținând în mod inadmisibil, denigrator și defăimător următoarele: a

"Inspecția CSM a ajuns ofcina șefelor CSM Alina Ghica și Oana Haineala, precum și a judecătorului Cristi Vasilica Danilet (foto). Vreți dovada? Iat-o: in urma unei cereri de apărare a reputației formulata de cei trei la 30 august 2012, Inspecția s-a făcut preș și a aparat reputația pentru aspecte pentru care reclamații nu le-au indicat in cerere"

Reau-credință cu care pârâții au acționat reiese în mod evident din analiza acuzațiilor și afirmațiilor mincinoase, denigratoare și defăimătoare formulate și susținute în cadrul unui cotidian care se dorește a fi o sursă de informare în domeniul justiției. Dreptului fundamental al opiniei publice la informație îi corespunde o obligația oamenilor de presă de a comunica și răspândi informații cu respectarea responsabilităților și îndatoririlor prevăzute atât în cadrul legislației naționale cât și europene. Orientarea sau suținerile proprii ale pârâților, care dețin calitatea de jurnaliști, respectiv de editor sunt limitate de imperativul absolut al corectitudinii cu care informațiile sunt transmise opiniei publice.

Întreaga campanie de denigrare și defăimare desfășurată sub pretinsa legitimitate a interesului public constituie fapte grave incompatibile cu profesia de jurnalist și cu obligațiile și responsabilitățile pârâților. «

Analizând acuzațiile comunicate opiniei publice în cadrul campaniei de denigrare și defăimare, instanța de judecată va constata că au fost transmise informații mincinoase asupra cărora pârâții aveau sau ar fi trebuit să aibă cu minime diligente reprezentarea că acestea sunt false, mincinoase. Cu toate că au avut această reprezentare, pârâții au decis transmiterea lor în dezbatere publică prin mijloacele de informare în masă, conștientizând și urmărind că acestea să conducă la lezarea drepturilor reclamantei și direct la distrugerea credibilității și a încrederii opiniei publice în Consiliul Superior al Magistraturii.

Relevantă în acest sens este hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul Kania și Kittel contra Poloniei, pronunțată la 21 iunie 2010, în cadrul căreia se rețin următoarele:

"Curtea a observat în continuare că, în hotărârea sa, instanța de apel a examinat argumentele reclamanților susținute de articolul 10 din Convenție. Acesta a observat că ei ar fi exercitat într-adevăr, libertatea lor de exprimare protejată prin această dispoziție, dar a menționat că această libertate nu a fost nelimitată, iar instanța de apel a observat că a mers mână-în-mână cu anumite obligații și restricții, în special în ceea ce privește protecția a drepturilor părților terțe. Acesta a fost pentru scopul de a proteja eficient drepturile, astfel încât jurnaliștii au fost obligați să acționeze cu diligență specială; libertatea jurnalistică nu a putut fi văzută ca și cum ar conferi jurnaliștilor dreptul de a acționa arbitrar"

Concluzionând, instanța de judecată va constata încălcarea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei constând în onoare, demnitate, reputație și imagine prin campania mincinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul condițiilor online "Lumea Justiției", disponibilă la adresele de internet www.luju.ro și www.lumeajustitiei.ro, obligarea părților în solidar la plata despăgubirilor în valoare de 60.000 Euro, pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei constând în onoare, demnitate, reputație și imagine prin campania mincinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul condițiilor online "Lumea Justiției", disponibil la adresele de internet www.luju.ro și www.lumeajustitiei.ro, obligarea părților să publice hotărârea pronunțată în cadrul cotidianului online "Lumea Justiției", precum și să publice, pe cheltuială proprie, conținutul acesteia în cadrul Jurnalului Național, Ziarul financiar, Evenimentul Zilei.

În temeiul dispozițiilor art. 274 C.proc.civ solicită obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

În drept se invocă dispozițiile art. 74, 252, 253, 255, 1349, 1357, 1358, 1373, 1381, 1382, 1383 C.civ, pe alte dispoziții aplicabile ale Codului Civil, pe dispozițiile art. 30 și 31 din Constituția României, pe dispozițiile art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pe prevederile Codului Deontologic, pe Rezoluția 1003 (1993) a Adunării Parlamentului European privind etica ziaristică, precum și pe orice alte dispoziții legale aplicabile în cauză.

La data de 4.07.2013 reclamanta a formulat o cerere modificatoare privind capetele cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat următoarele: -bligarea părților în solidar la plata despăgubirilor în valoare de 60.000 Euro, pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantei constând în onoare, demnitate, reputație prin campania mincinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul condițiilor online "Lumea Justiției", disponibil la adresele de internet www.luju.ro și www.lumeajustitiei.ro; obligarea părților să publice hotărârea pronunțată în cadrul cotidianului online "Lumea Justiției", precum și să publice, pe cheltuială proprie, conținutul acesteia în cadrul Jurnalului Național, Ziarul financiar, Evenimentul Zilei.; obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Pârâții Razvan Ovidiu Savaliuc și Jurindex Media SRL au formulat întâmpinare prin care au solicitat respingerea ca neintemeiată a cererii de chemare în judecata formulată de către reclamanta, cu cheltuieli de judecată, arătând, în esență, ca pe de-o parte, nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale pentru sancționarea paratilor, iar pe de alta parte, paratii nu au încălcat niciun drept nepatrimonial al reclamantei ci si-au exercitat, în limite legale, un drept recunoscut și ocrotit atât de legislația națională cât și de cea europeană și anume, dreptul la libera exprimare.

Pârâții Razvan Ovidiu Savaliuc și Jurindex Media SRL au formulat și cerere reconvențională prin care au solicitat : 1. să se constate îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie și ca efect al acesteia obligarea paratei la plata unei sume de 1 leu cu titlu de daune morale; 2. să se constate îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale și ca efect al acesteia să se dispună sancționarea paratei în sensul de a publica integral aceasta hotărâre de sancționare sub titlul "Anunț judiciar", pe cheltuiala acesteia în cinea cotidiene centrale ("Adevărul", "România Liberă", "Evenimentul Zilei", "Jurnalul Național "Libertatea") în cuprinsul acestor publicații, respectiv pe o pagină în care sunt publicate articole de presă, sub același titlu - "Anunț Judiciar" - și cu aceleași caractere cu care sunt tipărite articolele apărute în aceste publicații; 3. să fie obligată părâta la plata cheltuielilor de judecată

Reclamanta pârâta a formulat întâmpinare la cererea reconvențională prin care solicită - disjungerea cererii reconvenționale formulată de către pârâții - reclamanți, Răzvan Savaliuc și SC Jurindex Media SRL, având în vedere inaplicabilitatea dispozițiilor art. 209 alin. 1 C.proc.civ.;- în subsidiar, respingerea cererii reconvenționale ca neîntemeiată și admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată.

La data de 16.06.2014 pârâta Stancu Adina Isabela a formulat întâmpinare față de cererea de chemare în judecată prin care a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată, cu cheltuieli de judecată, invocându-se dreptul la liberă exprimare, libertatea de opinie, libertatea de informare și neîndeplinirea condițiilor răspunderii civile delictuale.

Tribunalul a încuviințat partilor administrarea probei cu inscrieri.

Prin sentința civilă nr. 1454/30.10.2014 pronunțată de Tribunalul București Secția a III - a Civilă, s-a admis excepția inadmisibilității, s-a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta-pârâtă Schmidt Hăineală Oana-Andreea, în contradictoriu cu pârâții-reclamanți Savaliuc Răzvan Ovidiu, și SC JURINDEX MEDIA SRL, și cu pârâta Stancu Adina-Isabella (fostă Anghelescu), având ca obiect acțiune în constatare - răspundere civilă delictuală, s-a dispus obligarea pârâților la plata sumei de 5000 EURO (în echivalent lei la data plății)cu titlu de despăgubiri civile, s-a dispus publicarea dispozitivului hotărârii, în sarcina pârâților, în cotidianul "Lumea Justiției", s-a respins în rest pretențiile reclamantei, s-a respins cererea reconvențională ca inadmisibilă, au fost obligați pârâții la plata sumei de 1230 lei cheltuieli de judecată, taxă timbru, în măsura pretențiilor admise, și compensează cheltuielile de judecată, reprezentând onorariile avocațiale.

Analizând probele administrate în cauza, tribunalul a reținut următoarele:

1. Cu privire la cererea principală

Reclamanta a promovat o acțiune în pretenții, întemeiată pe răspunderea civilă delictuală, invocând dispoziții din dreptul intern, dar și jurisprudența Curtii Europene a drepturilor Omului.

În fapt, reclamanta afirma ca prin articolele publicate în cadrul cotidianului online Lumea Justiției paratii i-au adus atingere drepturilor nepatrimoniale constând în onoare, demnitate, reputație și imagine, acestia depășind limitele libertatii de exprimare.

În dreptul intern, potrivit art. 1349 Cod civil orice persoana are îndatorirea sa respecte regulile de conduita pe care legea sau obiceiul locului le impune si sa nu aduca atingere, prin actiunile ori inactiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane.

Art. 72 din Codul civil reglementeaza dreptul persoanei la demnitate, statuandu-se ca este interzisa orice atingere adusa onoarei si reputatiei unei persoane fara consimtamantul acesteia ori fara respectarea limitelor prevazute la art. 75.

Potrivit art. 75 nu constituie o incalcare a drepturilor prevazute in aceasta sectiune atingerile care sunt permise de lege sau de conventiile si pactele internationale privitoare la drepturile omului la care Romania este parte. Exercițierea drepturilor si libertatilor constitutionale cu buna credința si cu respectarea pactelor si conventiilor internationale la care Romania este parte nu constituie o incalcare a drepturilor prevazute in prezenta sectiune.

Aceste dispoziții reprezintă transpunerea în dreptul intern a principiilor generale ce se regasesc într-o ampla jurisprudența a Curtii EDO, în ceea ce privește aplicarea art. 8 și 10 din Convenție.

Intr-adevar, prevederile dreptului intern trebuie coroborate cu reglementările internaționale în materia protecției drepturilor omului, respectiv Convenția Europeană a Drepturilor Omului care în virtutea dispozițiilor art. 11 alin. 2 coroborat cu art. 20 din Constituție, este parte integrantă a sistemului român de drept și are aplicabilitate directă în dreptul intern.

Speța dedusă judecării prezintă particularități conferite atât de calitatea partilor- reclamanta este magistrat procuror, vicepresedinte si apoi presedinte al Consiliului Superior al Magistraturii la data publicării articolelor incriminate, iar pârâții jurnalisti, dar și de faptul ca în analiza ei se regasesc, în privința ambelor parti, criterii pe care însăși Curtea EDO le retine în jurisprudența sa și care în mod evident sunt invocate atât de reclamanta cât și de pârâți.

Prin urmare, în aprecierea caracterului ilicit al faptelor se impune analiza raportului dintre

art. 8 și art. 10 din Convenție, respectiv dacă autorii articolelor incriminate au depășit limitele libertății de exprimare și au adus atingere drepturilor reclamantei protejate de art. 8 din Convenție.

În ceea ce privește dreptul intern, este necesar a se determina dacă limitele prevăzute de art. 75 Cod civil au fost respectate și dacă așa cum au susținut parții nu a intervenit o cauză exoneratoare de răspundere în sensul art. 1353 Cod civil - *cel care cauzează un prejudiciu prin chiar exercitiul drepturilor sale nu este obligat să îl repare, cu excepția cazului în care dreptul este exercitat abuziv*.

Tribunalul a reținut de asemenea dispozițiile art. 30 din Constituția României care prevăd că *"libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine"* precum și dispozițiile art. 31 din Constituție care prevăd că *"Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice."*

Se reține opțiunea legiuitorului constituant de a stabili limite foarte largi de manifestare a libertății de exprimare, prin instituirea inviolabilității sale, cu rezerva, totuși, că prin aceasta nu se poate aduce atingere demnității, onoarei, vieții private sau dreptului la propria imagine, afectarea acestora din urmă conducând la răspunderea civilă a persoanei care și-a manifestat libertatea de exprimare dincolo de limitele recunoscute prin textul constituțional.

Dreptul garantat de articolul 10 din Convenție nu este unul absolut. Paragraful 2 permite restrângerea exercitării acestuia în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva anumitor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra sau chiar împotriva democrației însăși. Restricțiile aduse libertății de exprimare vor fi însă controlate de Curtea europeană prin aplicarea unei serii de principii de interpretare a dispozițiilor articolului 10 din Convenție cristalizate în cadrul jurisprudenței referitoare la acesta. Astfel, Curtea afirmă că limitarea adusă de stat acestui drept este contrară Convenției dacă nu îndeplinește cele trei condiții cumulative enumerate în paragraful 2: a) să fie prevăzută de lege; b) să urmărească cel puțin unul dintre scopurile legitime prevăzute de textul Convenției și c) să fie necesară, într-o societate democratică, pentru atingerea aceluși scop (a se vedea în acest sens hotărârea CEDO din 17 decembrie 2004 Cumpănă și Mazăre împ. României, par. 85 și urm., publicată în Monitorul Oficial nr. 501/14.06.2005; hotărârea CEDO din 7 octombrie 2008 Barb împotriva României, par. 31 și urm., publicată în Monitorul Oficial nr. 304/08.05.2009; hotărârea CEDO din 28 septembrie 2004 Sabou și Pircălab împotriva României, par. 35 și urm., publicată în Monitorul Oficial nr. 484/08.06.2005).

În jurisprudența Curții se acordă presei un rol indispensabil de "câine de pază" într-o societate democratică, cu mențiunea că, deși presa nu trebuie să depășească anumite limite, ținând în special de protecția reputației și a drepturilor celui alt, totuși îi revine sarcina de a comunica, pentru îndeplinirea sarcinilor și responsabilităților sale, informații și idei asupra unor chestiuni politice, precum și asupra altor subiecte de interes general (a se vedea paragraful 93 din hotărârea Cumpănă și Mazăre, anterior citată, în care se face trimitere la hotărârile CEDO De Haes și Gijssels împotriva Belgiei din 24 februarie 1997, par. 37, Thoma împotriva Luxemburgului, cererea nr. 38.432/97, par. 45, și Colombani și alții împotriva Franței, cererea nr. 51.279/99, par. 55). Totodată, se impune a fi menționat că, din analiza jurisprudenței Curții, rezultă că, atunci când se află în prezența afirmațiilor critice pe care presa le face cu privire la oamenii politici, fie că aceștia ocupă deja funcții publice sau nu, controlul european este total, iar protecția Convenției este maximă. În acest sens, în hotărârea CEDO din 8 iulie 1986 Lingens împotriva Austriei, par. 42 alin. 2, Curtea consideră că "limitele criticii admisibile sunt mai largi în privința unui om politic, vizat în această calitate, decât a unui individ obișnuit; spre deosebire de acesta din urmă, omul politic se expune în mod inevitabil și conștient unui control strict al faptelor și afirmațiilor sale atât din partea ziariștilor cât și a masei cetățenilor. El trebuie, prin urmare, să dea dovadă de o mai mare toleranță".

Pe de altă parte, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 8 din Convenția amintită *"Paragraf 1 – Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Paragraf 2 – Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea*

acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejerea sănătății sau a moralei, ori protejerea drepturilor și libertăților altora”.

În jurisprudența sa dată în interpretarea și aplicarea articolului menționat, Curtea arată că noțiunea de viață privată cuprinde elemente care se raportează la identitatea unei persoane cum ar fi numele său, fotografia sa, integritatea sa fizică și morală; garanția oferită de art. 8 din Convenție este destinată, în principal, să asigure dezvoltarea, fără ingerințe din afară, a personalității fiecărui individ în relațiile cu semenii. Așadar, există o zonă de interacțiune între individ și terți care, chiar și într-un context public, poate aparține «vieții private» (a se vedea hotărârea Von Hannover împotriva Germaniei [MC], nr. 59320/00, paragraful 50, CEDH 2004-VI). Curtea a concluzionat că publicarea unei fotografii interferează cu viața privată a unei persoane, chiar dacă această persoană este una publică (Schüssel împotriva Austriei (decizie), nr. 42409/98, 21 februarie 2002 și Von Hannover citată anterior, paragraful 53). Or, dreptul la apărarea reputației este un drept care, în calitate de element al vieții private, este legat de art. 8 din Convenție (a se vedea Abeberry împotriva Franței (decizie), nr. 58729/00, 21 septembrie 2004 și Leempoel & S.A. ED Ciné Revue împotriva Belgiei, nr. 64772/01, paragraful 67, 9 noiembrie 2006).

În plus, Curtea a afirmat faptul că art. 8 are drept obiect principal apărarea individului de ingerințele arbitrare ale puterilor publice, nelimitându-se la a pretinde statului să se abțină de la asemenea ingerințe; acestui angajament negativ i se pot alătura obligațiile pozitive legate de respectarea efectivă a vieții private sau de familie. Ele pot impune adoptarea de măsuri vizând respectarea vieții private până la relațiile indivizilor între ei. Granița dintre obligațiile pozitive și negative ale statului potrivit art. 8 nu se pretează la o definiție precisă; principiile aplicabile sunt totuși comparabile. Mai precis, în cele două cazuri, trebuie luată în calcul păstrarea echilibrului just dintre interesul general și interesele individului, statul beneficiind oricum de o marjă de apreciere (a se vedea Pfeifer împotriva Austriei nr. 12556/03, paragraful 37).

Tribunalul a reținut că în cauza dedusă judecății se regasesc criteriile Curtii Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește analiza echilibrului care trebuie asigurat între dreptul la libertatea de exprimare și dreptul la respectarea vieții private și anume contribuția la o dezbatere de interes general, notorietatea persoanei vizate și care face obiectul articolului, comportamentul anterior al persoanei în cauza în raport cu mass-media, metoda de obținere a informațiilor și veridicitatea acestora, conținutul forma și impactul publicației (cauza Axel Springer AG c. Germaniei).

Astfel, este vorba de președintele CSM, iar cotidianul online Lumea Justiției, având profil editorial pe justiție, a mediatizat activitatea CSM-ului condus de reclamanta, instituție aflată în atenția presei în general, așa cum în mod corect s-a susținut prin întâmpinare, și în mod special începând cu vara anului 2012, din cauza conflictelor interne dar și a poziției unor magistrați.

Prin urmare, articolele incriminate dezbate în general subiecte de interes public, reclamanta fiind o persoană publică, cu rang de demnitar.

Curtea europeană a pus accentul pe dreptul opiniei publice de a fi informată cu privire la chestiunile ce prezintă un interes public. Libertatea de informare (sau comunicare) presupune nu numai libertatea de a difuza informații ci și libertatea de a primi informații în mod liber și din diverse surse, putându-se vorbi de o veritabilă "libertate de recepționare". Astfel, în cauza Lings c. Austriei, Curtea a arătat că funcției presei de a difuza informații "i corespunde dreptul, pentru public, de a primi aceste informații."

De asemenea, tribunalul a constatat că reclamanta s-a aflat și anterior în atenția presei, caci, așa cum au susținut părțile, Lumea Justiției a publicat numeroase articole favorabile reclamantei – indicate în anexa 12 fila 368 vol. 1.

În ceea ce privește conținutul articolelor incriminate, tribunalul a constatat că acestea vizează activitatea reclamantei în calitate de procuror, de președinte CSM, dar și aspecte legate de funcționarea CSM și interacțiunea cu alte instituții ale statului, inclusiv instituția prezidențială. Toate articolele dovedesc în opinia reclamantei o campanie de denigrare, în contextul alegerilor

pentru presedintele CSM.

Dat fiind specificul litigiului, tribunalul a reținut distincția subliniată în mod constant în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în abordarea încălcărilor art. 10 din Convenție, între fapte și judecăți de valoare, distincție necesară pentru aprecierea existenței unei nevoi sociale imperioase capabile să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare. Curtea europeană a stabilit astfel că dacă materialitatea faptelor de poate dovedi, judecățile de valoare nu se pretează unei demonstrații a corectitudinii lor. Cerința de a dovedi adevărul unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit și încalca însăși libertatea de opinie (cauza *Timpul Info-Magazin c. Moldovei*)

În opinia tribunalului în cauza există o bază factuală suficientă care să justifice conținutul articolelor, iar în cea mai mare parte articolele contin judecăți de valoare, fiind prezentate în maniera jurnalistică aspecte ce tin de funcționarea CSM. Fiind stabilit că articolele se referă la o temă de interes general, justifică preocuparea legitimă a presei și contribuie la dezbateră privind funcționarea justiției și moralitatea celor care sunt garanții acesteia - cauza *Sabou și Parcalab*.

Tribunalul a constatat însă necesar a face o distincție între articole, mai ales în ceea ce privește examinarea incidentelor unei posibile cauze exoneratoare de răspundere, așa cum s-a arătat anterior. Astfel, articolele în care sunt evocate conflictele din interiorul CSM, cele în care se fac referiri la membri George Balan, Horatius Dumbrava, Adrian Toni Neacsu, precum și la prezenta prezidentului României la ședința CSM și la alte însușiri ale statului se înscriu în limitele criticii admisibile și intră în sfera de protecție a art. 10 din Convenție cât privește libertatea de exprimare, motiv pentru care beneficiază de garanțiile rezultate din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Ele se înscriu în exercitiul normal al dreptului la liberă exprimare, ceea ce constituie în reglementarea codului civil român o cauză exoneratoare de răspundere.

Sub aspect probator, la dosar s-au depus suficiente înscrisuri care dovedesc faptul că în interiorul instituției CSM au existat tensiuni și acest fapt a fost perceput negativ de corpul magistratilor. De asemenea, faptul că alegerea prezidentului CSM a fost intens dezbătută și justificat campania paratilor, care au comentat într-o manieră jurnalistică, în care doza de exagerare este permisă, reclamanta ca persoana publică expunându-se deliberat și inevitabil unui control atent din partea publicului, ceea ce impune un grad ridicat de toleranță (cauza *Eon c. Franței*). Faptul că din actele depuse la dosar a rezultat că Asociația magistratilor, Secția pentru judecatori a CSM dar și unii judecatori membri CSM au avut unele intervenții nefavorabile reclamantei - fila 337,339,342,345,367 - constituie în opinia tribunalului argumente în sensul că un cotidian axat pe justiție nu putea să le ignore, având în vedere *rolul indispensabil de caine de pază care revine presei într-o societate democratică*.

Tribunalul a constatat că aceste articole nu conțin afirmații jignitoare sau informații clare despre fapte concrete savarsite de reclamanta, ci constituie o monitorizare a activității CSM și implicit a reclamantei. Astfel, din conținutul articolelor incriminate nu rezultă, așa cum arată reclamanta exercitarea unei influențe nelegale asupra altor instituții ale statului în vederea obținerii unor beneficii personale, legăturile abuzive cu alte persoane din sfera politicului și în principal cu Președintele Traian Băsescu. Este un fapt real cercetarea judecatorului Neacsu, precum și solicitarea acestuia privind demisia prezidentului CSM, astfel ca articolul referitor la acest subiect se înscrie în limitele exercitiului dreptului la liberă exprimare, jurnalistii exprimându-și propria opinie, fiind inadmisibil așa cum s-a arătat Curtea europeană ca jurnalistul să nu poată formula judecăți critice de valoare decât sub condiția demonstrării veridicității (*Ligens c. Austriei*). De asemenea, articolul din anexa 33 pleacă de la o altă temă reală, cea legată de mesajele SMS dezvaluite de fostul șofer CSM, articolul preluând informații asumate de autorul dezvaluirilor, ulterior cercetat penal. În opinia tribunalului articolul scris chiar în ziua alegerii reclamantei în funcția de prezident CSM nu poate fi reținut ca fiind calomnios întrucât parații chiar dacă induc ideea că reclamanta se bucură de susținerea prezidentului României, aceasta este exprimată fără a aduce acuzații concrete privind savarsirea unor fapte nelegale.

În privința acestor articole în opinia tribunalului echilibrul între dreptul la libertatea de exprimare și dreptul la respectarea vieții private este respectat, căci informațiile transmise

reprezintă abordarea jurnalistică a unei teme de interes general, de către un cotidian adresat juristilor. Comentariile nu cuprind date referitoare la fapte precise savarsite de reclamanta, ci judecati de valoare, pârâții preluând într-o manieră proprie, informații privind activitatea CSM, modul de percepție al unor judecatorii în ceea ce privește conducerea acestei instituții și conflictele din interiorul acesteia. Nu în ultimul rând tribunalul a apreciat că respectivele articole sunt scrise într-o manieră polemică, judecatile de valoare oferind publicului cititor posibilitatea de a-și formula propriile opinii legate de informația transmisă. Tribunalul nu a reținut că demonstrata reaua credință a pârâților întrucât amploarea comentariilor nu poate fi determinanta în speta dedusa judecării, discursul jurnalistic privind un subiect de maxim interes pentru cititorii cotidianului.

În ceea ce privește articolele referitoare la activitatea profesională a reclamantei în calitate de procuror, în opinia tribunalului stilul jurnalistic nu mai este menținut în aceiași termeni, fiind de natură a crea unui observator rezonabil – persoana de bună credință, dezinteresată și informată – îndoielei cu privire la probitatea profesională a reclamantei, fiind depășite limitele unei exprimări care trebuie să se raporteze la obligația de rezerva.

Speta este cu atât mai particulară întrucât chiar și în privința acestor articole, referitoare la dosarul Țigaret, parții au publicat rechizitoriul, au făcut referire la decizia de achitare. Prin urmare, în contextul alegerilor pentru președinția CSM, ar putea fi de înțeles faptul că au mediatizat acest caz, pentru a informa cititorii inclusiv sub aspectul activității profesionale a reclamantei, existând o bază factuală suficientă. Mai mult, într-unul dintre articole se face referire la dreptul la replica acordat reclamantei.

Tribunalul a reținut că în articolele incriminate reclamanta este acuzată de săvârșirea unei erori judiciare, este prezentată situația dosarului, însă în opinia tribunalului pârâții exprimă judecati de valoare într-o manieră excesivă, inutil prejudiciabilă și care excede bună credință. Modalitatea de exprimare, termenii utilizați în cadrul articolului determină, așa cum în mod corect a arătat reclamanta, transferul opiniei publice într-un registru emoțional prin conturarea unui cadru care o prezintă pe reclamantă în postura de procuror care a acționat în mod nelegal prin trimiterea în închisoare a domnului Nicolae Țigaret.

Tribunalul a admis că în mod regretabil dosarul Țigaret a avut un anumit parcurs, admite că pârâții au justificarea de a publica implicarea reclamantei în acest dosar, însă apreciază că aceasta informație putea ajunge la public și în alt mod, într-o manieră corectă în care publicul să aprecieze asupra activității reclamantei. Și în cazul judecăților de valoare există o limită a exprimării, iar această limită este în mod sensibil legată de chestiunea bunei credințe a jurnalistului. Identificarea limitelor în care se permite jurnaliștilor să uzeze de formulări provocatorii și să exagereze semnificațiile faptelor alegate este într-adevăr delicată în măsura în care, cel puțin aparent, chiar Curtea Europeană oscilează în calificarea unui adevărat limbaj jurnalistic ca fiind unul acceptabil sau dimpotrivă ca depășind limitele de exercitare a libertății de exprimare. Aceasta cu atât mai mult cu cât mass-media nu numai că informează, dar poate sugera de asemenea prin modul în care prezintă informațiile, maniera în care informația trebuie evaluată de destinatar. Așa cum s-a arătat în Rezoluția 1003(1993) cu privire la etica ziaristică a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei ziaristica nu trebuie să denatureze informația adevărată, imparțială, deoarece legitimitatea sa se bazează pe respectul efectiv al dreptului fundamental al cetățenilor la informație, ca parte a respectului pentru valorile democratice.

Tribunalul a admis totodată și susținerile reclamantei în sensul că în niciunul din aceste articole nu se prezintă opiniei publice în mod clar și concret atribuțiile și competențele pe care reclamanta le avea în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău, făcându-se referire la cei doi procurori vinovați de eroarea judiciară. Tribunalul nu poate trece cu vederea faptul că parții, publicând articole din domeniul justiției, au cunostință în domeniu și cunosc (sau ar fi trebuit să se informeze) limitele implicării prim procurorului în ceea ce privește confirmarea unui rechizitoriu și de asemenea faptul că arestarea preventivă nu este în competența sa. Nu se poate admite tonul excesiv al reproșurilor aduse reclamantei în condițiile în care în calitate de prim procuror reclamanta nu a instrumentat în mod direct cazul, nu a audiat personal martori, iar la momentul arestării un judecător a evaluat probele și a apreciat că există indicii temeinice ce

justifica luarea masurii privative de libertate. De altfel, teza bunei credinte a paratilor nu se sustine inclusiv fata de hotararea de achitare pe care acestia au publicat-o si din care rezulta ca achitarea are la baza modificarea declaratiilor date in fata primei instante de judecata (martorul Zota Costel nu a mentinut declaratiile de la urmarirea penala aratand ca a fost insultat de procuror, partea vatamata a aratat ca a precizat procurorului ca cele relatate nu au fost percepute personal de ea, dar acest lucru nu s-a mentionat in declaratie) si faptul ca nu au existat suficiente probe in sustinerea invinuirii, dandu-se eficienta principiului *in dubio pro reo*.

Modalitatea de exprimare prin utilizarea unor termeni cu impact pentru opinia publică, precum "are pe conștiința distrugerea vieții unui student la arte", "a făcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Oana Haineala,, "iata ce drame umane produc magistrații care nu știu carte ori care sunt rau intenționați" sau In pofida acestei „erori judiciare”, Oana Haineala a promovat amețitor in funcție, lucrând ani in sir detașată prin instituții guvernamentale, pentru ca recent sa ajungă din vicepreședinte al CSM, primul procuror președinte al CSM. Cum poate conduce un asemenea om Justiția romana, la cel mai inalt nivel? Cum poate o asemenea persoana sa se pronunțe in materie disciplinara pe erorile altor colegi ai ei? Cum poate o persoana care a distrus destinul unui tanar nevinovat sa se cramponeze de cea mai multa funcție din CSM, știind ce dezastru a lăsat in urma, va lăsam pe dvs sa judecați. Din ea (acțiunea publicată) veți intelege pe deplin ce nenorociri comit anumiți magistrați când se joaca cu destinele oamenilor!" depaseste limitele unor simple judecati de valoare si evidentiaza in contextul aratat, reaua credinta a paratilor carora le era cunoscuta situatia dosarului mediatizat. De aceea referirile la procurorii care au influentat martorii si care o vizeaza direct pe reclamanta ca autor al erorii judiciare, in conditiile in care nu aceasta a audiat martorii, nu pot justifica buna credinta a paratilor. Speta prezinta similitudini cu o alta cauza recenta in care Curtea EDO a stabilit incalcarea art. 8, respectiv cauza Lavric c. Romaniei, Curtea apreciind ca acuzatiile privitoare la incompetenta ale reclamantei aveau un caracter grav putand afecta activitatea profesionala a acesteia si distruge reputatia sa. Curtea a mai retinut in aceasta cauza ca plangerile depuse de cel cercetat la autoritati fata de conduita procurorului nu reprezinta rapoarte ale unor institutii, ci doar acuzatii ale unei persoane fizice facute in cadrul unei proceduri administrative. Asa cum s-a aratat, nu exista indoiala ca intr-o societate democratica indivizii au dreptul sa comenteze si sa critice administrarea justitiei si oficialii implicati in infaptuirea ei. Cu toate acestea, o astfel de critica nu trebuie sa treaca de anumite limite, intrucât este in interesul public ca procurorii, precum si judecatorii sa se bucure de increderea publicului.se poate deci sa fie necesar ca statul sa ii protejeze de acuzatii nefondate (cauza Lesnik c. Slovaciei)

Tribunalul a constatat ca spre deosebire de celelalte articole în care pârâții comenteaza activitatea CSM si implicit a reclamantei, in aceste articole stilul adoptat este diferit, intrucat paratii o acuza in mod direct pe reclamanta de savarsirea unei erori judiciare, pun la indoiala calitatile sale profesionale, abordarea nu este una dubitativa, iar informatia nu este in mod corect si impartial prezentata, sugerand intentia de defaimare a reclamantei. Deși așa cum s-a arătat pârâții au publicat documente oficiale referitoare la acest caz, prin amploarea reprosurilor in sensul ca s-a incalcat legea si atributiile profesionale, se aduce atingere nu numai reputatiei reclamantei a procuror, dar, asa cum a aratat Curtea europeana in cauza Prager si Oberschlick c. Austriei este subminata și increderea publica în integritatea magistraților în general.

Tribunalul a reținut dispozițiile din Codul Deontologic al Ziaristului, adoptat de Clubul Român de Presă :

art. 1 "ziaristul are datoria primordiala de a relata adevărul, indiferent de consecințele ce le-ar putea avea asupra sa, obligație ce decurge din dreptul constituțional al publicului de a fi corect informat";

art. 2 "Ziaristul poate da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce in prealabil le-a verificat, de regula, din cel puțin 2 surse credibile"

Art. 4 "ziaristul este obligat sa respecte viata privata a cetățenilor (...);"

Art. 9 "Ziaristul care distorsioneaza intenționat informația, face acuzații nefondate, plagiază, folosește neautorizat fotografii sau imagini tv si surse ori calomniază săvârșește abateri

profesionale de maxima gravitate"

Așadar, ziaristul trebuie sa acționeze cu buna credință și sa se bazeze pe o baza factuala suficient de precisa și fiabila care sa poata fi considerata ca proportionala cu natura și forța afirmatiei sale, având în vedere că, cu cât afirmatia este mai serioasa, cu atât baza factuala trebuie să fie mai solidă. În cauză deși exista aceasta baza factuala, totuși buna credință a jurnalistului ar fi impus o rezerva în afirmatii, astfel încat informatia prezentata publicului sa fie exacta, caci în cauza Janowski contra Poloniei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a prevăzut că funcționarii publici trebuie în exercițiul funcției lor să beneficieze de încrederea publicului fără a fi perturbați în mod nejustificat, astfel că poate să apară necesară protecția lor împotriva unor atacuri verbale ofensatoare, atunci când își exercită atribuțiile de serviciu ce le revin .

Tribunalul a constatat așadar că articolele în discuție depasesc limitele criticii admisibile și nu intră în sfera de protecție a art. 10 din Convenție, iar rea credință exclude cauza exoneratoare de raspundere prevazuta de art. 1353 cod civil, prin urmare în privința acestora se va retine savarsirea unei fapte ilicite. Limitarea dreptului la libera exprimare se justifica în cauza, ingerința fiind prevazuta de lege în vederea protecției reputatiei reclamante și corespunde unei nevoi imperioase, caci așa cum a retinut în Curtea EDO jurisprudenta sa, indivizii au nu doar drepturi, ci și responsabilitati, indeosebi cand ele vizeaza aflarea adevarului, dar și respectarea demnitatii altor persoane (cauza Mihaiu c. Romaniei)

Tribunalul a constatat ca se impune angajarea raspunderii civile delictuale a paratilor în solidar, având în vedere faptul ca paratii persoane fizice sunt autorii articolelor apreciate ca depasind limitele criticii admisibile, iar parata persoana juridica este editorul cotidianului online care a permis publicarea articolelor. Raspunderea editorului este statuata de altfel chiar de art. 30 al. 8 din Constitutie, iar în ceea ce priveste raspunderea civila delictuala, editorul poate fi chemat în judecata fie singur, fie împreuna cu autorul nemijlocit al textului vatamator. De asemenea, publicarea de catre detinatorul domeniului de internet pe o platforma online a comentariilor scrise de diverse persoane ce au folosit termeni jignitori atrage raspunderea civila delictuala a detinatorului site-ului, fiind incalcate limitele libertatii de exprimare.

În ceea ce privește prejudiciul, ca element al raspunderii civile delictuale, conform practicii constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când drepturile fundamentale ale persoanei au fost încălcate prin măsuri ce s-au dovedit a fi neîntemeiate, persoana are dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat, atât a prejudiciului material, cât și a prejudiciului moral.

În ceea ce privește cuantumul despăgubirilor acordate cu titlu de prejudiciu moral, dovedirea și cuantificarea acestuia ridică probleme atât pentru solicitant, cât și pentru instanțele de judecată. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, însăși, atunci când acordă despăgubiri morale nu operează cu criteriile de evaluare prestabilite, ci judecă în echitate.

Chiar dacă urmare a articolelor apreciate de tribunal ca fiind defaimatoare activitatea profesionala a reclamantei nu a fost influentata, în cauza este vorba de un prejudiciu moral, de imagine, suferit de reclamanta în calitate de persoana publica, urmare a unor afirmatii denigratoare ce aduc atingere drepturilor sale nepatrimoniale.

Cu privire la vinovăția din prezenta cauză, se reține că potrivit dreptului comun în cazul răspunderii civile delictuale, nu interesează forma de vinovăție, răspunderea autorului putând fi angajată chiar și în cazul unei culpe „minore”. Așa cum prevede art.1357 C.civ., autorul prejudiciului raspunde pentru cea mai usoara culpa. Gradul de vinovăție este luat în considerare la stabilirea întinderii obligației de reparare a prejudiciului. Așa cum s-a aratat anterior publicarea respectivelor articole constituie o fapta savarsita cu vinovatie în acceptiunea art. 1357 C.civ. neputandu-se retine o cauza exoneratoare de raspundere

În ceea ce privește legatura de cauzalitate, în analiza caracterului ilicit al faptei de publicare a articolelor ce constituie obiectul litigiului, s-a constatat ca articolele publicate depasesc limitele criticii admisibile și prin aceasta sunt de natura a afecta imaginea reclamantei, cauzand prejudiciul de natura morala.

Tribunalul a apreciat așadar îndeplinite elementele raspunderii civile delictuale în ceea ce privește articolele referitoare la dosarul Tigaret, astfel ca va admite în parte actiunea reclamantei.

În ceea ce privește modalitatea concretă de reparare, tribunalul a reținut dispozițiile art. 1386 C.civ potrivit cu care repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este cu puțină ori dacă victima nu este interesată de repararea în natură, prin plata unei despăgubiri. Tribunalul a apreciat că dat fiind specificul litigiului, restabilirea situației anterioare presupune publicarea dispozitivului hotărârii în același cotidian în care au fost publicate articolele apreciate ca defaimatoare, în opinia tribunalului pretenția reclamantei de a se publica hotărârea și în alte ziare nefiind justificată. Întrucât legea prevede o reparare integrală a prejudiciului, tribunalul judecând în echitate, având în vedere că s-a reținut îndeplinirea condițiilor răspunderii civile delictuale doar pentru o parte din articole, având în vedere jurisprudența Curții europene în cazuri similare precum și necesitatea unui echilibru între gravitatea încălcării și sancțiunea aplicată, va obliga paratii la plata sumei de 5.000 euro cu titlu de despăgubiri civile.

Tribunalul a apreciat că obligarea părților la repararea prejudiciului suferit de reclamanta datorită articolelor de presă menționate este proporțională și de încadrează în limitele legale impuse de art. 10 al. 2 din Convenție.

Tribunalul are în vedere criteriul stabilit de Curtea europeană în jurisprudența sa în aplicarea art. 41 din Convenție, conform căruia stabilirea oricărei despăgubiri trebuie să fie subordonată unei aprecieri rezonabile și pe o bază echitabilă.

2. Cu privire la cererea reconvențională

Pârâții Razvan Ovidiu Savaliuc și Jurindex Media SRL au formulat cerere reconvențională prin care au solicitat

1. să se constate îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie și ca efect al acesteia obligarea paratei la plata unei sume de 1 leu cu titlu de daune morale;

2. să se constate îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale și ca efect al acesteia să se dispună sancționarea paratei în sensul de a publica integral această hotărâre de sancționare sub titlul "Anunț judiciar", pe cheltuielile acesteia în cinci cotidiane centrale ("Adevărul", "România Liberă", "Evenimentul Zilei", "Jurnalul Național "Libertatea") în cuprinsul acestor publicații, respectiv pe o pagină în care sunt publicate articole de presă, sub același titlu -, "Anunț Judiciar" - și cu aceleași caractere cu care sunt tipărite articolele apărute în aceste publicații;

3. să fie obligată pârâta la plata cheltuielilor de judecată

În motivarea cererii reconvenționale, se arată că pârâta Oana Haineala a declarat în data de 26 iulie 2013 pe postul Realitatea tv următoarele "În intervalul de timp următor, voi dispune sesizarea Inspectiei Judiciare pentru a se efectua verificări în vederea apărării independentei justiției față de afirmațiile făcute în mediul public în speța Alexandrescu vis-a-vis de ultimele măsuri procesuale dispuse de procurori. Consider că afirmațiile făcute au scopul de a influența ancheta penală și au aptitudinea de a influența independenta justiției. Eu consider că afirmațiile care s-au făcut atât pe postul de televiziune care are calitatea de invinuit în cauză, cât și pe unele publicații on-line au aptitudinea de a afecta independenta justiției."; iar, tot în data de 26 iulie 2013 a fost publicat un articol pe publicația on-line www.evz.ro care cuprinde un interviu acordat de parata acestei publicații în data de 18 Iulie 2013 în care menționează următoarele "Sunt de vreo 10 luni supusă unui linșaj mediatic. În momentul în care se exercită o astfel de presiune mediatică scopul este să te inhibe, să-ți creeze o teamă falsă, să te împiedice, să nu mai poți face munca pentru care ești plătită. Este schema aplicată de Grupul Intact care se folosește de un site satelit, povești care apoi este reluată de Antena 3. Eu am acționat astăzi (Nota Redacției — joi 18 iulie) în instanța site-ului Sursa zilei, cât și grupul Intact, dar și alt site care este folosit în astfel de acțiuni. (...) Doar de mama mea nu se legaseră. Mama și tatăl meu sunt morți. Va dați seama cum te simți când vezi că părinții morți sunt terfelți pe televizoare de către Trustul Intact sau de către site-uri, așa-zise, de știri. Nu este o senzație foarte plăcută! Este o mizerie (...). As vrea să vad eu la sfârșit, cum toate aceste mizerii fac față unei probe a verității."

Astfel, în desconsiderarea totală a unui drept fundamental într-un stat de drept și anume dreptul la liberă exprimare al presei, a carierei și prestigiului reclamantilor parati, declararea de către parata în mod public a acestor acuze false, deosebit de grave, cu efect denigrator covârșitor,

este aptă să atragă răspunderea civila delictuala a părâtei.

Tribunalul a reținut dispozițiile Noului Cod de Procedura civila, aplicabile litigiului-
Art. 209 al. 1 *daca pârâutul are în legatura cu cererea reclamantului pretentii derivand din
 acelasi raport juridic sau strans legate de acesta, poate sa formuleze cerere reconventionala.*

Spre deosebire de reglementarea anterioara, respectiv Codul de procedura civila 1864, care definea reconventionala ca fiind cererea prin care paratul formula pretentii în legatura cu cererea reclamantului, în actuala reglementare se instituie ca și condiție de admisibilitate a formularii unei cereri reconventionale, ca pretensiile paratului să derive din același raport juridic sau să fie strans legate de acesta. Cererea reconventionala este o veritabila cerere de chemare în judecata, astfel ca trebuie să îndeplinească această condiție de admisibilitate pentru a se justifica solutionarea într-un unic litigiu, noul cod nemaiprevazând posibilitatea disjungerii ei decât în ipoteza art. 210.

În cauza, tribunalul a constatat că pârâții reclamanti au solicitat angajarea răspunderii civile delictuale a reclamantei parate pentru afirmații ale acesteia exprimate cu ocazia unor interviuri din luna iulie 2013. Din conținutul acestor interviuri, acordate cu mult după articolele încriminate prin cererea principala, nu reiese în opinia tribunalului îndeplinirea condițiilor de admisibilitate pentru ca reconventionala să poată fi judecată în prezentul litigiu. Astfel, în respectivele interviuri de face referire la un alt subiect mediatizat (speta Alexandrescu) și la alte persoane, respectiv Antena 3 și Grupul Intact. De asemenea, reclamanta parata face referire la chestiuni legate de familia sa, care nu au legatură cu cererea principala în care nu s-au invocat astfel de afirmații. Chiar dacă reclamanta face referire și la un alt site, iar paratii susțin ca este vorba de acestia, (deși reclamanta nu menționează numele paratilor pentru ca acesta să fie identificați în mod concret) în opinia tribunalului nu se poate aprecia asupra unei stranse legături cu cererea principala care să justifice chiar și în vechea reglementare o eventuala conexare a pricinilor.

Tribunalul a apreciat că pretensiile pârâților constituie o cerere de chemare în judecată care presupune o analiza și un regim probator distinct, astfel ca nefiind într-o stransa legatură cu cererea principala, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, paratii având posibilitatea de a demara un proces distinct pentru judecarea cererii pe fond.

Pentru considerentele expuse, tribunalul a admis în parte cererea principala, va dispune obligarea paratilor la plata despagubirilor civile către reclamanta și va respinge ca inadmisibilă cererea reconventionala.

În temeiul art. 453 N.C.pr.civ a obligat pe paratii la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 1230 lei reprezentând taxa de timbru, în măsura admiterii pretensiilor și a dispus compensarea cheltuielilor de judecată privind onorariile avocațiale.

*Impotriva sentinței de mai sus a declarat apel reclamanta-pârâiă Schmidt Hăineală Oana-
 Andrea, solicitând modificarea hotărârii în sensul admiterii în totalitate a acțiunii.*

În motivarea apelului s-au arătat următoarele:

Apelanta reclamată a fost victima unei campanii de denigrare și defăimare desfășurată de către intimații-pârâți SC Jurindex Media SRL, Savaliuc Razvan Ovidiu, Stancu Adina-Isabela, prin susținerea publică a unor acuzații grave, transmise de către intimați fără a exista o bază factuală solidă sau elemente probatorii, fără a fi efectuate minime diligente, exclusiv pentru lezarea drepturilor apelantei- reclamante. Intimații-pârâți au desfășurat o campanie de denigrare și defăimare a apelantei- reclamante în cadrul a peste 25 de articole publicate în cadrul cotidianului Lumea Justiției (luju.ro și lumeajustitiei.ro), care conțin informații mincinoase, denaturate și inventate, pentru a determina perceperea apelantei- reclamante de către opinia publică în mod negativ și nefavorabil.

Afirmațiile comunicate public reprezintă acuzații grave privind competențele și pregătirea profesională a apelantei- reclamante și exced oricăror critici dure, exagerări sau provocări permise jurnaliștilor, în condițiile în care informațiile sunt denaturate cu intenție și sunt redată în mod mincinos prin utilizarea cu rea-credință a unui cotidian, bazându-se exclusiv ca cititorii nu vor efectua verificări suplimentare sau ca aceștia nu dețin studiile necesare pentru aflarea adevărului.

Toată această construcție ilicită de afirmații comunicate public în mod sistematic a fost realizată cu intenție de către intimați, exclusiv pentru urmărirea intereselor proprii aparținând

intimațiilor și pentru discreditarea apelantei- reclamante, în absența oricărui interes public sau în lipsa oricărui beneficiu pentru opinia publică.

În cadrul cererii de chemare în judecată, apelanta - apelant-reclamantă a solicitat instanței de judecată obligarea intimațiilor în solidar la plata despăgubirilor în valoare de 60.000 Euro, pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea drepturilor nepatrimoniale ale apelantei- reclamante, constând în onoare, demnitate, reputație prin campania mincinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul cotidianului online "Lumea Justiției", disponibil la adresele de internet www.luju.ro și www.lumeajustitiei.ro și obligarea intimațiilor să publice hotărârea pronunțată în cadrul cotidianului online "Lumea Justiției", precum și să publice, pe cheltuială proprie, conținutul acesteia în cadrul Jurnalului Național, Ziarul financiar, Evenimentul Zilei.

Instanța de fond prin sentința pronunțată a realizat o analiză a afirmațiilor publicate, fără a analiza că aceste afirmații reprezintă elemente componente ale unei virulente campanii de denigrare și defăimare a apelantei- reclamante.

Prin cererea de chemare în judecată apelanta-reclamanta a solicitat constatarea încălcării drepturilor nepatrimoniale ale apelantei constând în onoare, reputație și imagine prin campania mincinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul cotidianului online „Lumea Justiției”, disponibil la adresele de internet www.luju.ro și www.lumeajustitiei.ro, precum și obligarea intimațiilor-paratilor în solidar la plata despăgubirilor în valoare de 60.000 de Euro pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea drepturilor nepatrimoniale ale apelant-reclamantei constând în onoare, demnitate, reputație și imagine prin campania mincinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul cotidianului online „Lumea Justiției”, disponibil la adresele de internet www.luju.ro și www.lumeajustitiei.ro.

Cererea de chemare în judecata a fost introdusă la data de 01.03.2013, deci anterior intrării în vigoare a OUG 80/2013 privind taxele de timbru. Astfel legea aplicabilă din punct de vedere al timbrării cererii de chemare în judecata este Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

Instanța de judecata a dispus contrar dispozițiilor Legii nr. 146/2007, respectiv art. 15 lit. f1 acțiunile și cererile privind „stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice” sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru. Astfel, critică încheierea de ședința din data de 08.07.2013 prin care s-a respins cererea de reexaminare a taxei de timbru ca neîntemeiată având în vedere disp. art. 15 lit. f din Legea nr. 146/1997 care reglementează în mod expres ca sunt scutite de taxe judiciare de timbru, acțiunile și cererile privind stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice. Pe cale de consecință, în prezentul litigiu fiind aplicabile disp. art. 15 lit. f1 cererea de chemare în judecata era scutită de taxa de timbru, iar cererea de apel urmează regimul timbrării cererii de chemare în judecata, respectiv scutirea de la plata taxei de timbru conform dispozițiilor legale.

Instanța de fond a admis în mod netemeinic doar în parte acțiunea formulată de către apelanta-reclamanta excluzând din categoria faptelor ilicite afirmații mincinoase, denigratoare și defăimătoare comunicate în mod sistematic de către intimați în cadrul celor 25 de articole publicate în cotidianului Lumea Justiției - prezentat ca un cotidian de informare de referință în domeniul Justiției, intimații-părtați au comunicat public afirmații și acuzații mincinoase, denigratoare și defăimătoare, chiar în condițiile în care existau documente oficiale care atestau situația reală, exclusiv pentru a determina distrugerea reputației și a imaginii apelant-reclamantei, ca element component al reputației.

Instanța de fond a exclus în mod netemeinic din categoria faptelor ilicite afirmațiile mincinoase, defăimătoare și denigratoare comunicate privind „abuzurile” săvârșite de către apelanta- reclamanta împotriva unor membrii Lncadr al Magistraturii prin colaborarea „ilicita” cu alte instituții ale statului - Agenția Națională de Integritate și Direcția Națională Anticoruptie.

Instanța de fond a reținut în mod netemeinic următoarele:

"Tribunalul a constatat că aceste articole nu conțin afirmații jignitoare sau informații clare despre fapte concrete săvârșite de apelant-reclamanta, ci constituie o monitorizare a activității CSM și implicit a apelant-reclamantei. Astfel, din conținutul articolelor incriminate nu rezulta, așa cum

arata apelant-reclamanta exercitarea unei influente nelegale asupra altor instituții ale statului în vederea obținerii unor beneficii personale, legaturile abuzive cu alte persoane din sfera politicului și în principal cu Președintele Traian Basescu. Este un fapt real cercetarea judecătorului Neascu, precum și solicitarea acestuia privind demisia președintelui CSM, astfel ca articolul referitor la acest subiect se înscrie în limitele exercițiului dreptului la libera exprimare, jurnaliștii exprimându-și propria opinie, fiind inadmisibil așa cum a arătat Curtea europeană ca jurnalistul să nu poată formula judecați critice de valoare decât sub condiția demonstrării veridicității (Lingens c. Austriei)." (pag. 53, para. 2)

În cuprinsul mai multor articole publicate în cadrul cotidianului „Lumea Justiției” se susține cu rea credință, ca apelanta-reclamanta, prin legaturi ilicite cu instituții ale statului (Agenția Națională de Integritate și Direcția Națională Anticorupție) a organizat și a condus o amplă campanie de intimidare la adresa unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, care opun „grupării Haieală”:

„SUBIT, DUMBRAVA ARE PROBLEME CU ANI - Judecătorul Horatius Dumbrava, unul dintre cei mai vehemenți contestata/7 ai Oanei Haieala, a devenit brusc suspectat de ANI de conflict de interese, după ce a cerut demisia de onoare șefei CSM. (...) (anexa nr. 20 - cererea de chemare în judecată) -

„CRIMA DE LEZMAIESTATE - DNA a spart biroul de la CSM al judecătorului Adrian Toni Neascu, pentru o percheziție de week-end. Mobilul dosarului: o presupusa falsificare a unor declarații cu prejudiciu de 10.000 euro. Capii Secției de judecatori a CSM, care au cutezat să ceară demisia Oanei Haieala de la șefia Consiliului, adică Dumbrava și Neascu, s-au ales, ca un făcut, cu dosare la DNA și ANI” publicat la data de 19.01.2013 (anexa nr. 21) și (...) judecătorii din CSM par să uite că ei sunt cei care au cerut procurorii Haieala să demisioneze din funcția de președinte a CSM și ca au lăsat acuze de jocuri politice, care au influențat comentariile din spațiul public.” (publicat la data de 28.01.2013 - anexa nr. 22 din cererea de chemare în judecată).

Instanța de fond a exclus în mod netemeinic din categoria faptelor ilicite afirmațiile mincinoase, defăimătoare și denigratoare comunicate privind „abuzurile” săvârșite dj^ către, apelanta- reclamanta împotriva unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii prin colaborarea „ilicita” cu alte instituții ale statului - Agenția Națională de Integritate și Direcția Națională Anticorupție.

Instanța de fond a reținut în mod netemeinic următoarele:

„Tribunalul a constatat că aceste articole nu conțin afirmații jignitoare sau informații clare despre fapte concrete săvârșite de apelant-reclamanta, ci constituie o monitorizare a activității CSM și implicit a apelant-reclamantei. Astfel, din conținutul articolelor incriminate nu rezulta, așa cum arată apelant-reclamanta exercitarea unei influente nelegale asupra altor instituții ale statului în vederea obținerii unor beneficii personale, legaturile abuzive cu alte persoane din sfera politicului și în principal cu Președintele Traian Basescu. Este un fapt real cercetarea judecătorului Neascu, precum și solicitarea acestuia privind demisia președintelui CSM, astfel ca articolul referitor la acest subiect se înscrie în limitele exercițiului dreptului la libera exprimare, jurnaliștii exprimându-și propria opinie, fiind inadmisibil așa cum a arătat Curtea europeană ca jurnalistul să nu poată formula judecați critice de valoare decât sub condiția demonstrării veridicității (Lingens c. Austriei)." (pag. 53, para. 2)

În cuprinsul mai multor articole publicate în cadrul cotidianului „Lumea Justiției” se susține cu rea credință, ca apelanta-reclamanta, prin legaturi ilicite cu instituții ale statului (Agenția Națională de Integritate și Direcția Națională Anticorupție) a organizat și a condus o amplă campanie de intimidare la adresa unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, care se opun „grupării Haieala”:

„SUBIT, DUMBRAVA ARE PROBLEME CU ANI - Judecătorul Horatius Dumbrava, unul dintre cei mai vehemenți contestatari ai Oanei Haieala, a devenit brusc suspectat de ANI de conflict de interese, după ce a cerut demisia de onoare șefei CSM. (...) (anexa nr. 20 - cererea de chemare în judecată) -

„CRIMA DE LEZMAIESTATE - DNA a spart biroul de la CSM al judecătorului Adrian

Toni Neacsu, pentru o percheziție de week-end. Mobilul dosarului: o presupusa falsificare a unor declarații cu prejudiciu de 10.000 euro. Capii Secției de judecători a CSM, care au cutedat sa ceara demisia Oanei Haineala de la șefia Consiliului, adică Dumbrava și Neacsu, s-au ales, ca un făcut, cu dosare la DNA și ANI" publicat la data de 19.01.2013 (anexa nr. 21) și "(...) judecătorii din CSM par sa uite ca ei sunt cei care au cerut procurorii Haineala sa demisioneze din funcția de președinte a CSM și ca au lăsat acuze de jocuri politice, care au influențat comentariile din spațiu public." (publicat la data de 28.01.2013 -anexa nr. 22 din cererea de chemare in judecata).

„Unul dintre cei mai aprigi contestatari ai noii președinte a CSM Oana Haineala are dintr-o data probleme de integritate cu Agenția Națională de Integritate, la câteva zile după ce i-a solicitat acesteia demisia de onoare, in numele Secției de judecători a CSM. "A cere demisia de la șefia CSM a procurorii Oana Haineala (preferata lui Troian Băsescu) devine o crimă de lezmaiestate pentru instituțiile care se fac preș în fața lui Troian Băsescu. La doar câteva zile după ce Secția de judecători a CSM, avându-i ca lideri pe Horațiu Dumbravă și Adrian Toni Neacsu, a solicitat demisia de onoare a Oanei Haineala din funcția de președinte al CSM, precum și judecătorilor Alina Ghica și Cristi Vasilică Danileț să nu mai candideze la președinția Consiliului, cei doi protagoniști s-au ales cu dosare urâte. Dumbravă cu un dosar la ANI, pentru un presupus conflict de interese, iar Adrian Toni Neacsu, cu un dosar penal de corupție la DNA, cu un obiect mai mult decât ciudat față de competențele acestui parchet: falsificarea unor declarații, cu un prejudiciu de vreo 10.000 de euro.

Nu spunem că cei doi sunt vinovați de ceva ori nevinovați. Inșă faptul că Sunt luați unul după celălalt la câteva zile după ce au cerut demisia procurorii Oana Haineala din CSM releva fără putința de tăgadă că instituțiile președintelui Troian Băsescu (ANI și DNA) au acționat, ca un făcut, ca la un ordin, împotriva celor doi, mai ales că presupusele fapte sunt vechi de ani de zile!", — „(...) cert este ca brusc aceste „piste" au devenit interesante pentru ANI și DNA taman după ce Oana Haineala e in pericol sa die debarcata de la CSM.

Intimitatii-pârâți au susținut în continuare, fără a electua vreun demers jurnalistic in vederea aflării adevărului, ca anchetele demarate de către ANI și DNA au fost „efectuate la

Comanda" apelantei-reclamante. Mai mult decât atât, intimitatii-parati susțin ca x apelant-reclamanta ar fi efectuat nenumărate abuzuri pentru a-si duce la îndeplinire operațiunea de intimidare și chiar de înlăturare a celor doi membri ai CSM.O

Acest set de articole denigratoare și defăimătoare culminează cu articolul intitulat „POLITIE POLITICA ÎMPOTRIVA UNUI MEMBRU AL CSM - Judecătorul Adrian Neacsu a fost filmat săptămâni la rând dintr-o vila de vizavi de blocul in care locuia. Autorii acțiunii abuzive sunt agenți ai serviciilor de informații, care lucrează in slujba unui grup politic ce urmărește anihilarea in CSM a oricărui persoane care se opun grupării Haineala" publicat la data de 22.02.2013 (anexa nr. 32 din cererea de chemare in judecata), prin care intimitatii lansează acuzația conform căreia apelanta-reclamanta nu numai ca face politie politica, ci a apelat chiar la doua servicii secrete de informații, in vederea anihilării oricărui membru CSM care i se opune: [judecătorul Adrian Toni Neacsu din CSM a fost filat de doua servicii secrete (...) de când impreuna cu alți membri ai CSM a criticat acțiunile partizane politic ale grupării Alina Ghica - Oana Haineala și a devenit ținta unui filaj permanent alături de alți membri ai CSM considerate "indezirabili"]

Gravitatea acestor acuzații este determinata de susținerea afirmațiilor mincinoase, fără a fi depuse minime diligente pentru aflarea sau comunicarea adevărului, cu atât mai mult cu cat cotidianul Lumea Justiției este prezentat ca un cotidian credibil care oferă informații corecte și adevărate din „lumea justiției". Astfel de grave acuzații formulate și publicate in mediul public fără o verificare prealabila determina in mod iremediabil compromiterea carierei apelantei-reclamante.

In același registru al acuzațiilor mincinoase formulate, publicate, susținute și menținute in cadrul cotidianului „Lumea Justiției", intimitatii-parati induce in percepția publica legaturile dintre apelanta-reclamanta și Președintele Traian Băsescu. Susținerea acestor acuzații, fără nicio baza probatorie sau fundament real determina un grav prejudiciu apelantei- reclamante in calitate de demnitar, dar și Consiliului Superior al Magistraturii, in cadrul căruia a fost aleasa prin votul majorității membrilor Președinte -

La plecarea sa din CSM, la ușa liftului, înaintea votului pentru alegerea șefului CSM, Troian Basescu a dat mana cu Haineala, în stil militar, razându-și ca doi buni prieteni" - Acum se explica de ce Troian Basescu a venit la CSM. Asistam, așadar, la o alegere contra naturii. Astfel, prin preluarea conducerii CSM de către Oana Haieala, președintele Troian Basescu poate sta liniștit ca în fruntea acestei instituții fost postat omul potrivit pentru a da cu bârna în jurnaliștii care-si permit sa critice anumite derapaje ale puterii judecătorești sau atitudini nedemne ale magistraților. Pe de alta parte, surse din interiorul CSM avertizează ca va urma o perioada de un an de dictatura, intrucât se știe ca Oana Haieala are „ințrări” acolo unde sunt si cele mai „calde” informații”. Dovada ca Haieala se înțelege perfect cu Președintele României este faptul ca atunci când a părăsit CSM-ul, Basescu si Haieala au dat mana militareste, la ușa liftului. Ce si-orfi transmis, numai ei știu, dar e cert ca Oana Haieala a fost singurului candidat care l-a însoțit pe Basescu pana la liftul prin care s-a efectuat ieșirea de pe etajul sălii unde s-a derulat ședința CSM. După care a ieșit, surprinzător, la vot, cu aportul decisiv al unor judecători din Consiliu.”

Instanța de apel va constata că, deși afirmațiile privitoare la anchetarea celor doi membri CSM de către Agenția Națională de Integritate și Direcția Națională Anticorupție sunt adevărate, acuzațiile publicate de intimatii-pârâți prin care aceasta crează o falsă corelație între o serie de fapte reale și pretinse acțiuni ilicite ale apelant-reclamantei, sunt de natură a distruge credibilitatea apelant-reclamantei în fața opiniei publice și pe cale de consecință, a afecta iremediabil imaginea acesteia, cu afectarea imediată a încrederii opiniei publice în Consiliul Superior al Magistraturii. judecătorului Adrian Toni Neacsu pe semnătura ei, pe procedura simpla de ridicare de obiecte. Operațiunea de forță a avut loc duminica, în lipsa lui Neacsu, și miroase a intimidare” publicat în data de 8.02.2013 (Anexa nr. 25),

ULUITOR - Cum și-a atras DNA competența urmăririi penale a judecătorului Adrian Toni Neacsu! Fosta șefa a CSM Alina Ghica este cercetată de DNA pentru abuz în serviciu, pentru ca judecătorul Neacsu sa poată fi 'invinuit. Alina Ghica va primi NUP si va deveni martor, pe motiv ca nu a știut ca ordonator de credite când a girat decontările lui Neacsu. Dosarul e instrumentat de vestita procuratoare DNA Mariana Alexandru” publicat în data de 10.02.2013 (Anexa nr. 26) și - "ALEA JACTA EST - DNA ii va trimite curând în judecata pe judecătorul Adrian Neacsu pentru pretinse acte de corupție, iar acesta va fi zburat din CSM, pe tiparul oribilei făcături din cazul procurorului George Bălan, a cărei cariera de magistrat a fost distrusa doar pentru ca era în cărți sa preia șefia PICG. Urmează pe lista judecătorul Horatius Dumbrava, în cazul căruia sunt informații ca ANI va sesiza parchetul” publicat în data de 17.02.2013 (Anexa nr. 29)

Intimatii-pârâți au susținut în continuare, fără a efectua vreun demers jurnalistic în vederea aflării adevărului, că anchetele demarate de către ANI și DNA au fost "efectuate la comanda" apelant-reclamantei. Mai mult decât atât, intimatii-pârâți susțin că apelanta ar fi efectuat nenumărate abuzuri pentru a-și duce la îndeplinire operațiunea de intimidare și chiar de înlăturare a celor doi membri CSM:

"Practic, pentru a se evita avizul și autorizația de percheziție, s-a dat un simplu accept de ridicare a bunului aflat în lista de inventar a CSM. Ce ziceți despre aceasta mișcare.

"Independența judecătorului, eludată din pix de un procuror ajuns se f al CSM"

"Este limpede însă că Oana Haieala a preferat sa colaboreze direct cu procurorii DNA, astfel încat judecătorul Adrian Neacsu sa poată fi urmărit penal si, cine știe, poate chiar trimis în judecata cum se aude..."

"A fost ridicat doar un calculator vechi, pe care acesta nu-l folosea și care nici măcar nu era situat pe biroul sau, fapt ce te trimite cu gândul la faptul ca operațiunea a fost una de intimidare. Cu atât mai mult cu cat cu o săptămâna înainte, Adrian Neacsu și Horatius Dumbrava au cerut demisia de onoare a Oanei Haieala și au acuzat faptul ca aceasta a fost aleasa ilegal șefa CSM."

"Nu întâmplător DNA a început urmărirea penală a judecătorului Adrian Toni Neacsu din CSM, după ce acesta, alături de Horatius Dumbrava a solicitat demisia de onoare a noii șefe a Consiliului, procuratoarea Oana Haieala."

"Este însă fără putință de tăgăda ca DNA a început urmărirea penală împotriva judecătorului Adrian Toni Neacsu, la câteva zile după ce acesta și alți judecători din Secția de judecători a CSM

au cerut demisia de onoare a noii șefe a Consiliului, procuroarea Oana Haîneala, acuzată ca a fost aleasă președinte în urma unui vot fraudat, precum și de antrenarea instituției în acțiuni cu iz politic."

"Din momentul în care se va pune în mișcare acțiunea penală, Adrian Toni Neacsu va fi suspendat din CSM și astfel Oana Haîneala va scăpa de creierul grupării rivale ei din Secția de judecătorești, care i-a cerut insistent demisia de onoare și a anunțat ca aceasta face jocuri politice străine intereselor Justiției."

"Surse judiciare anunță ca un al doilea membru al CSM va intra în curând pe fărașul eliminării din CSM. Este vorba de Horatius Dumbrava, liderul grupării ostile Oanei Haîneala, preferata lui Troian Băsescu."

Instanța de apel va constata că aceste acuzații mincinoase, publicate cu rea-credință exced limitelor libertății de exprimare jurnalistice întrucât pârâții denaturează anumite situații de fapt și creează elemente componente necesare susținerii campaniei virulente pe care o desfășoară prin publicarea unor afirmații despre care știau sau cu minime diligențe puteau să cunoască că nu sunt adevărate.

Publicarea acestor articole determină aplicabilitatea dispozițiilor art. 1349 și 1357 C.civ care instituie răspunderea civilă delictuală în raport de campania de denigrare și defăimare desfășurată de către intimat.

Acest set de articole denigratoare culminează cu articolul intitulat "POLITIE POLITICA ÎMPOTRIVA UNUI MEMBRU AL CSM - Judecătorul Adrian Neacsu a fost filmat săptămâni la rând dintr-o vila de vizavi de blocul în care locuia. Autorii acțiunii abuzive sunt agenți ai serviciilor de informații, care lucrează în slujba unui grup politic ce urmărește anihilarea în CSM a oricăror persoane care se opun grupării Ha/nea/a" publicat în data de 22.02.2013 (Anexa nr. 32), prin care pârâții lansează acuzația conform căreia apelant-reclamanta nu numai ca face poliție politică, ci a apelat chiar la două servicii secrete de informații, în vederea anihilării oricărui membru CSM care i se opune: "Judecătorul Adrian Toni Neacsu din CSM a fost filmat de două servicii secrete (...) de când împreună cu alți membri ai CSM a criticat acțiunile partizane politice ale grupării Alina Ghica - Oana Haîneala și a devenit ținta unui filaj permanent alături de alți membri ai CSM considerați „indezirabili".

"Surse avizate (...) au confirmat că în ziua în care judecătorii Neacsu și Dumbrava din CSM au cerut demisia de onoare a Oanei Haîneala, și au acuzat faptul că a fost aleasă președinte al Consiliului în urma unui vot fraudat, cele două servicii secrete au sesizat DNA."

"fiind evident că nu este deloc o coincidență între data sesizării parchetului anticorupție și data în care s-a cerut demisia lui Haîneala."

Astfel de grave acuzații formulate fără o verificare prealabilă pot determina foarte ușor chiar compromiterea carierei apelant-reclamantei, mai ales în condițiile în care aceasta deține funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii, funcție ce prin însăși natura sa presupune o conduită morală și profesională impecabilă.

Campania de denigrare și defăimare a culminat cu susținerea unor afirmații neverificate și mincinoase, afirmații de natură a crea grave prejudicii de imagine apelant-reclamantei, mai ales prin raportare la poziția deținută de aceasta în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii prin publicarea în data de 24.02.2013 a articolului intitulat "DENUNȚ- Voturile sunt aranjate în CSM. Oana Haîneala și Alina Ghica deconspirate cum solicitau membrilor CSM să voteze după cum poșteau! Fostul șofer al CSM Angel Ga briei Roșea dezvăluie ce mesaje SMS a găsit într-un telefon primit pe inventar de la instituție, aparat care a aparținut procurorului Bogdan Gabor. Întrucât ne aflăm în fața unui posibil trafic de influență, Lumeajustitiei.ro sesizează oficial DAM!" (Anexa nr. 33).

Exclusiv pe baza unei simple relatări din partea unui fost angajat al Consiliului Superior al Magistraturii - Angel Gabriel Roșea (fostul șofer al judecătorului Adrian Toni Neacsu, pus sub acuzare de procurorii Direcției Naționale Anticorupție) - pârâții au înțeles să formuleze o serie de acuzații grave la adresa apelant-reclamantei, prin care susțin că aceasta ar fi influențat membrii CSM cu privire la voturile în cadrul plenului. În raport de relatările domnului Angel Gabriel Roșea,

pârâții nu a efectuat niciun demers jurnalistic în vederea aflării adevărului, nu au depus nicio diligentă în identificarea veridicității celor afirmate, publicând în cuprinsul articolului conținutul unor preținse mesaje, inducând opiniei publice caracterul de informație adevărată.

Chiar titlul articolului "DENUNȚ - Voturile sunt aranjate în CSM. Oana Haineala și Alina Ghica deconspiră cum solicitau membrilor CSM să voteze după cum pofteau!" constituie un atac virulent și grav atât la persoana apelant-reclamantei, din perspectiva funcției pe care o deține, cât și împotriva Consiliului Superior al Magistraturii. Acuzațiile formulate de pârâți sunt cu atât mai grave cu cât funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii presupune o conduită morală și profesională și o atitudine imparțială pentru a fi respectată calitatea Consiliului Superior al Magistraturii de garant al independenței justiției.

Toate aceste acuzații nefondate determină distrugerea imaginii și reputației apelant-reclamantei cu afectarea imediată a Consiliului Superior al Magistraturii, a cărui imagine și credibilitate sunt lezate prin susținerea unor afirmații și acuzații minicioase, care nu beneficiază de protecția interesului public justificat și nici de legitimitatea acordată libertății de exprimare.

În același registru al acuzațiilor minicioase formulate, publicate, susținute și menținute în cadrul cotidianului "Lumea Justiției", pârâții induc în percepția publică legăturile dintre apelant-reclamantă și Președintele Traian Băsescu. Susținerea acestor afirmații, fără nicio bază probatorie sau fundament real determină un grav prejudiciu apelant-reclamantei în calitate de demnitar, dar și Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul căruia a fost aleasă prin votul majorității membrilor Președintă.

În cadrul articolului publicat chiar în ziua alegerii apelant-reclamantei în funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii este publicat articolul „LOVITURA DE SISTEM S-A PRODUS -Un procuror a ajuns șeful CSM. Oana Schmith-Haineala a fost aleasa contra naturii președinte al Consiliului. (...)La plecarea sa din CSM, la ușa liftului, înaintea votului pentru alegerea șefului CSM, Traian Băsescu a dat mana cu Haineala, în stil militarese, razandu-si ca doi buni prieteni" - Vineri, 4 ianuarie 2013 (Anexa nr.

"Acum se explica de ce Traian Băsescu a venit la CSM. Asistam, așadar, la o alegere contra naturii. Astfel, prin preluarea conducerii CSM de către Oana Haineala, președintele Traian Băsescu poate sta liniștit ca în fruntea acestei instituții a fost postat omul potrivit pentru a da cu bârna în jurnaliștii care-si permit sa critice anumite derapaje ale puterii judecătorești sau atitudinii nedemne ale magistraților."

Pe de alta parte, surse din interiorul CSM avertizează ca va urma o perioada de un an de dictatura, întrucât se știe ca Oana Haineala are "intrări" acolo unde sunt și cele mai "calde"informații. Dovada ca Haineala se înțelege perfect cu Președintele României este faptul ca atunci când a părăsit CSM-ului, Băsescu și Haineala au dat mana militarese, la ușa liftului. Ce si-or fi transmis, numai ei știu, dar e cert ca Oana Haineala a fost singurul candidat care l-a insotit pe Băsescu pana la liftul prin care s-a efectuat ieșirea de pe etajul sălii unde s-a derulat ședința CSM. După care a ieșit surprinzător la vot cu aportul deccesiv al unui judecător din consiliu."

Fapta ilicită a pârâților a constat în desfășurarea unei virulente campanii împotriva apelant-reclamantei prin transmiterea repetată a informațiilor privind susținerea de care aceasta se bucură din partea Președintelui României, domnul Traian Băsescu. Susținerea acestor acuzații și afirmații denigratoare și defăimătoare, care nu au niciun fundament real și reprezintă simple speculații create pentru a obține lezarea drepturilor apelant-reclamantei și care vizează distrugerea imaginii și credibilității Consiliului Național al Magistraturii determină aplicabilitatea dispozițiilor privind răspunderea civilă delictuală.

Regia ședinței de plen a fost gândită în cel mai pur stil securistic. A apărut un Traian Băsescu (președinte inculpat) care are interesul sa-si mențină procurori servili în funcții cheie și implicit șefi la CSM obedienți, care sa-i protejeze în funcții pe procurorii servili și anumiți judecători la Secția penală a înaltei Curți, pentru ca lui îi este teama de ziua când nu va mai fi președinte și dosarele sale penale ar putea fi reactivate. Fiți atenți la regia!

Ce blestem pentru România sa aibă în fruntea marilor parchete - pentru ca aceasta e miza bătăliei pentru aservirea politică a CSM și ICCJ - procurori obedienți politic, care țin la sertar marile

hoții din țara asta comise sub regimul Bănescu! Este unul dintre motivele principale pentru care românii trăiesc prost și pentru care sistemul judiciar este în continuare subfinanțat". ("Lovitura de palat de la CSM, un atentat la independența Justiției - Duminică" 6 ianuarie 2013, Anexa nr. 15)

"A cere demisia de la șefia CSM a procurorii Pana Haineala (preferata lui Traian Bănescu) devine o crimă de lezmaiestate pentru instituțiile care se fac preș în fața lui Traian Bănescu. La doar câteva zile după ce Secția de judecători a CSM, avându-i ca lideri pe Horatius Dumbrava și Adrian Toni Neacsu (vezi foto) a solicitat demisia de onoare a Oanei Haineala din funcția de președinte al CSM, precum și judecătorilor Alina Ghica și Cristi Vasilica Danilet să nu mai candideze la președinția Consiliului, cei doi protagoniști ai inițiativei Secției s-au ales cu dosare urate. Dumbrava cu un dosar la ANI, pentru un presupus conflict de interese, iar Adrian Toni Neacsu cu un dosar penal de corupție la DNA cu CSM- ul acaparat de Oana Haineala, cea care nu mai prididea în ziua când a fost aleasă să-și strângă mana lui Traian Bănescu (vezi foto 2) menține însă aceste evenimente sub tăcere, dovedind dispreț față de opinia publică, fata de cetățeanul pe banii căruiă această instituție funcționează, chipurile, ca serviciu public. ("crima de lezmaiestate - dna a spart biroul de la CSM al judecătorului Adrian Toni" - Anexa nr. 21)

Modalitatea de redactare a articolului demonstrează că intimații au prezentat aceste afirmații ca informații concrete și factuale, nu ca simple judecăți de valoare sau preluări a unor relatări, ceea ce implică obligația pentru părți de a verifica informațiile și nu de a le transmite opiniei publice ca fiind adevărate. De asemenea, inducerea în opinia publică în mod fals a veridicității informației este reprezentată și de publicarea sesizării formulate de părți către Parchetul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție cu privire la existența unor fapte de corupție.

"Iată, așadar, ce ce semnaleză că s-a vorbit pe telefoanele statului, pe banii contribuabililor, de către înalți demnitari, plătiți din bani publici și obligați să voteze secret, fără nicio influență."

Mai mult decât atât, în cuprinsul articolului "SCUT PENTRU ȘEFELE CSM -La Bălan și Neacsu DA, la Ghica și Haineala BA! Purtătorul de cuvânt al DNA //V/o Saplacan despre cazul SMS-urilor din telefonul procurorului Gabor semnalat de Lumeajustitiei.ro: „Am verificat. Nu s-a înregistrat nicio sesizare din oficiu pe cele semnalate de v/o/7" (Anexa nr. 34) publicat ulterior, în data de 25.02.2013, părții susțin noi afirmații mincinoase și prezentate într-o manieră denaturată cu privire la o presupusă protecție acordată de către Direcția Națională Anticorupție, apelant-reclamantei.

Deși, purtătorul de cuvânt al Direcției Naționale Anticorupție a susținut doar că nu se înregistrase până la acel moment vreo sesizare din oficiu față de acuzațiile formulate, părții au interpretat în mod vădit părțitor această afirmație și au formulat noi acuzații nefondate la adresa apelant-reclamantei, conform cărora aceasta din urmă ar fi protejată de Direcția Națională Anticorupție. Este evident că astfel de afirmații neverificate și mincinoase sunt de natură a produce răni și prejudicii imaginii și reputației apelant-reclamantei:

"Iată răspunsul oferit de purtătoarea de cuvânt a DNA Livia Saplacan (foto): „Am verificat. Nu s-a înregistrat nicio sesizare din oficiu pe cele semnalate de voi!"

"Ce poate fi mai clar decât scutul pus de DNA pentru protejarea procurorului Oana Haineala și a judecătoarei Alina Ghica de la CSM.

Instanța de judecată va constata și existența în cadrul articolelor sus-menționate, a unor afirmații denigratoare și defăimătoare, având ca unic scop diminuarea credibilității și încrederii opiniei publice și distrugerea imaginii apelant-reclamantei, afirmații prezentate de părți cu vădită reacredință.

Construcția ilicită realizată de către intimații-părți pornind de la acuzații mincinoase privind ținerea în arest a unei persoane timp de 13 luni, presiunile exercitate pentru influențarea martorilor din cadrul unui dosar prin amentintări cu „pușcăria", denaturarea și prezentarea modificată a unor elemente din cadrul unei hotărâri penale, susținerea unor acțiuni ilicite exercitate în cadrul CSM împotriva unor membrii, și a unor influențe nelegale asupra unor instituții ale statului în vederea obținerii unor beneficii personale, determină aplicabilitatea dispozițiilor privind răspunderea civilă delictuală a intimatilor-parati.

Instanța de fond trebuia să realizeze o analiză de ansamblu a afirmațiilor comunicate în

cadrul articolelor publicate pentru a constata că acestea conturează fapta ilicită globală a intimaiilor de a desfășura și de a susține o campanie de denigrare și defăimare a apelantei- reclamante

IV. Instanța de fond a determinat în mod netemeinic despăgubirile pentru prejudiciul cauzat apelantei- reclamante în urma afirmațiilor mincinoase, denigratoare și defăimătoare comunicate public în cadrul cotidianului online Lumea Justiției

Analiza despăgubirilor morale acordate global determină că valoarea acordată este disproporționată în raport de (i) natura afirmațiilor comunicate mincinoase, denigratoare și defăimătoare (ii) modalitatea de transmitere sistematică și repetată prin intermediul unei platforme de comunicare online, (iii) modificarea imaginii apelantei -reclamantei în percepția opiniei publice având în vedere reacțiile cititorilor.

De asemenea, în raport de faptele stabilite de către instanța de fond ca fiind de natura a atrage răspunderea civilă delictuală, instanța de fond a acord despăgubiri disproporționate în raport de acțiunea continuă de denigrare și defăimare desfășurată de către intimatii-parati, acțiune ce și-a produs efectele urmărite.

Afirmațiile comunicate public în mod constant, precum: "Oana Hăineala a pus în căruța unui student un omor comis de altcineva" (articol - "Vicepreședintele CSM, Oana Hăineala, nu da explicații pentru grava sa eroare judiciară - Hăineala și procurorul Pavel Vasile au trimis în judecată un student, pentru omor, care a stat 13 luni în arest, dar a fost achitat pentru că nu era autorul crimei. Aflați abuzurile acuzării, reținute de judecători în acest caz!" din data de 2 august 2012 - anexa nr. 7)

"SUCCESURILE" NOII ȘEFE A CSM - Oana Hăineala vrea să conducă Justiția, deși are pe conștiința tinerea în arest a unui student vreme de 13 luni, care a fost achitat definitiv. Plângerea penală împotriva Oanei Hăineala publicată în premiera de Lumeajustitiei.ro este ținută la sertar de procurorii PICCJ" (titlu articol din data de 4 ianuarie 2013 - anexa 13) "prin care se demonstrează cine este Oana Hăineala și ce profesionalism prezintă aceasta în sistemul judiciar. Noua președintă a CSM are pe conștiința distrugerea vieții unui student la arte, pe care l-a trimis în judecată pentru omor pe când era procuror șefa la Bacău. Tânărul a stat nevinovat 13 luni în arest, pentru că în final sa fie achitat definitiv" (articol din data de 4 ianuarie 2013 "SUCCESURILE" NOII ȘEFE A CSM - Oana Hăineala vrea să conducă Justiția, deși are pe conștiința tinerea în arest a unui student vreme de 13 luni, care a fost achitat definitiv. Plângerea penală împotriva Oanei Hăineala publicată în premiera de Lumeajustitiei.ro este ținută la sertar de procurorii PICCJ" - anexa 13) "Lumeajustitiei.ro va prezintă cazul lui Nicolae Tigaret, de 32 de ani, din București, absolvent al Universității de Arte din București, care a stat 13 luni în închisoare, (acuzat că a tamponat intenționat, pe fondul geloziei, mașina fostului prieten al iubitei sale, autoturism, ce în urma impactului, ar fi pierdut controlul și a plonjat într-un râu) din cauza procurorilor, Oana Schmidt Hăineala și a lui Pavel Vasile" (articol din data de 4 ianuarie 2013 "SUCCESURILE" NOII ȘEFE A CSM - Oana Hăineala vrea să conducă Justiția, deși are pe conștiința tinerea în arest a unui student vreme de 13 luni, care a fost achitat definitiv. Plângerea penală împotriva Oanei Hăineala publicată în premiera de Lumeajustitiei.ro este ținută la sertar de procurorii PICCJ" - anexa 13) "HAINEALA SE DA NEPRIHÂNITA - Șefa CSM Oana Hăineala nu vede de ce i s-ar imputa arestarea nejustificată a lui Nicolae Tigaret timp de 13 luni. Deși a confirmat rechizitoriul, Hăineala arunca pisica la procurorul de caz: "Urmărirea penală a fost instrumentată de un coleg de-a meu, un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău. Nu a fost dosarul meu!" - Marți, 15 ianuarie 2013 (Anexa nr.19)

"STATUL DAT ÎN JUDECATA PENTRU ÎNSCENAREA OANEI HAINEALA - Nicolae Tigaret, care a făcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Oana Hăineala, a dat statul în judecată și cere daune de 38 milioane lei. Tribunalul București va judeca dosarul la 15.03.2013. Tigaret: „Am avut tentative de suicid pe durata detenției... După patru ani de la eliberarea din penitenciar am coșmaruri... fac tratament" - Miercuri, 9 ianuarie 2013 (Anexa nr. 18) "În pofida acestei „eroi judiciare", Pana Hăineala a promovat amețitor în funcție, lucrând ani în șir detașată prin instituții guvernamentale, pentru că recent sa ajungă din vicepreședinte al CSM, primul procuror președinte al CSM. Cum poate conduce un asemenea om Justiția română, la

cel mai înalt nivel? Cum poate o asemenea persoană să se pronunțe în materie disciplinară pe erorile altor colegi ai ei? Cum poate o persoană care a distrus destinul unui tânăr nevinovat să se cramponeze de cea mai înaltă funcție din CSM, știind ce dezastru a lăsat în urmă, va lăsa pe dvs să judecați. Din ea (acțiunea publicată) veți înțelege pe deplin ce nenorociri comit anumiți magistrați când se joacă cu destinele oamenilor!" (articol intitulat: "Statul dat în judecata pentru înscenarea Oanei Haineala" - din data de 9 ianuarie 2013 - anexa 18)

"Iată ce drame umane produc magistrații care nu știu carte sau sunt rău intenționați. Noua șefa a CSM procurorul Oana Haineala are pe conștiință viața unui tânăr (...)" (articol intitulat "Statul dat în judecata pentru înscenarea Oanei Haineala" - din data de 9 ianuarie 2013 - anexa 18)

"Cum poate conduce un asemenea om Justiția română, la cel mai înalt nivel?" (articol intitulat "Statul dat în judecata pentru înscenarea Oanei Haineala" - din data de 9 ianuarie 2013 - anexa 18)

A LUAT-O PE URMELE LUI MACOVEI - Oana Haineala da ordin Parlamentului și Guvernului să dea legi dure împotriva presei, după ce personal a reclamat instituțiile de presă care i-au dezvăluit isprăvile de procuror, care au culminat cu aruncarea după gratii timp de 13 luni a unui nevinovat! - Joi, 31 ianuarie 2013 (Anexa nr. 23) - titlu articol precum și susținerea abuzurilor săvârșite de către apelanta-reclamanta - "lucrătura" lui Haineala pentru suspendarea procurorului George Bălan sau acțiunile exercitate pentru "înlăturarea" persoanelor care i-au "solicitat demisia" reprezintă fapte ilicite grave, care nu corespund limitelor admisibile ale libertății de exprimare și nici nu prezintă interes pentru opinia publică determinând prejudiciul grav și continuu suferit de către apelanta-reclamanta.

Ambele nume de domeniu - luju.ro și lumeajustitiei.ro sunt atribuite cotidianului Lumea Justiției în cadrul cărui au fost comunicate informațiile mincinoase, afirmațiile denigratoare și defăimătoare, prețurile și menținute postările denigratoare și batjocoritoare care prezintă parte integrantă a artificale. I.Q.T.---

"Haineala=puscarie. A distrus tinerețea și viața unui om. Un singur verdict Haineala la pucarie!",

"Super mișto portretul din centrul fotografiei seamănă cu pozele de pe crucile din cimitire. Mai știi...."(Vicepreședintele CSM Oana Haineala nu da explicații pentru grava sa eroare judiciară....)

"Creatura asta are buze sau doar urme de ruj?" "Cum e posibil la nici 40 de ani să arăți de 70 și să dai impresia că instrumentul tău de bază e matura pe care o ții ascunsă sub masă să îți iei zborul cu ea? Ce arătare de înfărcat cop/7/!", (Cum l-a lucrat Haineala pe colegul Bălan...)

"de ce ai mințit spurcăciune?" "aceasta individă haimaneala"

"acest gen de javre cărora li se mai spune și jigodii trebuie eutanasiate cât mai repede într-un fel sau altul foră mila" "aceasta impoastore nu va pleca atâta timp cât este acel escroc la Cotroceni. Aceasta individă trebuie închisă pentru că a arestat un tânăr. Păcat că justiția a ajuns marioneta mafioților cuplurilor Haimaluc și Morar" "ce mai contează la haimaneaua asta, basisat, penala, a băgat un nevinovat în parnaie 13 luni!" "escroaca Haineala" "ești mai urată ca Dracu, mai ești și rea. Du-te jigodie/Doamne ce fată are .. îi lipsește coasa, asta este fată ei sau este o mască mortuară" în cadrul cererii de chemare în judecată au fost indicate exclusiv afirmații care depășesc limitele legitime ale libertății de exprimare și conturează faptele ilicite ale intimității care au urmărit distrugerea demnității și reputației apelantei.

Alegerea apelantei în funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii reprezintă un subiect de interes public, controversat, dar care nu determină legitimitatea intimaților de a construi în cadrul a peste 25 de articole o campanie de denigrare și defăimare, prin transmiterea unor informații mincinoase, batjocoritoare, umilitoare, lipsite de orice interes public.

Actele și faptele intimaților exced cadrului legitim al libertății de exprimare, întrucât asistăm la o încălcare a drepturilor nepatrimoniale constând în onoare, demnitate, reputație și imagine prin transmiterea repetată și sistematică a unor afirmații mincinoase, denigratoare și defăimătoare.

Toată această construcție este realizată exclusiv pentru urmărirea intereselor proprii de către părțile și pentru discreditarea apelant-reclamantei, în absența oricărui interes public sau în lipsa

oricărui beneficiu pentru opinia publică.

Protecția conferită libertății jurnalistice în ceea ce privește subiectele de interes public este supusă obligației ca jurnaliștii să acționeze cu bună-credință pentru a transmite informații corecte și adevărate în concordanță cu etica jurnalistică.

Având în vedere că Lumea Justiției este prezentat ca un cotidian online care se bucură de credibilitate și încredere din partea opiniei publice, comunicarea unor informații trebuie să fie realizată cu respectarea obligațiilor constituționale și deontologice privind informarea corectă a opiniei publice. Exagerările, provocările trebuie să se încadreze limitelor legitime ale libertății de exprimare jurnalistice și să nu conducă la denaturarea unor documente oficiale exclusiv pentru realizarea unei campanii de denigrare și defăimare.

Analiza modalității de comunicare a afirmațiilor determina ca intimatii-parati au urmărit ca acestea să fie prezentate ca INFORMAȚII, ca AFIRMAȚII FACTUALE pentru a demonstra incompetența profesională a apelant-reclamantei și nu ca simple judecăți de valoare așteia cum încearcă să susțină în cadrul dosarului. Cu atât mai mult cu cât afirmațiile privind "ținerea în arest a unui tânăr nevinovat timp de 13 luni" sunt prezentate ca fiind adevărate prin indicarea unei hotărâri judecătorești determina gravitatea faptelor ilicite de modificare și de prezentare denaturată a informațiilor.

Alegerea apelantei - apelant-reclamante în funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii reprezintă un subiect de interes public, controversat, dar care nu determină legitimitatea pârârilor de a declanșa o campanie de denigrare și defăimare a apelant-reclamantei pe baza unor afirmații mincinoase, transmise în mod trunchiat și denaturat astfel încât să dezinformeze opinia publică.

Dovada jurnalismului iresponsabil exercitat de către intimatii-parati este determinat de încercarea de susținere a întreaga campanie de presa desfășurată are la baza exclusiv judecăți de valoare, în condițiile în care au desfășurat prin 25 de articole o virulentă campanie de denigrare a apelant-reclamantei în special la nivel profesional, dar și personal. De asemenea nu au depus niciun document în cadrul prezentului dosar pentru a susține acuzațiile formulate (Oana Haineala a ținut în arest timp de 13 luni o persoană nevinovată, amenințările cu pușcăriile asupra martorilor, influențele exercitate de către apelant-reclamanta asupra altor instituții ale statului - ANI DNA), ceea ce determina ca nu informarea publică și interesul public au fost urmărite de către intimatii-parati, ci exclusiv denigrarea și defăimarea apelant-reclamantei.

Răspunderea intimatilor-parati este determinată de calitatea de editori seniori pentru intimata-parata Adina Anghelescu și Razvan Savaliuc, care avea responsabilitatea pentru conținutul editorial al cotidianului online Lumea Justiției calitatea de titulara de către intimata-parata Jurindex Media a numelui de domeniu [luju.ro] calitatea de titular de către intimatul-parat Razvan Savaliuc a numelui de domeniu [lumeajustitiei.ro]

Ambele nume de domeniu - luju.ro și lumeajustitiei.ro sunt atribuite cotidianului Lumea Justiției în cadrul cărui au fost comunicate informațiile mincinoase, afirmațiile denigratoare și defăimătoare, precum și menținute postările denigratoare și batjcoritoare care prezintă parte integrantă a articolelor - Haineala are fata de rabin sau de mumie?", "Haineala=puscarie. A distruge tinerețea și viața unui om. Un singur verdict Haineala la pușcărie!", "Super mișto portretul din centrul fotografiei seamănă cu pozele de pe crucile din cimitire. Mai știi...." (Vicepreședintele CSM Oana Haineala nu da explicații pentru grava sa eroare judiciară....) "Creatura asta are buze sau doar urme de ruj? " "Cum e posibil la nici 40 de ani să arăți de 70 și să dai impresia că instrumentul tău de bază e matura pe care o ții ascunsă sub masă să îți iei zborul cu ea? Ce arătare de înțărcat copiii" (în cadrul paginilor 22-23 ale prezentelor concluzii scrise sunt prezentate mai multe comentarii permise și menținute).

în momentul în care intimatii-pârâți au decis deschiderea și utilizarea unei platforme prezentată și promovată opiniei publice ca un cotidian credibil care conferă informații reale din mediul juridic și-au asumat obligația informării corecte a opiniei publice.

Cu atât mai mult cu cât intimatii cunosc foarte bine sistemul judiciar din România și dispozițiile legale aplicabile și competențele privind arestarea unei persoane, susținerea repetată și

sistematică a acuzației privind arestarea unei persoane nevinovate reprezintă o acuzație concretă și foarte gravă subaspectul intenției ilicite evidente a părâtelor de a o prezenta pe apelant-reclamanta ca o persoană cu foarte proaste competențe profesionale care este în mod evident nedemnă pentru ocuparea funcției de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii.

Trebuie luat în considerare că cititorii sau o parte importantă a cititorilor cotidianului Lumea Justiției nu dețin studii de specialitate pentru a determina ca apelant-reclamanta, chiar și în calitate de prim-procuror nu avea competența procedurală de a ține în arest o persoană. Mesajul perceput de către aceștia este foarte clar. Pana Hăineală a săvârșit O gravă eroare profesională și un abuz evident constând în arestarea nelegală a unei persoane pentru 13 luni împotriva căruia a fabricat un omor deosebit de grav săvârșit de o altă persoană.

(1) Susținerile mincinoase privind ținerea în arest a unei persoane de către apelant-reclamanta și abuzurile săvârșite constând în presiuni asupra martorilor reținute chiar de către judecători - exced criticilor sau provocărilor permise jurnaliștilor și reprezintă fapte ilicite grave

Pârâtele au susținut în mod netemeinic, prin utilizarea dentaurată a unui document constând într-o hotărâre judecătorească care nu este de natură să determine speculații cu privire la elementele reținute, următoarele:

"Oana Hăineală și procurorul băcăuan Pavel Vasile au pus în cărua unui student un omor comis de altcineva. Tânărul a stat nevinovat 13 luni în arest, fiind achitat de toate instanțele pe motiv că nu el a comis fapta. Judecătorii au reținut presiunile procurorilor asupra martorilor " (articol Vicepreședinta CSM, Oana Hăineală nu dă explicații pentru grava sa eroare judiciară - 2 august 2012) "Lumeajustitiei.ro a rezumat anumite pașaje reținute de judecătorii care au confirmat achitarea în decizia nr. 158 din 16 decembrie 2008 a Curții de Apel Bacău: - Audierea minorului Costel Zotea căruia i-a dictat ce sa scrie, folosind injurii si amenințări cu pușcări la adresa sa. (...); în cadrul deciziei pronunțată de către Curtea de Apel Bacău NU EXISTA NICIUN CONSIDERENT REȚINUT DE CĂTRE INSTANȚELE DE JUDECATĂ (FOND ȘI APEL) CARE SĂ DETERMINE CĂ JUDECĂTORII AU REȚINUT PRESIUNILE PROCURORILOR (nu se menționează de către procurori, ci de către procuror - plural aparține pârâtelor pentru a putea să o include și pe apelant-reclamantă) ASUPRA MARTORILOR ȘI ÎN NICIUN CAZ CĂ PROCURORII I-AU DICTAT CE SA SCRIE FOLOSIND INJURII SI AMENINȚĂRI CU PUȘCĂRIA.

Intimații preiau elemente din cadrul hotărârii, având reprezentarea că cititorii nu au studii de specialitate și nici pregătirea pentru a înțelege conținutul unei hotărâri penale și le folosesc în mod ilicit pentru a își asigura transmiterea mesajului urmărit.

Aspectul că martorul a fost insultat de către procurori și amenințat (HU SC menționează menționat exclusiv când se face referire la ce a declarat martorul și nu că această declarație ar fi adevărată și reținută de către instanța de judecată, (pag. 19 - hotărâre)

Analiza hotărârii pronunțate determină că "tânărul" care a fost ținut în arest de către apelant-reclamantă nu a fost achitat pentru că au fost identificate probe certe care să conducă la nevinovăția lui, ci nu au existat suficiente probe în susținerea învinuirii:

"Chiar dacă în fapt s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există, și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de vinovăție și deci inculpatul trebuie să fie achitat (- sentința Curtea de Apel Bacău - pag. 22)"

Cu atât mai mult cu cât în această situație avem un raport oficial, o hotărâre a unei instanțe de judecată, intimații aveau obligația de informare corectă și obiectivă pentru a permite opiniei publice să își formeze în mod corect și real părerile. De asemenea pârâții aveau obligația de a face o distincție clară între afirmațiile care le aparțin și elementele din cadrul hotărârii judecătorești și nu să prezinte propriile acuzații mincinoase create ca aparținând unei instanțe de judecată.

În aceste condiții, în care intimații aveau la îndemână documentul/raportul oficial în condițiile în care considerau că este de interes public trebuiau să asigure informarea corectă și nu să denature, să modifice, să susțină afirmații mincinoase -

"Oana Hăineala a pus în cărua unui student un omor comis de altcineva" sau

"Judecătoria au reținut presiunile procurorilor asupra martorilor". Exagerările și provocările permise jurnaliștilor nu își găsească aplicabilitatea în cazul în care prin modalitatea de transmitere susțin și fabrică acuzații mincinoase. În ziua desemnării apelant-reclamantei în funcția de Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii în cadrul cotidianului online "Lumea Justiției", aparținând părții Jurindex Media SRL este publicat articolul „SUCCESURILE NOII ȘEFE A CSM -Oana Haieala vrea să conducă Justiția, deși are pe conștiința tinerea în arest a unui student vreme de 13 luni, care a fost achitat definitiv. Plângerea penală împotriva Oanei Haieala publicată în premiera de Lumeajustitiei.ro este ținută la sertar de procurorii PICCJ" (Anexa nr.13)

"prin care se demonstrează cine este Oana Haieala și ce profesionalism prezintă aceasta în sistemul judiciar. Noua președintă a CSM are pe conștiința distrugerea vieții unui student la arte, pe care l-a trimis în judecată pentru omor pe când era procuror șefa la Bacău. Tânărul a stat nevinovat 13 luni în arest, pentru ca în final să fie achitat definitiv"

"Lumea justitiei.ro va prezintă cazul lui Nicolae Tigaret, de 32 de ani, din București, absolvent al Universității de Arte din București, care a stat 13 luni în închisoare, (acuzat ca a tamponat intenționat, pe fondul geloziei, mașina fostului prieten al iubitei sale, autoturism, ce în urma impactului, ar fi pierdut controlul și a plonjat într-un râu) din cauza procurorilor, Oana Schmidt Haieala și a lui Pavel Vasile." "Povestea tragică a început în anul 2003 și s-a terminat în 2008 când, după nervi măcinați și viața distrusă, Nicolae Tigaret a fost achitat." "HAIEALA SE DA NEPRIHĂNITA - Șefa CSM Oana Haieala nu vede de ce i s-ar imputa arestarea nejustificată a lui Nicolae Tigaret timp de 13 luni. Deși a confirmat rechizitoriul, Haieala arunca pisica la procurorul de caz: "Urmărirea penală a fost instrumentată de un coleg de-a meu, un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău. Nu a fost dosarul meu!" - Marți, 15 ianuarie 2013 (Anexa nr.19)

"STATUL DAT ÎN JUDECATĂ PENTRU ÎNSCENAREA OANEI HAIEALA - Nicolae Tigaret, care a tăcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Oana Haieala, a dat statul în judecată și cere daune de 38 milioane lei. Tribunalul București va judeca dosarul la 15.03.2013. Tigaret: „Am avut tentative de suicid pe durata detenției... După patru ani de la eliberarea din penitenciar am coșmaruri... fac tratament" - Miercuri, 9 ianuarie 2013 (Anexa nr. 18)

"În pofida acestei „erori judiciare”, Oana Haieala a promovat amețitor în funcție, lucrând ani în șir detașată prin instituții guvernamentale, pentru ca recent să ajungă din vicepreședinte al CSM, primul procuror președinte al CSM. Cum poate conduce un asemenea om Justiția română, la cel mai înalt nivel? Cum poate o asemenea persoană să se pronunțe în materie disciplinară pe erorile altor colegi ai ei? Cum poate o persoană care a distrus destinul unui tânăr nevinovat să se cramponeze de cea mai malta funcție din CSM, știind ce dezastru a lăsat în urma, să lăsam pe dvs să judecați. Din ea (acțiunea publicată) veți înțelege pe deplin ce nenorociri comit anumiți magistrați când se joacă cu destinele oamenilor!"

"Iată ce drame umane produc magistrații care nu știu carte sau sunt rău intenționați. Noua șefa a CSM procuror Oana Haieala are pe conștiință viața unui tânăr (...)"

"Cum poate conduce un asemenea om Justiția română, la cel mai înalt nivel? A LUAT-O PE URMELE LUI MACOVEI - Oana Haieala da ordin Parlamentului și Guvernului să dea legi dure împotriva presei, după ce personal o reclamant instituțiile de presă care i-au dezvăluit isprăvile de procuror, care au culminat cu aruncarea după gratii timp de 13 luni a unui nevinovat! - Joi, 31 ianuarie 2013 (Anexa nr. 23) - titlu articol

Analiza acestor afirmații determină următoarele:

NU sunt prezentate de către părți calitatea și competențele deținute de către apelant-reclamantă în calitate de prim-procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău nu sunt prezentate elementele probatorii care existau la momentul verificării legalității actului de către apelant-reclamantă - existau declarațiile tuturor persoanelor implicate, precum și rapoarte de expertiză întocmite. Hotărârea instanțelor de judecată de achitare are la bază în special modificarea declarațiilor în fața primei instanțe de judecată.

NU sunt prezentate elemente esențiale de procedură pentru ca opinia publică să determine

următoarele: că NU apelant-reclamanta a fost procuror de caz, precum și că în cadrul dispozițiile legale aplicabile măsura arestării preventive este dispusă de către instanța de judecată (art. 146 C.proc.penală)

Potrivit dispozițiilor art. 64 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară "în soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției".

Verificarea rechizitoriului întocmit în cauză, de către apelant-reclamantă a avut în vedere legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală conform dispozițiilor art.264 alin.3 C.proc.penală, efectuate de către procurorul de caz, fără a putea interveni în dispozițiile date de către procuror pe parcursul urmăririi penale. deci în niciun caz nu apelant-reclamanta a dispus măsura arestării preventive, astfel cum au susținut părțile în mod sistematic.

De asemenea, intimații nu au depus nicio diligenta pentru informarea corectă a opiniei publice deși au existat documente- depuse la dosarul cauzei voi. Il privind reînceperea urmăririi penale și menținerea acestei soluții de către înalta Curte de Casație și Justiție privind cercetarea apelantei în temeiul dispozițiilor art. 2481 C.penal.

în condițiile în care intimații și-ar fi exercitat cu bună-credință obligațiile constituționale și deontologice de a asigura o informare corectă și imparțială a opiniei publice, trebuiau să aducă la cunoștința cititorilor aspecte reținute în cadrul rezoluției din data de 27.08.2012 precum:

"Din analiza actelor premergătoare efectuate în cauză, a rezultat că în sarcina procurorilor reclamați nu se poate reține săvârșirea vreunei infracțiuni, întrucât în condițiile legii actuale, aprecierea asupra încadrării juridice a faptelor cercetate, a identității autorului, a vinovăției acestuia, a valorii de adevăr a unor declarații și a situației de fapt rezultată din ansamblul material probator, constituie atributul exclusiv al organului judiciar legal investit.

(...) Instanța de fond a fost aceea care a prelungit și menținut arestarea preventiva până la momentul în care, prin modificarea declarațiilor persoanelor audiate și efectuarea altor expertize tehnice auto, a fost conturată o altă situație de fapt.,

Modalitatea de exprimare prin utilizarea unor termeni cu impact pentru opinia publică, precum "are pe conștiința distrugerea vieții unui student la arte", "a făcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Oana Hăineală,, "lata ce drame umane produc magistrații care nu știu carte ori care sunt rău intenționați" sau " ce nenorociri comit anumiți magistrați când se joacă cu destinele oamenilor", "inscenarea" determină caracterul denigrator și defăimător al afirmațiilor publicate.

Examinarea conținutului articolelor publicate determină că acestea reprezintă exclusiv informații factuale, deoarece persoana apelant-reclamantei este identificată în mod concret în mai multe articole și în titlurile acestora, iar afirmația este clară, directă, în sensul că apelant-reclamanta a comis o "eroare judiciară" care a condus la "distrugerea destinului unui tânăr nevinovat".

De asemenea aceste acuzații transmise au formulat obiectul analizei Consiliului Superior al v. Magistraturii care a reținut prin Hotărârea nr. 197/21. 03. 2013 admiterea cererii de reparare a feputatiei profesionale a apelant-reclamantei. j In cadrul hotărârii se menționează în mod expres următoarele:

"Singurul în măsura a dispune cu privire la starea de libertate a inculpatului a fost judecătorul desemnat din cadrul Tribunalului Bacău, care de altfel a admis propunerea de arestare preventiva, formulata de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău în conformitate cu dispozițiile art. 146 alin. 10 C.proc.pen".

"Plenul CSM a reținut prin afirmațiile menționate în cadrul emisiunii, ce reprezintă o deformare evidenta a realităților de fapt referitoare la persoana procurorului si a independentei si imparțialității sale s-a indus în mod indirect idee unei funcționari incorecte a sistemului judiciar.

Plenul CSM apreciază (...) s-a adus atingere probității profesionale și imparțialității doamnei procuror Oana Hăineală"

Privilegiile acordate libertății de exprimare jurnalistice impun ca aceasta să nu fie utilizată contrar obligațiilor legale și deontologice aplicabile. Gravitatea acuzațiilor formulate privind săvârșirea de către apelant-reclamantă a unei erori judiciare, în condițiile în care apelant-reclamantă nici nu a instrumentat dosarul, având calitatea de prim procuror al Tribunalului Bacău, care implică doar verificarea legalității și temeinicia rechizitoriului, este determinată de prezentarea acestor informații în mod manipulativ opiniei publice de către părâte.

Analiza afirmațiilor mincinoase, inventate determină că acestea nu pot fi catalogate ca o critică din partea jurnaliștilor la adresa apelant-reclamantei. Limitele criticii permise jurnaliștilor se oprește când instrumentul de presă este utilizat în mod abuziv pentru lezarea unor drepturi, în special profesionale, pentru discreditare, manipulare și dezinformare.

Instanța de fond a reținut în cadrul hotărârii pronunțate privind evaluarea daunelor următoarele:

„In ceea ce privește modalitatea concreta de reparație, tribunalul a reținut disp. art. 1386 C.Civ, potrivit cu care repararea prejudiciului se face în natura, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă victima nu este interesată de reparația în natură, prin plata unei despăgubiri. Tribunalul a apreciat că dat fiind specificul litigiului, restabilirea situației anterioare presupune publicarea dispozitivului hotărârii în același cotidian în care au fost publicate articolele apreciate ca defăimătoare, în opinia tribunalului pretenția apelant-reclamantei de a se publica hotărârea și în alte ziare nefiind justificată, întrucât legea prevede o reparație integrală a prejudiciului, tribunalul judecând în echitate, având în vedere că s-a reținut îndeplinirea condițiilor răspunderii civile delictuale doar pentru o parte din articole, având în vedere jurisprundența Curții europene în cazuri similare precum și necesitatea unui echilibru între gravitatea încălcării și sancțiunea aplicată, va obliga parații la p/ofcf sumei de 5.000 de euro cu titlu de despăgubiri civile.” (pag. 57, para. 1)

Având în vedere calitatea intimatelor-părâte și obligațiile constituționale aplicabile acestora raportat la analiza de ansamblu a campaniei de denigrare și defăimare, instanța de judecată va constata că daunele morale acordate sunt disproporționate, întrucât intimații au acționat cu intenție, urmărind și având reprezentarea efectelor grave pe care această virulentă campanie urma să le aibă atât asupra apelantei.

Determinarea despăgubirilor acordate pentru prejudiciul cauzat trebuie să se raporteze la ansamblul elementelor componente ale campaniei de denigrare și defăimare desfășurată de către intimata. Analiza faptelor ilicite trebuie realizată cu exigență din perspectiva obligațiilor și îndatoririlor intimatelor de a prezenta informații corecte, imparțiale, obiective și nu de a urmări dezinformarea opiniei publice pentru atingerea unor interese proprii.

Obligarea intimatelor-părâte la plata în totalitate a cheltuielilor de judecată solicitate

Conform art. 451 din Codul de procedură civilă „cheltuielile de judecată constau în taxele judiciare de timbru și timbrul judiciar, onorariile avocaților, ale experților și ale specialiștilor numiți în condițiile art. 330 alin. 3, sumele convenite martorilor pentru deplasare și pierderile cauzate de necesitatea prezenței la proces, cheltuielile de transport și, dacă este cazul, de cazare, precum și orice alte cheltuieli necesare pentru buna desfășurare a procesului.”

În prezenta cauză, instanța de judecată a obligat parații „la plata sumei de 1230 de lei cheltuieli de judecată, taxa de timbru, în măsura pretențiilor admise, și compensează cheltuielile de judecată reprezentând onorariile avocațiale.”

Deși a admis excepția inadmisibilității arătând că pretențiile paraților din cererea reconvențională constituie o veritabilă cerere de chemare în judecată care presupune o analiză și un regim probator distinct, astfel că nefiind într-o strânsă legătură cu cererea principală, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, parații având posibilitatea de a demara un proces distinct pentru judecarea cererii pe fond, instanța de judecată a procedat în mod greșit la compensarea cheltuielilor de judecată privind onorariile avocațiale.

Astfel, conform jurisprudenței naționale, instanța de judecată procedează la compensarea cheltuielilor de judecată atunci când constată culpa procesuala a ambelor părți din litigiu, ceea ce în

prezentul litigiu nu s-a realizat: „La baza obligației de restituire stă culpa procesuala. În cazul în care există cereri ale ambelor părți, admise total sau parțial, instanța va compensa, după caz, în întregime sau doar în parte, cheltuielile de judecată.” (Trib. Suprem, secția civilă, decizia nr. 698/1982, în R.R.D. nr. 3/1983, p. 62)

Prin urmare, instanța a aplicat în mod greșit dispozițiile referitoare la acordarea cheltuielilor de judecată, compensarea onorariilor avocaților fiind aplicată în mod nelegal. Prin admiterea în mod parțial a cererii de chemare în judecată instanța era obligată să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată constând în onorariu avocațial prin raportare la admiterea cererii de chemare în judecată în parte și nu prin compensarea onorariilor avocaților.

Culpa procesuala reprezintă baza obligației de plată a cheltuielilor de judecată. În prezentul dosar, instanța de judecată a constatat o culpa procesuala numai în sarcina intimatilor-parati (prin respingerea ca inadmisibilă a cererii reconvencionale formulate) astfel ca o atare compensare a onorariilor avocațiale nu se impunea.

Afirmațiile transmise de către intimaiți exced cadrului legitim al libertății de exprimare, prin redarea sistematică a unor acuzații mincinoase, inventate de către intimaiți, exclusiv pentru defăimarea și discreditarea apelantei- reclamante. Analiza afirmațiilor mincinoase, inventate determină că acestea nu pot fi catalogate ca o critică din partea jurnaliștilor la adresa apelant-reclamantei. Limitele criticii permise jurnaliștilor se oprește când instrumentul de presă este utilizat în mod abuziv pentru lezarea unor drepturi, în special profesionale, pentru discreditare, manipulare și dezinformare.

Privilegiile acordate libertății de exprimare jurnalistice impun ca aceasta să nu fie utilizată contrar obligațiilor legale și deontologice aplicabile. Gravitatea acuzațiilor formulate privind săvârșirea de către apelanta a unei erori judiciare, în condițiile în care apelanta nici nu a instrumentat dosarul, având calitatea de prim procuror al Tribunalului Bacău, care implică doar verificarea legalității și temeinicia rechizitoriului, este determinată de prezentarea acestor informații în mod manipulativ opiniei publice în cadrul articolelor publicate de către intimaiți.

Comunicarea publică a unor informații, fără a fi verificate sau fără a fi efectuate minime verificări, precum și prezentarea acestora într-o modalitate care determină opinia publică să își formeze o opinie falsă, depășește limitele libertății de exprimare jurnalistice, reprezentând fapte de natura a crea un prejudiciu grav apelantei prin lezarea drepturilor constând în onoare, demnitate și reputație.

Protecția libertății de exprimare își găsește legitimitate când este exercitată cu bună-credință și cu respectarea prevederilor și normelor legale și deontologice. Toată campania desfășurată de către intimaiți nu a reprezentat decât o dovadă certă că sub pretinsa legitimitate a interesului public s-au săvârșit fapte grave incompatibile cu profesia de jurnalist și cu obligațiile și responsabilitățile intimatului.

Demnitatea și onoarea sunt atribute ale personalității umane iar ocrotirea lor față de caracterul fundamental al acestor drepturi trebuie să fie efectivă, astfel ar deveni simple drepturi iluzorii, care nu ar putea fi valorificate de către persoanele care dețin calitatea de demnitari prin invocarea abuzivă a libertății de exprimare și a interesului general. Acuzațiile grave de săvârșire a unor erori judiciare, într-un dosar care nu a fost instrumentat de apelanta, acuzațiile de influență exercitate de către Președintele României asupra apelantei și implicit asupra Consiliului Superior al Magistraturii sau redarea afirmațiilor mincinoase unui fost șofer privind transmiterea unor mesaje sunt elemente constitutive ale faptei ilicite săvârșite de către intimat care aduc o gravă atingere drepturilor fundamentale ale apelantei.

Reputația reprezintă un drept fundamental care se bucură de protecție egală cu libertatea de exprimare atât la nivel național cât și internațional. Reputația stă la baza oricărui stat democratic, iar odată ce aceasta a fost lezată prin afirmații mincinoase, inventate sau denigratoare transmise în mod public, reputația poate fi afectată pentru totdeauna, în acest caz se produce o lezare nu numai o persoanei vizate, ci chiar la nivelul persoanelor care primesc și percep aceste informații, prin distrugerea încrederii în aceste persoane, cu atât mai mult cu cât acestea dețin anumite funcții importante în cadrul aparatului de stat.

Presa reprezintă un important și puternic mijloc de influențare a opiniei publice. Impresia creată publicului în urma unor informații transmise prin mijloacele de comunicare mass-media este de obicei mult mai decisivă decât realitatea. De cele mai multe ori adevărul și realitatea nu mai pot combate percepția formată de către opinia publică. Tocmai în contextul în care presa sin în special presa online, este atât de puternică și influentă este necesar ca libertatea de exprimare conferită să fie exercitată în cadrul anumitor limite care să asigure protecția eficientă acordată drepturilor fundamentale ale persoanei.

Practica instanțelor naționale este constantă în a susține protecția drepturilor fundamentale aparținând persoanei și de a realiza o analiza echilibrată în cazul conflictului între două drepturi /, / ce se bucură de protecție egală - libertatea de exprimare și respectul pentru onoarea, demnitatea și reputația persoanei.

Concluzionând solicităm instanței de judecată, admiterea apelului formulat de către apelanta- reclamantă modificarea în parte a hotărârii nr. 1454/2014 pronunțată de către Tribunalul Municipiului București în sensul obligării intimatului la plata daunelor morale, astfel cum au fost indicate în cadrul cererii de chemare în judecată, proporționale cu prejudiciul suferit de către apelanta- reclamantă prin lezarea dreptului la onoare, demnitate și reputație prin raportare la faptele ilicite constând în afirmațiile mincinoase, denigratoare, defăimătoare și batjocoritoare comunicate public prin intermediul platformei de comunicare Lumea Justiției, disponibilă la adresele de internet - luj.ro și lumeajustitiei.ro, precum și admiterea în totalitate a cheltuielilor de judecată solicitate.

Probe: înscrisurile depuse la dosarul cauzei în primă instanță, precum și orice alte probe concludente și utile cauzei.

În drept: art. 466-482 C.proc.civ, pe dispozițiile art. 74, 252, 253, 255, 1349, 1358, 1373, 1381, 1382, 1383 C.civ, pe alte dispoziții aplicabile ale Codului civil, pe dispozițiile art. 30 și 31 din Constituția României, pe dispozițiile art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pe prevederile Codului Deontologic, pe Rezoluția 1003 (1993) a Adunării Parlamentului European privind etica ziaristică, precum și pe orice alte dispoziții legale aplicabile în cauză.

Apelanții pârâți reclamânți Stanciu(fostă Anghelescu) Adina Isabella, Savaliuc Ovidiu Răzvan și SC Jurindex Media SRL au formulat apel împotriva Sentinței Civile nr. 1454/30.10.2014, pronunțată de Tribunalul București Secția a III-a Civilă, în Dosarul nr.8983/3/2013,pe care o consideră netemeinică și nelegală, solicitând admiterea apelului și rejudecând, să se dispună respingerea acțiunii formulate de către reclamanta .Schmidt Hăineală Oana.

Prin hotărârea pronunțată, instanța de fond a dispus obligarea pârâților la plata sumei de 5000 euro, și publicarea dispozitivului hotărârii în cotidianul Justiției" în sarcina lor. Pentru a pronunța această soluție instanța a încălcat dreptul la imagine, onoare și demnitate al reclamantei, pentru următoarele: Alin. 4 fila 54 din hotărâre: "Modalitatea de exprimare prin utilizarea unor termeni cu impact opinia publică, precum "are pe conștiință distrugere. vieții unui student arte", "a făcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Dana Hăineală", "iată ce drame umane produc magistrații care nu știu carte ori care sunt rău intenționați" sau "în pofida "erori judiciare", Dana Hăineală a promovat amețitor în funcție, lucrând ani în șir detașată prin instituții guvernamentale, pentru ca recent să ajungă din vicepreședinte al CSM, primul procuror președinte al CSM. Cum poate conduce un asemenea om Justiția română, la înalt nivel? Cum poate o asemenea persoană să se pronunțe în materie disciplinară pe erorile altor colegi ai ei ? Cum poate o persoană care a distrus destinul unui tânăr nevinovat să se cramponeze de cea mai funcție din CSM știind ce dezastru a lăsat în urmă! vă lăsam pe dumneavoastră să judecați. Din ea (acțiunea publicată) veți înțelege pe deplin ce nenorociri comit anumiți magistrați când se joacă cu destinele oamenilor!" depășește limitele unor simple judecăți de valoare și, videnți contextul arătat, reaua credință a pârâților cărora le era cunoscută situația dosarului mediatizat.

Motivele de fapt și de drept:

Frazele citate de instanță ca fiind de natură a afecta drepturile personale ale reclamantei constituie, în tehnica jurnalistică, lead-ul - capul de știre, pentru două articole distincte, aflate în

anexele 13 și 18 ale acțiunii principale:

"Succesurile noii șefe a CSM - Oana Hăineală vrea să conducă Justiția, deși are pe conștiință ținerea în arest a unui student vreme de 13 luni, care a fost achitat definitiv. Plângerea penală împotriva Oanei Hăineală publicată în premieră de Lumeajustiției.ro este ținută la sertar de procurorii PICCJ (Documente)" - publicat la data de 04.01.2013 ora 15 :16 ;

"Statul dat în judecată pentru înscenarea Oanei Hăineală - Nicolae Tiqret, care afăcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Oana Hăineolă a dat statul în judecată și cere daune de 38 milioane lei. Tribunalul București va judeca dosarul la 15.03.2013. Tiqret : "Am avut tentative de suicid pe durata detenției ... După patru ani de la eliberarea din penitenciar am coșmaruri... fac tratament" (Acțiunea civilă)" - publicat la data de 09.01.2013 ora 13.49.

Astfel cum a fost arătat și în apărările formulate la fond, din punct de vedere tehnic jurnalistic, este important să precizăm faptul că un articol de presă este alcătuit : titlu, lead (capul știrii), corpul știrii, iar după caz, intertitluri.

Acest aspect este deosebit de important, pentru că jurisprudența constantă a Curții europene a statuat faptul că libertatea de exprimare a presei esuune o doză de exagerare sau chiar de provocare privitoare la ormațiile publicate. În acest sens, este evident că titlurile articolelor, la fel ca și lead-urile (capul articolului) conțin doze admisibile de exagerare, pornind de la informația de bază a fiecărui articol (Decizia Roșca, Stănescu și Arceleanu contra României din 19.02.2002).

A solicitat observarea că deși instanța de fond, în mod corect, are în vedere acest aspect în motivarea tuturor celorlalte articole de presă cuprinse în acțiunea principală, în cadrul acestor 2 articole ignoră propria considerație expusă anterior în hotărâre.

Totalitatea frazelor considerate de instanță ca fiind denigratoare, fac parte din lead-urile articolelor de presă indicate. Motivarea instanței conțin raționamente contradictorii.

Alin 6 fila 52 din hotărâre: "Dat fiind specificul litigiului, tribunalul a reținut distincția subliniată în mod constant în jurisprudența CEDO în a încălcărilor art. 10 din Convenție, între fapte și judecăți de valoare, distincție necesară pentru aprecierea existenței unei nevoi sociale imperioase capabile să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare. Curtea europeană a stabilit astfel că materialitatea faptelor se poate dovedi, judecățile de valoare se pretează unei demonstrații a corectitudinii lor. Cerința de a dovedi adevărul unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit și încalcă însăși libertatea de opinie (cauza Timpul Info – Magazin c Moldovei)."

Alin ultim fila 53 : "Speta (n.a. Tigaret) este cu atât mai particulară întrucât chiar și în privința acestor articole, referitoare la dosarul Tigaret părții au publicat rechizitoriul, au făcut referire la decizia de achitare.

Prin urmare, în contextul alegerilor pentru președenți CSM, ar putea fi de înțeles faptul că au mediatizat acest caz, pentru a informa cititorii inclusiv sub aspectul activității profesionale a reclamantei, existând o bază factuală suficientă. Mai mult, într-unul dintre articole se face referire la dreptul la replică acordat reclamantei. Cu toate acestea, instanța, în mod netemeinic și nelegal, crează propriile limite conceptului de judecată de valoare, contrar pe de o parte întregii jurisprudențe a Curții europene, dar mai ales, contrar propriilor afirmații făcute în cadrul motivării:

alin.1 fila 54: "Tribunalul a reținut că în articolele incriminate reclamanta este acuzată de săvârșirea unei erorjudiciare, este prezentată situația dosarului, însă în opinia tribunalului părții exprimă judecăți de valoare într-o manieră excesivă, inutil prejudiciabilă și care excede buna credință."

alin. 2 fila 54 : "Tribunalul a admis că în mod regretabil dosarul Tigaret a avut un anumit parcurs, admite că părții au justificarea de a publica implicarea reclamantei în acest dosar, însă apreciază că această informație putea ajunge la public și în alt mod, într-o manieră corectă în care publicul să aprecieze asupra activității reclamantei."

> alin. 3 fila 54 : "Tribunalul a admis totodată și susținerile reclamantei în sensul că în niciunul din aceste articole nu se prezintă în mod clar și concret atribuțiile și competențele pe care reclamantale avea în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău,

făcându-se referire la cei doi procurori vinovați de eroarea judiciară:"

> alin. 1 fila 55 : "Tribunalul a constatat că spre deosebire de celelalte articole în care părții comentează activitatea CSM și implicit a reclamantei, în aceste articole stilul adoptat este diferit, întrucât părții o acuză în mod direct pe reclamantă de săoârșirea unei erori judiciare, pun la îndoială calitățile sale profesionale, abordarea nu este una dubitativă, iar informația nu este în mod corect și imparțial prezentată, sugerând intenția de defăimare a reclamantei."

Toate aceste elemente, reținute în motivarea instanței de fond sunt pe de o parte contradictorii, iar pe de altă parte nefondate.

Dacă materialitatea faptelor poate fi dovedită, judecățile de valoare nu se pretează la o demonstrație a exactității lor (De Haes et Gijssels c. Belgiei). Pentru judecățile de valoare, obligația de a le dovedi este deci imposibil de îndeplinit și aduce atingere libertății de opinie, element fundamental garantat de articolul 10 (Jerus c. Austriei; Brasilier c. Frantei).

În speță, Nicolae Țigaret a fost reținut (prin ordonanță de reținere emi procuror) 24 de ore și ulterior arestat (prin cererile de mandat / prelungire formulate de procuror și admise de instanțe) timp de 13 luni. Avem de a face așadar cu a e judiciară ce în percepția oricărei persoane, inclusiv a părților poate fi impu procurorilor ce au instrumentat / confirmat dosarul de cercetare penală, precum și instanțelor de judecată. Există așadar o participare directă / indirectă a reclamantei în cadrul acestei erori judiciare, judecată de valoare ce derivă dintr-o baza factuală concretă.

O judecată de valoare se poate dovedi excesivă doar da totalmente lipsită de baza factuala (Jerusalem c. Austriei; Cumpana si c. Romaniei).

În cauza Brasilier c. Frantei, Curtea a considerat că există o bază factuală care să justifice o judecată de valoare în situația în care existau cercetări penale împotriva unei persoane chiar dacă acestea nu s-au concretizat într-o condamnare penală: "Chiar dacă, ținând seama de prezumția de nevinovăție garantată de articolul 6 & 2 al Convenției, o persoană cercetată penal nu ar putea fi considerată culpabilă baza factuala nu era inexistentă în cauză (...)". Atunci când o declarație echivalează cu o judecată de valoare, proporționalitatea ingerinței depinde de existența sau inexistența unei baze factuale pentru declarația incriminată deoarece chiar și o judecată de valoare se poate dovedi excesivă atunci când este total lipsită de orice baza a (Brasilier c. Frantei, Paturel c. Frantei).

Față de toate acestea, Curtea europeană oferă o largă arie de aplicare: referirea la metode "tipice de mafiot" este o judecată de valoare (Urbino drigues c. Portugaliei); afirmația că o persoană "nu are rușine și nici scrupule" este "un exemplu clasic judecată de valoare ce reprezintă aprecierea subiectivă pe care o avea reclamantul a dimensiunii morale a comportamentului" unui terț (Grinberg c. Rusiei); afirmația conform căreia o persoană "fusese condamnată într-un proces penal prima instanță pentru că distrusese buna reputație și viitorul unei persoane" conține un fapt și o judecată de valoare. Prima parte a frazei se referă la condamnarea penală și menționează, în consecință, un element de fapt, în timp ce a doua parte conține o judecată de valoare, anume aprecierea reclamantului ca oponentul său distrusese buna reputație a unei persoane și viitorul acesteia (Standard Verlags GMBH awagna-Pfeifer c. Austriei).

Așadar există argumente pentru a arăta faptul că percepția proprie a noastră, a jurnaliștilor, constituie judecăți de valoare în exprimări precum "are pe conștiință distrugerea vieții unui student la arte", "a făcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Dana Hăineală", "iată umane produc magistrații care nu știu carte ori care sunt rău ați" sau "în pofida acestei "erori judiciare", Dana Hăineală a t amețitor în funcție, lucrând ani în șir detașată prin instituții guvernamentale, pentru ca recent să ajungă din vicepreședinte al CS primul procuror președinte al CSM."

Pe de altă parte, părții au, de asemenea, dreptul la liberă exprimare și opinie, ,, plecând de la o bază factuală corectă și concretă, să adreseze întrebări retorice car altfel permit publicului cititor să își tragă propria concluzie: "Cum poate cu un asemenea om Justiția română, la cel mai înalt nivel ? Cum poa asemenea persoană să se pronunțe în materie disciplinară pe er altor colegi ai ei ? Cum poate o persoană care a distrus destinul tânăr nevinovat să se cramponeze de cea mai înaltă funcție din știind ce dezastru a lăsat în urmă, vă lăsam pe dumneavoaș judecați. Din ea

(acțiunea publicată) veți înțelege pe deplin ce nenorocit comit anumiți magistrați când se joacă cu destinele oamenilor".

Tocmai sancționând cuvintele de mai sus, instanța limitează excesiv și nefondat atât caracterul unei judecăți de valoare, cât și dreptul la opinie și liberă exprimare pe care îl avea.

Lumeajustitiei.ro a solicitat dreptul la replică al reclamantei precum și al CSM încă din data de 02.08.2012, astfel cum a reieșit cu claritate din Anexa 7 la cererea principală - "Vicepreședintele CSM, Oana Hăineală, nu dă explicații pentru grava sa eroare judiciară - Hăineală și procurorul Pavel Vasile au trimis în judecată un student, pentru omor, care a stat 13 luni în arest, dar a fost achitat că nu era autorul crimei. Aflați abuzurile acuzării, reținute de judecători în acest caz".

Reclamantei i s-a oferit posibilitatea de a arăta chiar în cadrul cotidianului poziția sa față de dosarul Țigaret, afirmația instanței potrivit căreia "în nici unul din aceste articole nu se prezintă opiniei publice în mod clar atribuțiile și competențele pe care reclamanta le avea în calitate de prim-procuror(...)" sunt neîntemeiate.

Reclamanta nu a dorit să expună un drept la replică care să contrazică articolele de presă incriminate. Mai mult decât atât, deși nu a primit un drept la replică, cotidianul Lumeajustitiei.ro a publicat la data de 15.01.2013 integral poziția publică manifestată de reclamantă în cadrul unui interviu acordat Realitatea.net: "Ca și prim procuror, ca procuror ierarhic superior, potrivit art. 264 din CPP, și aici știu că nu e bine să citezi articole, dar chiar trebuie să indice temeiul de drept, trebuia să verific legalitatea și temeinicia rechizitoriului. Ce înseamnă asta? Înseamnă că, pe de o parte, trebuie să vezi dacă s-au respectat ele procedurale în momentul în care s-a efectuat urmărirea penală, de pildă dacă inculpatul a fost audiat cu apărătorii, i s-au garantat drepturile procesuale și într-adevăr dacă acuzația formulată prin rechizitoriu conformă este în concordanță cu probele."

Așadar chiar reclamanta a arătat atribuțiile pe care le avea, iar Lumeajustitiei.ro i-a publicat afirmațiile în totalitate, deși aceste afirmații nu i-au fost adresate. Mai mult decât atât, explicațiile date de reclamantă au confirmat judecățile de valoare emise în articolele incriminate, atât timp cât în hotărârea de achitare a lui Nicolae Țigaret se consemnează faptul că Zota, martorul decisiv în acuzare era minor la data audierii, nu a fost asistat de mama sa, dar nici de un apărător ales deși a solicitat acest lucru. Este tocmai aspectul pe care reclamanta afirmă că trebuia să îl verifice. Aceleași concluzii pot fi trase și în situația în care reclamanta avea obligația verificării legalității probatoriului administrat, în condițiile în care expertiza dispusă de procurorul de caz nu a fost efectuată de un expert autorizat.

Nu în ultimul rând, a menționat faptul că totalitatea frazelor redată în motivare și incriminate în cauză constituie lead-ul / capul știrii, sens în care, doza de exagerare permisă este mai mare, aspect statuat deopotrivă de către Curtea europeană.

Cu privire la daunele morale acordate: Prejudiciul cuantificat de instanță, în valoare de 5000 euro, valoare mult prea mare în contextul în care chiar instanța constată că "urmare a articolelor apreciate de tribunal ca fiind defăimătoare activitatea profesională a reclamantei nu a fost influențată". Cuantificarea daunelor morale nu trebuie să conducă la o îmbogățire fără justă cauză a reclamantei și trebuie să țină cont de gradul de lezare a drepturilor sale nepatrimoniale, situație față de care, suma de 5000 euro poate fi apreciată ca fiind nejustificat de mare în speță.

Concluzii: în esență, astfel cum se poate constata în cadrul tuturor articolelor arătate chiar de reclamantă, aceasta a avut posibilitatea nu doar de a răspunde punctual, în fiecare caz printr-un drept la replică atunci când a considerat necesar, dar acestea i s-a solicitat în majoritatea cazurilor punctul de vedere în raport de informațiile publicate. Deși nu a manifestat de-a lungul timpului nici o poziție publică cu privire la cele publicate, în prezent reclamanta dorește acordarea unor daune morale. De asemenea a insistat în a arăta faptul că nici unul din articolele incriminate de reclamanta Schmidt Hăineală Oana nu sunt lipsite de o bază factuală documentată.

Legat de judecățile de valoare, Curtea a arătat că acestea trebuie să fie bazate pe niște fapte adevărate, dar necesitatea existenței acestei legături poate varia de la un caz la altul. În cauza Oberschlick c. Austriei, Curtea a respins argumentul că simpla utilizare a termenului « idiot » este suficientă pentru condamnarea penală pentru insultă, atâta timp cât autorul a furnizat în același articol o explicație obiectivă plabilă, și constatându-se de asemenea existența unui gest provocator

din partea părții lezate, intenția jurnalistului nefiind aceea de a afecta în mod gratuit reputația persoanei căreia îi era adresat apelativul. Alegerea modurilor de exprimare pe care le utilizează jurnaliștii rămâne la latitudinea acestora.

Față de cele relatate mai sus, pârții au solicitat admiterea apelului formulat, desființarea sentinței apelate și rejudecând în fond, să se dispună respingerea cererii de chemare în judecată; a solicitat obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul art.453 C.Pr. Civ.

Analizând sentința apelată, în limitele devoluțiunii, în raport de disp. art. 477 ulin. 1 NCPC, curtea reține următoarele:

În examinarea apelului reclamantei Schmidt Hăineală Oana Andreea, se constată că o primă critică vizează modul de stabilire a taxei de timbru, fiind atacată prin prezenta cale de atac încheierea din data de 08.07.2013, prin care s-a respins cererea de reexaminare a taxei de timbru.

Curtea reține că reexaminarea este singura cale de atac prin intermediul căreia poate fi cenzurată existența și întinderea obligației de plată a taxei judiciare de timbru, sub aceste aspecte neexistând un drept de opțiune între formularea unei cereri de reexaminare și exercitarea unei alte căi de atac de reformare.

Indiferent dacă partea interesată a uzat sau nu de reexaminare, aspectele menționate nu mai pot forma obiect de critică prin intermediul căilor de atac de reformare, neexistând un drept de opțiune din acest punct de vedere. Ca atare, măsura provitoare la taxa judiciară de timbru devine irevocabilă prin soluționarea reexaminării sau prin expirarea termenului de exercitare a acestei căi de atac, după caz. În acest sens este și Decizia ICCJ nr. 7 din 8 decembrie 2014 privind examinarea recursului în interesul legii cu privire la problema de drept referitoare la posibilitatea părții în sarcina căreia s-a stabilit obligația de plată a taxei judiciare de timbru de a supune controlului, în căile de atac de reformare, critici care să vizeze existența obligației de plată a taxei judiciare de timbru, decurgând din aprecierea caracterului timbrabil al cererii de chemare în judecată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 24 februarie 2015 .

Printr-o a doua categorie de critici, reclamanta supune controlului judiciar reținerile primei instanțe cu privire la seria de articole ce vizează activitatea reclamantei ca membru CSM și președinte al acestuia într –un anumit interval de timp, reproșand acesteia omisiunea de a observa ca, în ansamblu, articolele publicate de parati sunt elementele unei campanii de denigrare, astfel ca trebuie privite și examinate ca întreg. În esență, apelanta arată că scopul publicării articolelor a fost compromiterea acesteia, paratii abatându-se de la rolul destinat presei, acela de informare a opiniei publice cu privire la subiecte de interes general.

Curtea reține că prin aplicarea conjugată a criteriilor desprinse din jurisprudența CEDO : relația dintre dreptul la libertatea de exprimare prevăzut de art. 10 și dreptul la imagine, bună reputație și viață privată protejate de art. 8 din Convenție; calitatea, funcția sau notorietatea persoanei supuse criticii jurnalistice; stilul jurnalist, forma și contextul în care este formulat și transmis mesajul critic; interesul public pentru tema dezbătută de jurnalist; buna-credință a jurnalistului; raportul dintre judecăți de valoare și fapte materiale concrete; doza de exagerare și provocare specifică limbajului jurnalist; protejarea surselor jurnalistice, tribunalului a concluzionat în mod corect că prin seria de articole referitoare la activitatea CSM și alegerea ca președinte a reclamantei nu s-au depășit limitele criticii admisibile .

Articolele de presă considerate de către apelanta ca fiind ofensatoare au ca temă activitatea CSM și implicit a reclamantei, în calitatea sa de membru al acestei instituții și, mai ales, de președinte. Subiectele dezbătute în articolele incriminate sunt de interes public față de importanța CSM ca instituție și a funcției reclamantei, ca membru și președinte al acesteia.

Lipsa de bază factuală, invocată de reclamantă, este contrazisă de probatoriul administrat, ziaristiile remarcând coincidențe între anumite întâmplări, tehnică de natură a capta atenția cititorului. Curtea observă că în mod concret nu se impută reclamantei o anumită conduită sau anumite fapte, ci doar, plecând de la situații de fapt concrete (anchetarea judecătorului Dumbravă de către ANI, percheziționarea biroului acestuia, o ancheta demarata de DNA față de judecătorul Toni Neacșu)

ziariştii aduc în atenția cititorilor opinia unor membri CSM creată asupra alegerii reclamantei ca președinte al acestui for și calitatea de contestatari a celor doi magistrați.

Tensiunile create în CSM de alegerea ca președinte a reclamantei au fost aduse în atenția media prin comunicate de presă ale CSM, ale unor asociații profesionale, declarații de presă a Secției de Judecatori a CSM, răspunsul adresat de președintele și vicepreședintele CSM, judecătorilor Adrian Toni Neacșu, Horațiu Nicolae Dumbravă și Alexandru Șerban, înregistrat sub nr. 1/ 26601/1154/2012, sesizarea Inspecției Judiciare pentru efectuarea verificărilor cu privire la membrii CSM implicați în transmiterea mesajelor scrise date publicității de un fost angajat. Articolele prin care se sugerează legătura dintre reclamantă și Traian Băsescu sunt urmarea prezenței acestuia la ședința CSM ce a precedat votul pentru alegerea președintelui CSM, faptul fiind exagerat în stil publicistic, fără a se depista în modul de exprimare utilizat de jurnaliști elemente ofensatoare. Comentariile ziaristilor pe baza relatărilor fostului angajat al CSM se încadrează în limitele libertății de exprimare, întrucât cerința generală ca ziaristii să se distanțeze sistematic și formal de conținutul unei citari care ar putea insulta terțe persoane, ori le-ar putea provoca sau ar aduce atingere onoarei lor nu se conciliaza cu rolul mass-media de a informa publicul cu privire la faptele, ideile sau opiniile existente în societate la un moment dat (*Thoma c. Luxemburgului*; *Radio France si alții c. Franței*). În cauza *Jersild c. Danemarcei*, argumentele CEDO sunt în sensul că a sancționa un jurnalist pentru că, pe calea unui interviu, a ajutat la difuzarea unor declarații ce aparțin unui terț afectează grav contribuția presei la discutarea problemelor de interes general și nu poate fi acceptată decât în situații în care există rațiuni extrem de serioase pentru sancționarea jurnalistului.

Există, așadar, o bază factuală credibilă pentru articolele scrise de pîrîți, neputîndu-se reproșa ziaristilor că au adus în atenția publicului niște evenimente de interes pentru segmentul de cititori cărui i se adresează publicația, pe care le-au prezentat în conexiune cu alte întîmplări, ce au adus -o în centrul atenției pe reclamantă.

Chiar dacă, prin modul de expunere a anumitor fapte, se amplifică importanța sau se acordă o semnificație acestora, nu poate fi reținută prezentarea într-o manieră care excede libertății de exprimare jurnalistice, ci tocmai exagerarea specifică stilului jurnalistice caracteristic timpului, fiind evident că, în era informației de orice tip, limbajul publicistic este în continuă căutare de inedit, de aspecte incitante, forța mesajului mediatic avînd ca finalitate, captivarea, prin orice mijloace, a potențialului client care, citind publicația, o menține pe piața de profil. Pe lângă conținutul propriu-zis al informației și modul de prezentare a acesteia constituie o caracteristică a jurnalismului, de aceea redactarea articolelor prin sugerarea unei conexiuni între anumite evenimente, întrebări retorice, exacerbarea unor întîmplări, are scopul de a atrage atenția și a determina publicul să le citească. Nu se poate imputa, deci, întîmplător, că nu au folosit informațiile deținute în legătură cu anumite fapte, prin publicarea unor articole prin care știrea să ajungă la cititor în mod sec, printr-un limbaj rigid și anost. Dincolo de substanța ideilor și informațiilor exprimate, articolul 10 protejează modul de exprimare (*Jersild c. Danemarcei*).

Totodată, libertatea de exprimare este aplicabilă și „informațiilor” ori „ideilor” care ofensează, șochează sau deranjează, iar pentru a constitui o încălcare a art.8 din Convenție care protejează dreptul la reputație, un atac împotriva reputației unei persoane trebuie să atingă un anumit nivel de gravitate și să cauzeze un prejudiciu victimei prin atingerile aduse dreptului acesteia la respectul vieții private (*A. împotriva Norvegiei*).

Apelanta-reclamantă pretinde că se creează o falsă corelație între o serie de fapte reale și pretinse acțiuni ilicite ale acesteia, care sunt de natură a afecta iremediabil imaginea acesteia. Însă, în condițiile în care afirmațiile din articole nu reprezintă imputații precise, exprimate în afara oricărui dubiu, ținîndu-se seama și de calitatea de magistrat și membru CSM a reclamantei, limitele criticii sunt mai largi.

Referitor la magistrați, CEDO a reamintit că, deși nu este adevărat că aceștia se expun în mod conștient unui control atent al faptelor și gesturilor lor precum oamenii politici și că ar trebui tratați prin urmare la egalitate cu aceștia din urmă atunci când este vorba despre critici la adresa comportamentului lor (*Janowski împotriva Poloniei*) nu este mai puțin adevărat că limitele criticii

admisibile sunt mai mari pentru funcționari atunci când își exercită atribuțiile oficiale decât în cazul persoanelor fizice (*cauza Cornelia Popa contra României*).

Deși presa nu trebuie să depășească anumite limite, ținând în special de protecția reputației și a drepturilor celuilalt, cu toate acestea îi revine sarcina de a comunica, cu respectarea obligațiilor și responsabilităților sale, informații și idei despre toate problemele de interes general, inclusiv cele care se referă la funcționarea puterii judecătorești (*De Haes și Gijssels împotriva Belgiei*). Presa reprezintă într-adevăr unul dintre mijloacele de care dispun responsabilii politici și opinia publică pentru a se asigura că judecătorii se achită de înaltele lor responsabilități conform scopului constituitiv al misiunii care le este încredințată (*Prager și Oberschlick contra Austriei*).

Tema centrală supusă dezbaterii - alegerea președintelui CSM, în jurul căreia au gravitat și alte subiecte, precum și calitatea de persoană publică a reclamantei sunt elemente de natură a conduce la interpretarea mai largă a libertății de exprimare (*cauza Bugan și cauza Tanasoaița*).

Circumstanțele cauzei trebuie abordate global, fiind necesar ca instanțele naționale să acorde atenție contextului în care au fost publicate articolele (cauzele *Niculescu-Dellakeza, Ileana Constantinescu contra României*). Ori, în cauză, contextul este cel al alegerii președintelui CSM, a cărui importanță nu poate fi ignorată, astfel ca nu se poate învinui presa că a adus în atenția publică o serie de fapte petrecute în perioada evenimentul menționat.

Problema stabilirii limitelor criticii admisibile, în special în domeniul mass-media, este una dificilă, cu atât mai mult cu cât se diversifică, invariabil, formele de exprimare la nivelul societății. În ceea ce privește presa, orice restricție impusă acesteia trebuie raportată la interesul pe care îl are o societate democratică de a menține un grad cât mai ridicat de libertate a "câinelui de pază al democrației".

Concluzia ce se impune este că în mod temeinic și legal tribunalul a constatat că nu se depășesc limitele libertății de exprimare în seria de articole având ca tema activitatea reclamantei în calitate de membru CSM.

Curtea observă, de asemenea, că reclamanta are dreptate când apreciază că seria de articole la care s-a făcut referire mai sus sunt părți ale unei campanii critice, însă deslășurarea unei campanii jurnalistice, fie ea și critică, cu privire la o persoană care ocupă o înaltă funcție în stat, precum și referirile la modul în care aceasta a acces în respectiva funcție, nu reprezintă în sine o acțiune ilicită sau nelegitimă, câtă vreme seria de articole și campania în ansamblul său nu depășesc limitele mai largi recunoscute de art. 10 din convenție jurnaliștilor atunci când se exprimă asupra unor subiecte de interes public, așa cum s-a dezvoltat în considerentele anterioare.

Cu privire la critica reclamantei ce vizează cuatumul despăgubirilor acordate pentru afirmațiile din articolele ce prezintă situația lui Nicolae Țigareț, considerate disproportionale în raport de gravitatea prejudiciului, se rețin următoarele:

În primul rând, curtea nu va analiza susținerile referitoare la menținerea postarilor cititorilor pe forumul public al site-ului "Lumea Justiției", reținând că această faptă nu au fost reclamată prin cererea de chemare în judecată, constituind cerere nouă în calea de atac, inadmisibilă în raport de art. 478 alin. 3 NCPC.

În continuare, curtea considera necesar a examina și apelul pîrîților ce vizează dispoziția de obligare la plata de despăgubiri pentru articolele din seria "cazului NICOLAE ȚIGAREȚ", impunându-se o analiză comună a criticilor tuturor părților pe acest aspect.

Pârâții reproșează primei instanțe inconsecvența în aprecierea distincției dintre fapte și judecăți de valoare, desprinsă din jurisprudența CEDO, întrucât, deși în articolele având ca subiect principal activitatea CSM, tribunalul a apreciat că libertatea de exprimare a presei presupune o doză de exagerare sau chiar de provocare, în aprecierea articolelor referitoare la activitatea profesională a reclamantei în "cazul ȚIGAREȚ", tribunalul ignoră propriile considerente din hotărare și creează în mod personal limite conceptului de judecată de valoare.

Revenind la principiile desprinse din jurisprudența CEDO, Curtea retine ca exercitarea libertății de exprimare include obligații și responsabilități, a căror întindere depinde de situație și de procedeu tehnic utilizat (*Stoll c. Elveției*), și ca garanția oferită de articolul 10 jurnaliștilor este

subordonata condiției ca cei interesați să acționeze cu bună credință, astfel încât să furnizeze informații exacte și demne de încredere cu respectarea deontologiei jurnalistice (*Radio France și alții c. Franței; Colombani și alții c. Franței; Bladet Tromsø și Stensaas c. Norvegiei, Cumpăna și Mazare c. României; Stangu și Scutelnicu c. României*).

Presă își poate îndeplini eficient funcția socială doar prin respectarea anumitor limite, ce țin mai ales de reputația altei persoane, drepturilor terților ori protejarea informațiilor confidentiale, misiunea jurnalistului fiind aceea de a comunica publicului doar probleme de interes general. Deși presei îi este tolerată, în spiritul unei societăți democratice și pluraliste, o oarecare doză de exagerare sau chiar de provocare, jurnaliștii trebuie să își îndeplinească obligația deontologică de a verifica în prealabil, în mod rezonabil, susținerile publicate.

Elementele de care trebuie să se țină seama când se analizează eforturile depuse de jurnaliști pentru a asigura o informare obiectivă, au fost precizate în jurisprudența CEDO : gravitatea acuzației aduse părții lezate, verificările întreprinse înainte de publicarea materialului, conținutul publicației (prezența interesului public), existența unei baze factuale minime, buna credință a jurnalistului și respectarea de către acesta a codului deontologic.

Libertatea de exprimare este un drept fundamental, protejat de articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului, însă exercitarea lui presupune totodată respectarea anumitor condiții. Într-o societate democratică, apare ca o necesitate ocrotirea și încurajarea libertății de exprimare de care se bucură presa, în virtutea rolului ei de supraveghere activă a vieții cetății, de semnalare a oricărui abuz ori derapaj de la valorile democratice. Însă, chiar și acești "căini de pază ai democrației" trebuie, în exercitarea cu bună credință a profesiei lor, și în deplin acord cu cele stipulate în articolul 10, să respecte și celelalte valori protejate de Convenție.

În cauza *Lingens c. Austriei*, Curtea a făcut distincția între fapte și judecățile de valoare, primele putând fi dovedite, dar cele din urmă nu. Astfel, de fiecare dată când are de analizat un caz ce implică libertatea de exprimare a presei, instanța națională, la fel precum Curtea, va califica mai întâi discursul ca fiind unul referitor la fapte, ori la judecăți de valoare.

Curtea observă că problema "cazului Nicolae Țigareț" se regăsește în patru articole publicate în cotidianul *Lumea Justiției*, parte scrise de pîrții persoane fizice, parte publicate ca aparținînd redacției sau altui jurnalist, însă editate cu acordul pîrților, deci asumate de aceștia, prin urmare căzînd în responsabilitatea lor civilă.

Se reține că, în general, sunt fondate criticile apelanților referitoare la împrejurarea că prima instanță a greșit atunci când a apreciat că pîrării au exprimat în cadrul acestor articole judecăți de valoare într-o manieră excesivă, inutil prejudiciabilă și care exced bunei credințe când determină transferul opiniei publice într-un registru emoțional, atunci cînd se utilizează termeni precum: "are pe conștiința distrugerea vieții unui student la arte", "a făcut 13 luni de închisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel și Oana Haineala", "iata ce drame umane produc magistrații care nu știu carte ori care sunt rau intenționați" sau "în pofida acestei erori judiciare, Oana Haineala a promovat amețitor în funcție, lucrînd ani în sir detașată prin instituții guvernamentale, pentru ca recent să ajungă din vicepreședinte al CSM, primul procuror președinte al CSM. Cum poate conduce un asemenea om Justiția română, la cel mai înalt nivel? Cum poate o asemenea persoană să se pronunțe în materie disciplinară pe erorile altor colegi ai ei? Cum poate o persoană care a distrus destinul unui tânăr nevinovat să se cramponeze de cea mai malta funcție din CSM, știind ce dezastru a lăsat în urma, va lăsa pe dvs să judecați. Din ea (acțiunea publicată) veți înțelege pe deplin ce nenorociri comit anumiți magistrați cînd se joacă cu destinele oamenilor!"

Spre deosebire de prima instanță, Curtea apreciază că expresiile menționate mai sus țin de stilul jurnalist, de natura căruia este exagerarea, cu intenția transferului opiniei publice într-un registru emoțional – ceea ce este specific activității gazetărești și legitim a se urmări, consecința fiind că utilizarea acestor expresii nu poate fi apreciată ca depășind limitele libertății de exprimare.

În ceea ce privește imputațiile concrete aduse prin articole reclamantei (acuzația de a fi trimis în judecată o persoană nevinovată), se reține că acestea se întemeiază pe o bază factuală, cită

vreme în calitate sa de prim procuror reclamanta a confirmat un rechizitoriu prin care a fost trimisă în judecată o persoană ulterior achitată de instanță, după 13 luni de arest preventiv.

Este adevărat că, în mod greșit, pîrîții, fie în calitate de autori, fie în calitate de editori, au pus eroarea trimiterii în judecată în responsabilitatea reclamantei, cîtă vreme instrumentarea dosarului și administrarea probelor în faza urmăririi penale nu intrau în atribuția reclamantei ca procuror șef și, totodată, că în mod greșit au considerat arestarea lui Nicolae Țigaret ca fiind atribuția reclamantei, în condițiile în care instanța de judecată și nu procurorul dispune cu privire la starea de libertate, dar eroarea de analiză nu dovedește, în sine, reaua credință și intenția jurnaliștilor de a o denigra pe reclamantă, putînd fi la fel de bine rezultatul unei capacități discutabile a acestora de apreciere și înțelegere a normelor juridice ce reglementează desfășurarea procesului penal.

Simpla licențiere în științe juridice, la care apelanta- reclamnată face referire atunci cînd afirmă că reaua credință în prezentarea atribuțiilor sale profesionale rezultă tocmai din faptul că jurnaliștii aveau cunoștințe de drept, nu echivalează cu dobîndirea de către pârâți, în mod automat și necesar, a aptitudinii de a discerne, mai mult decît la un nivel elementar, asupra modului în care sunt distribuite atribuțiile și responsabilitățile procurorului într-un proces penal.

Pârâții au respectat obligația de a se fi informat (au lecturat și prezentat hotărîrea judecătorească), dificultățile de înțelegere a responsabilităților judiciare neechivalînd automat cu reaua credință.

În consecință, baza factuală existentă, precum și nedovedirea relei credințe, înlătură răspunderea apelanților pentru cea mai mare parte a articolelor referitoare la așa numitul "caz Țigaret".

Cu toate acestea, unul dintre articolele editate în "Lumea Justiției" depășește într-un mod de netăgăduit limitele libertății de exprimare, prin aceea că i se impută reclamantei o acuzație concretă întemeiată pe conținutul hotărîrii judecătorești de achitare a lui Nicolae Țigaret, deși hotărîrea nu susține această acuzație.

Acesta este articolul editat în august 2012, intitulat "Vicepreședintele CSM, Oana Haineala, nu da explicații pentru grava sa eroare judiciară - Haineala și procurorul Pavel Vasile au trimis în judecată un student, pentru omor, care a stat 13 luni în arest, dar a fost achitat pentru că nu era autorul crimei. *Aflați abuzurile acuzării, reținute de judecători în acest caz*" (fila 54 din volumul 1 dosarul tribunalului).

Se afirmă, astfel, fără dubiu, existența unor abuzuri ale acuzării reținute de judecători, abuzuri explicitate în cuprinsul primului paragraf din text, prin trimiterea la titlul dintr-un articol din iulie 2012 reluat integral, în care, după ce se afirmă că "Oana Haineala și procurorul bacauan Pavel Vasile au pus în carca unui student un omor comis de altcineva" se adaugă că: "*judecătorii au reținut presiunile procurorilor asupra martorilor*".

Practic, se afirmă că eroarea judiciară constînd în acuzarea unui nevinovat pentru un omor este rezultatul abuzurilor procurorului de caz și ale reclamantei-prim procuror, abuzuri constînd în presiunile celor doi procurori asupra martorilor, afirmîndu-se și că acest aspect a fost reținut de instanța în hotărîrea judecătorească, prin expresiile "*Aflați abuzurile acuzării, reținute de judecători în acest caz !*" și "*judecătorii au reținut presiunile procurorilor asupra martorilor*".

Acuzația este falsă, neputîndu-se vorbi de bună credință în prezentarea informațiilor, întrucît sentința penală face referire la martorul care, în fața instanței, nu și-a menținut declarațiile date la urmărirea penală, oferind o perspectivă diferită asupra cauzei, însă prezentat în articolele de presă în mod deformat, prin referirea la presiunea exercitată de procurori (deci inclusiv de reclamantă) asupra martorilor, aspect ce, contrar afirmațiilor din articol, nu a fost constatat în hotărîrea menționată, din ale cărei considerente rezultînd că: "În fața instanței martorul nu a menținut declarațiile de la urmărirea penală, arătînd că a fost insultat de procuror și amenințat". Ori, justificarea martorului cu privire la modificarea conținutului declarației, consemnată întocmai de instanță, nu echivalează nici cu faptul că instanța însăși ar fi constatat existența acestor presiuni (doar a reproduș declarația martorului) și nici cu reținerea adevărului celor afirmate de martor, valoarea probatorie a acestei declarații fiind apreciată și în raport de alte probe, din ansambul cărora a rezultat nesiguranța în privința vinovăției inculpatului, dîndu-se eficiență principiului "dubiul

profită celui acuzat”.

De altfel, reclamanta, în calitate de prim procuror al parchetului de pe lângă tribunal, nici nu avea atribuții în audierea martorilor și nu rezultă de undeva că ar fi participat la aceste audieri; nici măcar martorul nu face referire la vreun abuz al reclamantei (prim procuror) ci doar la procurorul de caz.

Se reține, astfel, că este depășit cadrul judecăților de valoare, fiind aduse reproșuri precise, exprimate în afara oricărei îndoieli, din modul de redactare a articolului rezultând prezentarea deformată a realității, astfel că nu se poate vorbi în speță de prezentarea critică a răspunderii morale și profesionale a reclamantei, ci de intenția de compromitere a acesteia, afirmarea fără dubii a abuzului acesteia în modul de exercitare a atribuțiilor profesionale fiind contrară bunei credințe ce stă la baza informării publicului.

La nivel principal, în practica CEDO (*Lingens contra Austriei*) s-a statuat că atunci când jurnalistul nu poate dovedi întru-totul exactitatea informațiilor făcute este necesară analiza atitudinii subiective a acestuia cu privire la adevărul afirmațiilor sale și scopul demersului jurnalistic, respectiv a bunei sale credințe.

Prezentînd în mod părtinitor informațiile ce sînt de cazul prezentat, prin imputarea exercitării abuzive a funcției, ce conturează un mesaj de acuzare direct, pîrții au depășit limitele criticii admisibile, astfel că nu se încadrează în sfera de protecție a art. 10 din convenție.

Posibilitatea oferită de publicație reclamantei de a utiliza dreptul la replică nu are drept consecință înlăturarea sau atenuarea caracterului prejudiciabil al articolului prin care se afirmă exercitarea abuzivă a profesiei.

În ceea ce privește *quantum* despăgubirilor, obiect de critică în ambele apeluri, curtea reține că evaluarea se face global, în echitate, pentru a se asigura atât caracterul de indemnitate, cât și caracterul de pedeapsă civilă, pentru a nu fi afectat echilibrul între gravitatea încălcării, întinderea consecințelor acesteia și justificarea sancțiunii.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că natura și gravitatea pedepselor aplicate sunt elemente care trebuie avute în vedere la aprecierea proporționalității unei limitări aduse dreptului la libertatea de exprimare, garantat de art. 10 (*Ceylan împotriva Turciei*; *Tammer împotriva Estoniei*; *Skalka împotriva Poloniei*).

Astfel, Curtea a apreciat că se impune atenție maximă atunci când măsurile luate sau pedepsele aplicate de autoritățile naționale sunt de natură să descurajeze participarea presei la dezbaterile unor chestiuni de interes general legitim (*Jersild împotriva Danemarcei*). Chiar dacă statele părți au răspunsul, în conformitate cu obligațiile pozitive care le revin în baza art. 8 din Convenție, de a reglementa modul de exercitare a libertății de exprimare, astfel încât să se asigure prin lege o protecție adecvată a reputației persoanelor, acestea trebuie să evite adoptarea unor măsuri de natură să descurajeze presa în realizarea funcției sale de alertare a publicului în cazul unor aparente sau presupuse abuzuri ale autorităților.

Afirmațiile neadevărate, legate de profesionalismul unei persoane îi cauzează suferințe, prin lezarea prestigiului social și a reputației dobândite prin eforturi. Atunci când fapta e comisă prin presă, impactul asupra publicului este mai mare, știut fiind faptul că opinia acestuia este influențată într-o manieră covârșitoare de cele prezentate în mass media.

Față de reperele conturate în jurisprudența CEDO, luînd în considerare gravitatea doar a acelor afirmații privind "cazul Nicolae Țigaret" care au adus atingere demnității, onoarei și prestigiului profesional al reclamantei, așa cum au fost reținute prin prezenta decizie, se apreciază că suma de 1000 Euro reprezintă o reparație justă și echitabilă, fiind de natură a compensa prejudiciul adus reclamantei, aducîndu-i acea satisfacție de ordin moral, odată cu recunoașterea prin hotărare a încălcării dreptului prevăzut de art. 8 din CEDO.

Acordarea prejudiciului moral semnifică o reparație morală de principiu, iar în lipsa unor criterii legale de determinare a cuantumului unor astfel de despăgubiri, practica judiciară a stabilit că despăgubirile morale nu trebuie să constituie un motiv de îmbogățire fără justă cauză.

Se evită, totodată, riscul descurajării jurnaliștilor de investigație de la exprimarea cu privire

la chestiuni de interes general, reglementarea exercitării libertății de exprimare fiind o îndatorire a statelor, concomitent cu cea de protecție a reputației indivizilor. Cuantumul despăgubirii este justificat și prin faptul că nu se poate contesta că jurnaliștii aveau dreptul de a supune atenției publicului subiectul legat de procesul penal pornit împotriva unei persoane.

Este fondată critica apelantei reclamante avînd ca obiect obligarea la plata cheltuielilor de judecată, compensarea onorariilor de avocat nefiind întemeiată, în condițiile în care, deși doi dintre pîrîți au avut cerere reconvențională, aceasta a fost respinsă, iar pretențiile reclamantei au fost primite în parte, obținînd astfel cîștig de cauză. Așadar, partea care a pierdut procesul suportă afit cheltuielile făcute de ea, cît și cheltuielile făcute de partea care a cîștigat procesul, deoarece este în culpă procesuală, determinînd, prin atitudinea sa în proces, aceste cheltuieli.

Față de considerentele expuse, în aplicarea art. 480 alin. 2 NCPC, ambele apeluri vor fi admise, urmînd a fi schimbată parțial sentința apelată, în sensul că pârătii vor fi obligați să plătească reclamantei suma de 1000 Euro reprezentând despăgubiri pentru daune morale, cu obligarea acestora la 3370 lei către reclamantă reprezentând cheltuieli de judecată efectuate la fond (taxa judiciară de timbru și onorariul avocatului), acordate proporțional cu pretențiile admise, față de dispozițiile art. 453 alin. 2 NCPC, menținînd celelalte dispoziții ale sentinței.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite apelurile declarate de apelanta -reclamantă - pârătă Schmidt Hăineală Oana Andrea cu domiciliul ales la SCPA „Badea Popa și Asociații” cu sediul în București, str. Bibescu Vodă nr.2, bl.P5, se.2, ap.25, sector 4, și de apelanții - pârăți - reclamantii Savaliuc Răzvan, S.C. Jurindex Media S.R.L. și Stancu (fostă Anghelescu) Adina, Ovidiu - toți cu domiciliul procesual ales la SCPA „Racoviteanu și Asociații” cu sediul în București, Bd. Mircea Vodă nr. 44, bl.M17/1, et.1, ap. 104, sector 3, împotriva sentinței civile nr. 1454/30.10.2014, pronunțată de Tribunalul București - Secția a III-a civilă, în dosarul nr. 8983/3/2013, „Racoviteanu și Asociații” cu sediul în București, Bd. Mircea Vodă nr. 44, bl.M17/1, et.1, ap.104, sector 3, împotriva sentinței civile nr. 1454/30.10.2014, pronunțată de Tribunalul București - Secția a III-a civilă, în dosarul nr. 8983/3/2013.

Schimbă parțial sentința apelată, în sensul că obligă pârătii să plătească reclamantei suma de 1000 (una mie) Euro reprezentând despăgubiri pentru daune morale.

Obligă pârătii la 3370 lei către reclamantă reprezentând cheltuieli de judecată.

Menține celelalte dispoziții.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică, azi 17.06.2015.

Președinte
Maria Dalina Oancea

Judecător
Liviu Eugen Făget

Grefier
Lucica Ditu

Conform cu originalul

GREFIER

RED.MDO
Tehored.MȘ/MDO
7 ex.